Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Cổ Động

Hôm nay cả nước đều phải đọc 1 tài liệu đặc biệt chưa hề công bố :

BẢN TUYÊN BỐ CỦA DB TRẦN-N-CHÂU NÓI GÌ?

NĂM THỨ 2 – SỐ 262 | 8 TRANG 12Đ. | THỨ TƯ 18-2-1970

Cập tiến

TỔ QUỐC ★ TỰ DO ★ TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN | Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG | Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN | Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Hộp thư : 2142 - ĐT : 25.275

«TÔI BIẾT TRƯỚC LÀ SẼ CHỊU TÙ ĐÀY LÂU DÀI HOẶC TỬ HÌNH

VÌ NHỮNG ÁP LỰC ĐÃ CÓ SẴN»

★ DÂN BIỂU CHÂU ĐÃ ĐƯỢC ĐẠI SỨ BUNKER THỎA THUẬN ĐỂ LIÊN LẠC VỚI TRẦN-NGỌC-HIÊN ?

● ÔNG CHÂU NHỨT ĐỊNH KHÔNG CHẠY THEO CS HOẶC BỎ TRỐN RA NGOẠI QUỐC

LỜI TÒA SOẠN

Vụ 5 DB «theo CS» càng điên hiện càng trở thành tối nổi và nhiều bí ẩn : Cho tới đây, cả nước VN không mấy người nắm vững vấn đề và hiểu được ẩn tình.

Là những người chủ trương tờ báo này, Tự do ngôn luận và tranh đấu cho Tự do Dân chủ của đất nước, Và mặc dầu chúng tôi không hoàn toàn đồng ý với những ý kiến của Bản Tuyên bố, chúng tôi vẫn mở cửa báo cho DB Trần ngọc Châu cảđiển đàn để nói lên tiếng nói của ông ta, khi ông ta tự cho mình đang bị oan ức.

Chúng tôi cũng sẵn sàng đón nhận mọi ý kiến khác liên quan đến những người trong cuộc.

C.T

Tuyên bố của Dân biểu Trần ngọc Châu, Hội thẩm đặc biệt Pháp viện.

(VĐ trường hợp dương sự bị truy tố trước Tòa án quân sự)

Liền ngay sau khi vừa nhận được bản quyết nghị số 102 của biểu kết, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đã khởi tố tên trước Tòa án quân binh lưu động vùng III chiến thuật.

Các nghị sĩ ; Chủ Tịch Thượng nghị Viện Nguyễn văn Huyền, giáo

XEM TIẾP E TRANG 4

Hôm nay khởi đăng trong trang 2 :

NHỚ MỸ !

MỸ RÚT RA, CHỊ EM TA LÀM GÌ?

● Thiên phóng sự tâm tình táo bạo nhứt của HUY TRƯỜNG lột trần tâm sự của trăm ngàn ME MỸ hiện nay.

● Mỗi ngày đừng quên theo dõi thiên phóng sự xã hội đặc biệt trong trang 1 :

«CHUI RÚC»

để góp ý kiến vào chương trình «Dạ Trù» của nhóm CẤP TIẾN sau nầy.

CÙNG TRONG TRANG 2, NHỮNG TIN TỨC THỜI SỰ NÓNG BỎNG :

● KẾT QUẢ XỔ SỐ KIẾN THIẾT.

● ĐẠI TÁ ĐỖ TRƯỞNG THEO DÕI LOẠT BÀI CỦA CẤP TIẾN : NHỮNG NẠN NHÂN «CHUI RÚC» sẽ có 1000 căn nhà...

● VỤ KIỆN PHỈ BÁNG SỈ NHỤC : NỮ DÂN BIỂU KIỀU MỘNG THU SẼ TRỰC TỐ 1 TỜ BÁO RA SAO ?

● Trường thuật những phút nghẹt thở trong cuộc «tiên quân» của Sư Sãi ở Vĩnh Bình.

Trang 6 :

● Thanh niên, Sinh viên, Học sinh và những trang đặc biệt khác về Chánh trị – Xã hội – Kinh tế – Tài liệu v...v...

C.S. tấn công mạnh ở Lào : Lần thứ nhì trong vòng 5 tuần lễ :

QUÂN BV BẮN HỎA TIỄN 122 ly TRÚNG NGAY PHI TRƯỜNG PAKSÉ

làm hư hại 1 chiến đấu cơ và 34 trực thăng

● BÊN NGOÀI PHI TRƯỜNG, 7 CĂN NHÀ VÀ 1 NGÔI CHÙA PHẬT BỊ THIÊU HỦY.

VAN TƯỢNG 17-2 (UPI). – Hỏa thố Hồi quân CS đã bắn bốn tiễn 122 ly vào Pakse, thủ trấn lớn vào bậc thứ nhì của Ai Lao, lần thứ hai trong vòng năm tuần qua, làm thiệt mạng một thanh niên và gây thương tích cho ba thường dân gồm một phụ nữ.

Cả 4 quả bắn hỏa tiễn với đầu đạn nặng 50 ký đã bắn trúng vào phi trường ở Pakse và các khu vực quân sự Pakse nằm trong khu vực sông Cửu Long là tượng trưng tiếp liệu và quân sự thuộc quân khu 4 yểm trợ phía Nam Ai Lao.

Cuộc tấn công vào phi trường này gây thiệt hại vật chất cho một phi cơ chiến đấu và 34 trực thăng cơ.

Những hỏa tiễn khác trúng ở khu vực bên ngoài gồm cả hai làng ở gần đó.

Bảy căn nhà gồm cả một ngôi chùa đã bị thiêu hủy hoặc thiệt hại trong cuộc tấn công này.

Pakse, cách Vạn Tượng 270 dặm về phía Đông Nam, là một thị trấn gồm 20.000 dân cư.

Trong khi đó quân đội Bắc Việt chiếm ba ngọn đồi chiến lược tại cảnh đồng Chum hôm Chủ Nhật trong trận phản công mùa hè của họ để tái chiếm ngọn đồi đã 25 dặm mà họ đã chiếm đóng năm năm trước đây.

Chưa có tin tức nào nói về thiệt hại của cả hai bên.

Người đại diện nhận tất cả giấy tờ cho DB Tr-N-Châu

DB NGÔ-CÔNG-ĐỨC *đang bị theo dõi, đe dọa*

★ ÔNG ĐỨC SẼ YÊU CẦU QH CAN THIỆP VÀ NẾU CẦN SẼ BÁO ĐỘNG ĐẾN CÁC Q.H. THẾ GIỚI :

SAIGON 17-2 (VIB). – Chiều hôm qua Dân Biểu Ngô Công Đức cho báo chí biết là, gần đây nhà đã đã nhận được nhiều «ám điện thoại hăm dọa, và chúng muốn nhà đều có «nhân viên chìm» tình rập theo dõi, nhằm mục đích gây áp lực tinh thần với ông !

Căn nhà bị chụp hình

Theo D.B. Đức cho biết thì ngày 14-2, vừa qua Ông đã bắt gặp một nhân viên nọ đã lén chụp hình vị trí căn nhà của Ông sau đó Dân Biểu Đức cho nhân viên cảng lực can thiệp, đòi nhân viên nầy trình thẻ hành sự với tên họ mà ông đã ghi, và nhân viên đó biết là anh có nhiệm vụ theo dõi động tịnh tại nhà ông Đức !

Dân biểu Đức sẽ nhờ can thiệp...

DB Đức cũng cho biết là việc làm của ác nhân viên «chìm» đã tỏ ra quá ý liều có ý hăm dọa hơn là ám chấm nghề nghiệp.

Ông Đức cũng cho biết là ông sẽ nhờ Hạ Viện can thiệp và nhờ Thượng Viện mở cuộc điều tra nội vụ để đưa ra ánh sáng công luận, và cũng theo ông thì nhiệm vụ của các nhân viên «chìm» là theo dõi nắc phần tử C.S. hơn là theo dõi những người Quốc Gia đối lập.

XEM TIẾP O TRANG 4

ÔNG B. T. LIÊN LẠC QUỐC HỘI GIẢI THÍCH :

Vì một Dân biểu ký trèo nên DB Kỳ Sanh la làng

● Bây giờ còn có 99 chữ ký, Hành Pháp có ngưng truy tố 2 Dân Biểu Châu–Hồ không ?

của bbđpv CHÍ LINH

SAIGON 18-2 (CL). – «Trong quyết nghị mang 103 chữ ký của DB chấp thuận truy tố 3 DB thân cộng KHÔNG CÓ CHỮ KÝ CỦA ÔNG DB TRƯƠNG GIA KỲ SANH.

Trong một cuộc gặp gỡ tại Văn phòng này, ông Dân Biểu Trương Gia Kỳ Sanh đã kể lại cho tôi nghe chuyện ông Thủ Hiến Trung Việt Phan văn Giáo thả dù ra Bắc vì bị tố cáo là Cộng sản. Ông DB Trương Gia Kỳ Sanh hiện mình rằng ông là người quốc gia chống Cộng. Tôi đã thân tình nói rằng : nếu ông là quốc gia chống Cộng, thì đã có cơ hội hiện mình hùng hồn nhất là kỳ vào quyết nghị do các Dân biểu quốc gia chủ xướng để truy tố 3 Dân biểu thân Cộng.

Nhưng Ông Dân Biểu TrươngGia Kỳ Sanh đã không kỳ như đã nói trên đây.»

Đó là lời tuyên bố của ông Cao văn Tường, Bộ trưởng đặc trách liên lạc Quốc Hội với các Ký giả trong cuộc họp báo tại văn phòng

XEM TIẾP V TRANG 4

THẾ GIỚI HÔM NAY

BẮC VIỆT.

Đài phát thanh Hà nội xác nhận một phái đoàn ngoại giao Nga, do thứ trưởng ngoại giao Firyabin cầm đầu đã đến Hà nội hôm thứ sáu. Bề mặt và thời gian lưu lại của phái đoàn không được tiết lộ, nhưng nhiều người tin rằng nó có liên quan đến hòa bình VN.

HOA KỲ

Bài diễn văn quan trọng của TT Nixon sẽ được đọc trước quốc hội Mỹ vào cuối tuần nầy, tổng kết chính sách ngoại giao Mỹ, sẽ có tựa đề là «Một chiến lược mới cho hòa bình». Bài diễn văn dài 40.000 tiếng.

XEM TIẾP D TRANG 4

LẬP THÊM 1 TÒA LÃNH SỰ TẠI ĐÀ NẴNG

Mỹ nhờ thầy tướng số Việt Nam COI NGÀY LÀM LỄ KHÁNH THÀNH

ĐÀ NẴNG 16-2 AFP. – Ông Ellsworth Bunker r. đại sứ Mỹ tại Nam VN, hôm thứ hai đã ra Đà Nẵng khánh thành tòa lãnh sự Mỹ tại đây. Tòa lãnh sự nầy sẽ chịu trách nhiệm rất cả vùng ICT.

Trong dịp lễ nầy, ông Bunker tuyên bố rằng những giây thân tình giữa hai dân tộc Việt Mỹ sẽ được duy trì lâu bền sau khi hòa bình tái lập tại Nam VN, và việc mở tòa lãnh sự Mỹ tại Đà Nẵng là một đầu hiệu chứng tỏ sự tin tưởng của hai chính phủ vào tương lai của thành phố Đà Nẵng và Vùng I CT.

Ngày cử hành lễ khánh thành tòa Lãnh sự Mỹ tại Đà Nẵng đã được một thầy tướng VN chấm và chọn, với giá 600 đồng một quẻ, thầy tướng Ngô-Quốc-Hưng khi xã quẻ chọn ngày 16-2 nhằm ngày 11 tháng giêng, cho rằng tòa lãnh sự Mỹ có tương lai lắm.

Ngày xưa ông Ngô Quốc Hưng từng được vua Bảo Đại hỏi ý kiến nhiều lần ông tiên tri rằng vào năm 1971 thì chiến tranh VN chấm dứt theo cách tự nó tắt lửa đi, không có kẻ thắng người bại chi cả.

Đại sứ Bunker đã trở về Saigon ngay sau khi xong lễ khánh thành tòa lãnh sự Mỹ tại Đà nẵng. Tham dự cuộc lễ nầy có đông đủ các nhà lãnh đạo cao cấp Việt Mỹ tại vùng I CT. Tháng trước Pháp đã rút tòa lãnh sự Pháp tại Đà nẵng lấy nhiều Pháp vẫn duy trì một trường Trung học Pháp và một trung tâm văn hóa tại đây.

TỔNG CỤC CHIẾN TRANH CHÁNH TRỊ MINH XÁC :

Hội đồng Quản trị QTV ĐÃ QUYẾT ĐỊNH GỞI DẦU MẪU

ĐẾN VIỆN THÍ NGHIỆM TRUNG ƯƠNG VÀ VIỆN PASTEUR ĐỂ PHÂN CHẤT...

Sau đây là nguyên văn bài «mình xác» của Tổng Cục Chiến Tranh Chánh Trị, đề ngày 17-2-70, vừa gởi đến chúng tôi, xin đăng tải nguyên văn :

Thưa Ông Chủ Nhiệm.

Trên Quý Báo số phát hành ngày 17-2-70 khởi đăng thiên điều tra «Có gì bí ẩn trong vụ thầu cung cấp 8 triệu lít dầu ăn cho Quân tiếp Vụ VNCH ?» với lập luận cho rằng có âm mưu đầu độc binh ta của Cộng sản Quốc tế. Lập luận nầy sẽ làm hoang mang giới tiêu thụ là quân nhân QLVNCH và gia đình họ. Sau khi phối kiểm, Tổng Cục CTCT được biết :

XEM TIẾP C TRANG 4

XEM TRANG 2 Đầy đủ tin tức trong nước

Chúng tôi báo động

CÓ GÌ BÍ ẨN TRONG VỤ THẦU CUNG CẤP 8 TRIỆU LÍT DẦU ĂN CHO QUÂN TIẾP VỤ V.N.C.H ?

VÌ SAO CHÚNG TÔI PHẢI ĐẶT THÀNH VẤN ĐỀ ?

II

Như chúng tôi đã nói vụ thầu cung cấp «dầu ăn cho binh ta thật quan hệ vô cùng mà sự cơ quan liên hệ không thể quên yếu tố sức khỏe của cả triệu quân nhơn đang cầm súng chống giặc Cộng.

Do đó phẩm chất của món hàng đặt ra trong điều kiện sách phải được triệt để tôn trọng mà trong vụ thầu trên 8 triệu lít dầu ăn lần nầy có lẽ hầu nay giới hữu trách đã có trong tay bản phân chất của Viện Pasteur.

Vậy thì loại dầu mà theo nguồn tin ở thủ trường quốc tế Chicago cho biết là nó đang thèm tiêu chuẩn (công nghệ) quốc tế có được cấp nhận hay không ? Đó là chưa kể như chúng tôi trình bày trong số báo qua, nếu quả thật, 1 hàng thầu hiện có chi nghành tại các nước cộng sản mà được cho phép cung cấp vật thực cho binh ta đang chống cộng thì quả là một việc không thể chấp nhận.

Trước đây không lâu lắm ở Maroc đã có xảy ra một vụ binh ăn dầu ăn rồi bị tử liệt và sau cuộc điều tra có 3 tên thầu gian manh bị nhà nước Maroc bắn bỏ.

Thật ra Cấp Tiến là một tờ báo «chánh trị» chúng tôi không thể bảo qua một vụ quan hệ như vụ xảy nên khi có tài liệu phải đặt thành vấn đề với Chánh phủ. Nếu các cơ quan liên hệ đã BIẾT mà chưa QUYẾT thì xin xét lại cho đã sự xuất thì SỬA SAI cho kịp, chớ chúng tôi tuyệt nhiên không nhằm vào những cá nhân ai.

Sở dĩ chúng tôi phải lên tiếng là vì sau bài 1 chúng đã có người tin tưởng rồi. Chúng tôi tạm ngưng loạt bài với thiện chí nhưng cũng không thể không đặt thành vấn đề trách nhiệm của hành pháp, lập pháp trước một vấn đề quan trọng mà Cộng Sản quốc tế có thể

XEM TIẾP T TRANG 4

LẬP TRƯỜNG

Ảnh hưởng của thế cờ tay ba hiện tại đến tình thế Việt Nam

Hùng Nguyên NGUYỄN NGỌC HUY

I. – CHÁNH SÁCH TRUNG CỘNG ĐỐI VỚI VIỆT NAM

Thế cờ tay ba giữa Mỹ, Ngaxô Trung Cộng tự nhiên có ảnh hưởng nhiều đến tình thế Việt Nam Trong ba đại cường quốc, chỉ có Trung Cộng là trực tiếp giáp giới với Việt Nam. Nhờ ở sát nách Việt Nam, Trung Cộng có thể giúp đỡ cộng sản Việt Nam đắc lực, «đồng thời» cũng có thể chi phối được Cộng sản Việt Nam một cách mạnh mẽ. Sự chi phối này càng dễ thực hiện vì người Trung Cộng càng đa vàng như người Việt Nam và dễ hội nhập vào xã hội Việt Nam : Chỉ cần học tiếng Việt Nam và cưới vợ Việt Nam là họ có thể hoạt động trong xã hội Việt Nam được.

Trong chánh sách chung của Trung Cộng ở ở vùng Đông Nam Á Châu, Việt Nam đóng một vai tuồng quan trọng. Trong quá khứ, Việt Nam đã từng làm một cái nút ngăn chặn người Trung Hoa tràn qua các nước ở vùng này. Chế ngự được Việt Nam, Trung Cộng có thể lôi cuốn cả Đông Nam Á Châu vào vòng kiềm tỏa của mình.

Như vậy, chẳng những họ dùng được khối tài nguyên thiên nhiên phong phú, nhứt là về nông nghiệp của vùng nầy, để giải quyết những khó khăn về kinh tế của họ, mà họ còn chiếm được một vị trí chiến lược quan trọng và tăng cường thế lực của họ rất nhiều.

Ngoài ra, Việt Nam lại còn là nơi có nhiều điều kiện thuận lợi nhứt để Trung Cộng thí nghiệm chiến thuật chiến tranh nhơn dân của Mao Trạch Đông.

Người Việt Nam vốn có tính thần tranh đấu dũng mãnh. Nếu được lãnh đạo đúng mức, người Việt Nam dám liều chết để phụng sự cái được xem là chánh nghĩa. Đã vậy, Cộng sản Việt Nam lại ở vào một vị trí khá mạnh.

(Xem tiếp trang 4)

Thiên cơ bất khả lậu

★ *của BAY BỌP*

CHUYỆN CHÁO... BÀO NGƯ

Hỏi nào tôi gió ở nước An Nam nầy, chuyện gạo là chuyện hay đã bề tụm lum nhớt trăn ai.

Cả sư, thượng vàng hạ cám, từ lớn tới nhỏ, ai cũng muốn... kiếm chút cháo thì chuyện gạo hồng tụm lum được.

Mà, ở xứ nầy, chuyện gì đã tụm lum thì cũng moi nả sáng... tụm lum thêm.

Tụm lum đã đời rồi, cốt khí hoàn rất đặt, bảo tổ trong ly nước, kẻ quyền thế muốn cơm cá cơm, muốn cháo... bảo ngư thì cá ngư. Thằng dân quên tre mỏ, lỗ mắt quen quá rồi, chỉ còn cách là mua tờ báo đọc chơi, đỡ tẻo.

Mấy ông đầu binh miền Trung kêu trời kêu đất rằng Bộ KT và Tổng Cuộc IT bả đốt dân mình. Bộ KT trong nầy thì quả quyết rằng mình đã lo đủ gạo cho ngoài nớ, nếu thiếu thì ai ngoài nớ mần chơ đen chợ đỏ, gạo bán cho dân hồng cả nhưng gạo chợ đen thì... trên lưng. Nhưng nói thì nói vậy nhưng rồi cũng có mấy chiếc tàu gạo chạy ra ngoài đó.

(Xem tiếp trang 4)

Phóng sự xã hội đặc biệt CHUI RÚC của Tập đoàn phóng viên CẤP TIẾN

● TÂM SỰ TRONG DÃY HÀNG ĐƯỜNG ĐỀ THÁM

VIII

Đối diện với hai ở vô ở đường Phạm ngũ Lão, có một dãy hàng năm cái hàng ba cần phố ở đầu đường Đề Thám của người Mỹ.

Bạn đọc đừng cho đây là một chuyện mà mai. Người Mỹ bao giờ lại đang tầng kế cái sống lục chợ xây... hàng ở bên cạnh họ ?

Sở dĩ thành thật mà nói đây là một chuyện người lạ. Người Mỹ này chẳng những không đuổi xô mà cho bạo bực kẻ không phải nửa là khác. Ông Ký tên Dick, một công dân Mỹ theo Phật giáo, đã từ bỏ theo Phật, đã sống cứu độ chúng sanh. Ông đã dành trong vòng năm hàng ba cần đường cho hai gia đình người Bắc di cư từ năm 1955 và bị chấy hết sự nghiệp trong tết Mậu Thân khi họ ở xóm nhà phạm Ngũ Lão.

Hai gia đình nầy kể cũng đông người lại còn nuôi thêm vài con chó «Họ đã choán hết một bên hông chả của ông và xây chỗ ở giống như hai cái hang dài trong vòng rào với mọi vật liệu mà họ nhặt được người đông rác !

Muốn vào đây phải vô một cái cổng dài của người Mỹ rồi khom lưng đi vô một cái hang dài, ngăn làm hai. Bên ngoài thuộc phạm vi ông Nguyễn văn Nên gốc người Hà Đông, phía trong là gia đình ông Trần văn Trung gốc người Nam Định.

Vì miếng vá đặt dài trên sàn xi măn vừa làm chỗ nghỉ ngơi, vừa làm chỗ ăn uống và cũng làm chỗ tiếp khách.

Ông Niêm ở vàng, ông Trung tiếp chúng tôi. Bà Trung ngồi kế bên đang bắt bò chét cho chồ.

Đáp câu hỏi tôi : Ở đây có yên không ? «Ông già Trung lại đặt cho biết :

– Chúng tôi ở đây được người Mỹ bảo đảm. Nghe người ta gọi tên ông là Dick... rồi có đạo Phật.

XEM TIẾP N TRANG 4

Đây không phải ổ chuột, mà là «hang chuột» của những kẻ không nhà...

LAI RAI... KHÊU MÓC

★ *THẦY RÙA phụ trách*

★ *Từ sau vụ xổ số... «Kẻ ở người Đi» trên Thượng Viện tới nay, mặt cả người «Đi» đã dang eu lớ, rằng thận lực quấy chết bỏ Hồng bỏ bề ngang cũng bỏ bề dọc. Hồng trăng dương cũng bỏ thận, quấy chết thôi để lấy tiếng, phỏng kỳ tranh cổ tới chỗ anh em.*

Mọi sự đâu đó... Tân hưng Đạo mà đều đã mà mi nhau rằn lắm.

«Xá chi cái ghế Tê Vê,
«Hết hồ nhăng chuyện gớm ghê quá... chới.

★ *Cũng trong tình thần đó, ông NS Phạm nam Sách đã tố ông Dám Xét Phạm đình Hưng đã «đưrơn» hai cặp vỏ ruột xe mang về thăp vô... chơn đi bà Hưng đi chợ.*

Ngày 7 tháng 1-1970, ủy Ban điều tra của tiệm Dám Xét xác nhận rằng Phòng vật liệu có mua hai cặp vỏ ruột xe rập vô chiếc VA 9922 là công xa nhà nước phát cho ông Hưng. Ngoài ra ông Hưng chẳng có xe riêng thì «ăn» vỏ ruột xe mang về gắn vào đâu ?

Ông Hưng bèn mời ông NSSách đến tiệm dám Xét coi xe và đọa phúc trình điều tra. NS Sách hồng thèm coi, hồng thèm nghe, tiếp tục tố chết bỏ.

Thế là ông Dám Xét Hưng đỡ quạu, sai bà xã đi cho Trần Quốc Toản cố vẽ một mỏ danh từ... trăng pháo, phết vô một bản thông cáo gởi chay nhứt chính tiệm lum.

Bão hại nỏ Phóng... xạ kỳ tài của tiệm C.T. là con Hai Dao Phay phải lấc đầu mà than rằng : «Con nầy nhớ tôi ăn nói phóng mạng, hàng tăm hàng cả mà ra cơm ra mi ni đíjo. Bây giờ hàng tỉ điện quốc gia lại đánh chợ, chơi toàn danh từ thứ bự mi nhau, thì tao đâi đến nơi rồi.»

T.R.

Tháng 4-70 huấn luyện quân sự cho đoàn viên Biệt Đoàn Trừ Bị

SAIGON. — Các khóa huấn luyện quân sự cho đoàn viên Biệt Đoàn Trừ Bị phục vụ tại các cơ quan và xí nghiệp công cộng như sau khởi sự vào tháng năm 1970 tại các Trung Tâm huấn luyện Đông Đa (Vùng I Chiến Thuật) Lam Sơn (Vùng II Chiến Thuật) Quang Trung (Vùng III Chiến Thuật) và Chi Lăng (Vùng IV Chiến Thuật)

Lịch trình huấn luyện được ấn định như sau :

Đợt 1 : Trình diện ngày 30.3.70. Mãn khóa ngày 6.6.70.

Đợt 2 : Trình diện ngày 4.5.70. Mãn khóa ngày 11.7.70.

Đợt 3 : Trình diện ngày 6-6-70. Mãn khóa ngày 15.8.70.

Đợt 4 : Trình diện ngày 13-7-70. Mãn khóa ngày 19.9.70.

Đợt 5 : Trình diện ngày 17-8-70. Mãn khóa ngày 24-10-70.

Đợt 6 : Trình diện ngày 21-9-70. Mãn khóa ngày 28-11-70.

Đợt 7 : Trình diện ngày26-10-70. Mãn khóa ngày 2-1-71.

Đợt 8 : Trình diện ngày30-11-70. Mãn khóa ngày 6-2-71.

Việc huấn luyện quân sự nói trên có tính cách bắt buộc và trong hợp đoàn viên trình diện trễ không lý do chính đáng hoặc bỏ trốn hay vi phạm kỷ luật nặng sẽ mất quyền tiếp tục huấn ngũ của đoàn viên Biệt Đoàn Trừ Bị và sẽ được gọi nhập ngũ ngay.

Về thể thực trình diện thụ huấn, xin thơ cho biết, đoàn viên Biệt Đoàn Trừ Bị sẽ trình diện thẳng tại các Trung Tâm Huấn Luyện, theo đúng ngày tháng ấn định tại bảng phân phối, và mỗi đoàn viên phải mang theo ba tấm ảnh 4x6cm thẳng để dán vào phiếu lý lịch.

PHÓNG SỰ CHÚI RÚC CỦA CẤP TIẾN ĐÃ CÓ TIẾNG ĐỘI, ĐẠI TÁ ĐỖ TRƯỞNG TUYÊN BỐ :

NHỮNG NẠN NHÂN CHÚI RÚC SẼ CÓ 1.000 CĂN NHÀ

✻ Mãi dâm vẫn bị bài trừ thẳng tay.

SAIGON 18-2 (LK). — Trong buổi gặp gỡ thường tuyến với trăm vào sáng thứ ba 18-2, ĐT Đô trưởng Đô Kiên Nhiêu đã đảm bảo cho biết nhiều câu phỏng vấn về những vấn đề quan yếu của Thủ đô.

Điều 43LLD được áp dụng tùy trường hợp !

Sau khi giải đáp về vụ đấu thầu xe buýt sắp tới, Đại Tá đã cho biết là điều 43 LLD lao động vẫn được áp dụng nhưng tùy trường hợp các không thể buộc nhà thầu phải tận dụng triệt để được. Chẳng hạn như ông Tô thành Tuyên Chủ Tịch NĐCNXD đã tới thành chủ nhân của một cơ sở thì chẳng lẽ buộc chủ thầu phải giúp đỡ bay sao ?

Mãi dâm vẫn bị bài trừ thẳng tay

Đáp một câu hỏi là sau khi có những dự án lập những khu vực giải trí thì việc bài trừ mãi dâm có được tiếp tục hay không, thì ĐT Đô Trưởng xác nhận là sẽ bài trừ thẳng tay. Công việc tập trung gái điếm thì do chính cách chung của chánh phủ. Về khi đặp một câu hỏi của nhà viên Cấp Tiến là có nên hợp thức hóa tình trạng mãi dâm này không thì ĐT Đô Trưởng xin được miễn trả lời.

Chỉnh trang thành phố được xúc tiến mạnh

Ngoài ra, ĐT Đô Trưởng cũng đã tiết lộ rằng năm nay (1970), chương trình chỉnh trang thành phố được xúc tiến mạnh và mỗi Phường sẽ có từ 2 đến 4 trúc đường để tự tức phát triển mà không cần có những dự án như trước đây. Vấn đề vệ sinh đô thị cũng đã được ĐT coi là hàng đầu.

Những nạn nhân «chui rúc» sẽ có nhà

Đáp một câu hỏi đặc biệt của phái viên Cấp Tiến về số phận của các kẻ không nhà đang sống chui rúc ở các lề đường, ông cho và hèn hỏa sẽ có nhà ở. Ông Đô Trưởng đã phân tích là trong các nạn nhân này có 2 loại :

Loại chiến nạn vẽ được vào chung cư kể cả những gia đình ở dậu và loại hai là những người nghèo khó cần sẽ được Tổ Đô Chánh xây cất nhà cửa, bán trả gốp. Chương trình được thực hiện là 6000 căn nhà cho vùng Phú Thọ Hòa và 400 căn cho vùng Chánh Hưng sẽ cất nội trong năm nay để giúp đỡ cho những kẻ không nhà.

An ninh Thủ Đô đã được bảo vệ chặt chẽ

Sau hết, ĐT Đô Trưởng cũng đã cho biết là an ninh Thủ đô đã được bảo vệ chặt chẽ và sẽ cho tăng cường hành quân và mở chặn trên các đường phố để bắt gọn mưu đồ phá hoại của VC.

Nhân dịp nói ĐT Đô Trưởng cũng đã kêu gọi đồng bào Thủ Đô hãy bình tĩnh trước những tin đồn vô căn cứ mà VC đã tung ra dụng để gây hoang mang cho đồng bào.

Lực lượng Dân Tộc Việt tán thành nhận xét của NGHỊ SĨ ĐÔN

SAIGON (17-2). — Trong cuộc tiếp xúc với chúng tôi, ông Phan Iu Cầu một lãnh tụ của LycLượng Dân Tộc Việt đã tuyên bố rằng Lực Lượng Dân Tộc Việt hoàntoàn tán thành nhận xét của TNS Trần văn Đôn về «Chánh phủ hiện tại chỉ biết đến 1 chiến dấu».

Theo ông thì muốn biết một chánh phủ có đại diện dân đã nổ quốc chăng hay không, người ta chỉ cần nhìn vào sự ủng hộ của chánh phủ đó Đảng phái, Tôn giáo, đoàn thể chính trị đối với chánh quyền vì các tổ chức này mới thực sự có một lập thuyết quốc

XEM TIẾP 4 TRANG 3

LẮNG NGHE Ác Giả

NGHE RĂNG: Bà dân biểu chơn yêu tay mềm, «ngồn đây thun-vũ chiêu» (xin nói rõ thông phái «quần vận sến mang») vớn gởi thơ đến các bào cho biết rằng bà sẽ nhờ bà tòa quan lớn phân xử vụ một tờ báo nọ viết một loạt bài có tánh cách «khục me cá nhơn» vô tánh bà. Không cần phải nói vụ kiện này sẽ sắt nổi và hào hoàng. Chờ xem.

NGHE RĂNG: Bà dân biểu nầy không gởi thơ cho ông Chủ tịch Hội Viên mà lại gởi thơ cho ông phó chủ tịch Hạ Viện nói về vụ kẻ trên và đặt câu hỏi như sau với ông phó chủ tịch : «Quí vị đại diện cho toàn thể dân biểu Hạ Viện nghĩ sao về cái tục : Tổng kết một năm chim chuột tại Nhà Hát Tây ?»

Tục ngữ có câu : «mạnh đàng sức yếu dùng chước». Bà Dê bề đã ấp dụng đúng mức câu tục ngữ nầy cho trường hợp của bà Nhưng không biết phản ứng sẽ ra sao ? Hy hữu phản giải. Bạn đọc cũng như chúng tôi hãy chờ xem hồi thứ nhì.

NGHE RĂNG : Nhơn vụ bà dê bề nầy, người ta nhớ lại thời ông Tổng Đoàn Mạnh Quốc hội lập hiến cũng bị chơi vô một cá như sau:

Một hôm, ông dân biểu nầy ta lết tại một quán cà phê ở Khánh Hội để lấy le với ông Trần Quang Thương cũng Thương cũng Thương vậy vô, không biết tử đâu nhảy đến bưng ông dân biểu nầy lên, vừa đi vừa la to : «Khui thùng nè ! Khui thùng !» Rồi hụ liệng cái «thùng» xuống đất, cười ngã nghiêng ngã ngửa.

NGHE RĂNG : Sau vụ «khui thùng» nầy, ông dân biểu ấy trình lên ông chủ tịch Quốc hội để tìm bắt những kẻ «khui thùng» ông mà bị phi bằng cũng khai ông. Sau đó, trong một phiên họp khoáng đại, ông dân biểu nầy, báo cáo vụ «khui thùng» nói trên và kết luận rằng đanh lý cá nhơn ông không có gì đáng kể, mà đanh dự của toàn thể dân biểu Quốc hội mới đáng nói đến. Nhưng vụ nầy bị chìm xuống luôn.

NGHE RĂNG : Thời bây giờ người ta không đêm xỉa gì đến danh dự tập thể. Hơn nữa, người ta đăng «Đã chủ nhơn» Quốc hội đã ra lịnh cho mấy người anh em «khui thùng» ông dân biểu ấy, nói cách khác «bà chủ» nhà không muốn thấy ông dân biểu nầy lên chơi ngang xương, nên ra lịnh «khui» ông ta để dẫn mặt.

Đó là thời nhà Ngô.

Còn nay thì sao ?

NGƯỜI NGHE NGÔNG

TƯỜNG THUẬT TỪNG PHÚT NGHỆT THỞ TẠI TRÀ VINH

Cuộc tiến quân của sư sãi Vĩnh-Bình

▼ Người chết đầu tiên trong trận «đánh» giữa phủ là ai ?

✻ Đâu là sự thật về vụ... con nít «tham chiến» ?

● Điều tra của CHÍ-LINH ●

TIẾNG NÓI CHÁNH THỨC CỦA Ô. HỘI TRƯỞNG HỘI P.H.H.S. TRƯỜNG GIA LONG VỀ

VẤN ĐỀ HỌC PHÍ TRƯỜNG CÔNG và du học sinh bị chặn tại T.S.N.

LTS. — Sau đây là nguyên văn bức thơ của ông Lê ngọc Diệp Hội trưởng Hội PHHS trường Gia Long, và là Tổng Thơ Ký Hội PHSV du học, phát biểu về 2 vấn đề trên :

Saigon, ngày 16 tháng 2 năm 1970

Kính gởi Ông Chủ Nhiệm,

Báo CẤP TIẾN

242 ter, Phan đình Phùng

— SAIGON —

Kính thưa Ông Chủ Nhiệm,

Trên quí Báo đề ngày 16-2-1970 trong bài của V/B phỏng vấn tôi về 2 vấn đề : «Thầy học phí nơi Trường công» và «Du học sinh có đủ giấy tờ xuất ngoại lại bị chặn tại Tân Sơn Nhất», có nêu vài điểm không trung thực với ý kiến mà tôi đã phát biểu. Kính ông Chủ Nhiệm vui lòng cho tôi minh xác như sau :

I. — VỀ VẤN ĐỀ HỌC PHÍ NƠI TRƯỜNG CÔNG : Tôi không tán thành hiện pháp nầy, vì cần giúp đỡ học sinh nghèo hiếu học. Cần giúp đỡ con cái của quân nhân công chức đang quả thiếu thốn. Cần nuôi dưỡng sự gánh đau học tập để được vào Trường công miễn phí. Các Hội Phụ Huynh sẽ sẵn sàng tiếp tay với Chánh phủ trong việc góp công góp của để khuếch trương Trường ốc, thì làm cho giáo viên thích dạy thêm giờ v.v... Các việc làm nầy có tánh cách công đồng tự nguyện, và Phụ huynh nào đáng hưởng sẽ thấy kết quả ngay trước mắt việc bỉ sinh của mình. Chẳng tôi mong rằng trong khi HĐHVH GD chưa được thành hình, vẫn để quan trọng nầy nên đưa ra mọi Đại hội trong đó có đại diện phụ huynh các cấp học sanh tham gia.

Sau đó, ĐT Đô Trưởng kêu gọi các cụ Nghị «xích lại gần nhau tì-ra»

Kế tiếp, ĐT Đô Trưởng yêu cầu và thiết tha kêu gọi quí vị nghị viên hãy xích lại gần nhau thêm tí nữa, để giải quyết những quyền lợi chung cho dân chúng thủ đô mà đã tồn 5 tháng nay bị ngăng trệ. Sau hết, ĐT Đô Trưởng xin yêu cầu hội nghị đưa ra phương thức thảo luận nhưng liền sau đó ông Phan Ngọ và ông Bình lại quí trách nhiệm thi hành phán quyết của TCPV cho ĐT Đô Trưởng.

Vai trò Nghị viên đã bị liệng vào sọt rác

Sau khi ĐT Đô Trưởng minh xác về vai trò điều khiển phiên họp thì Hội trưởng đã xác nhận «với những dự công phá tuyệt đối giữa phe lưu chiếm và ly khai. Kết hội nghị đưa ra thảo luận về vai trò của luật sư sẵn Tôn Đa Chánh thì ông nghị Phan Ngọ đã trác giận gầm thét inh ỏi, cho rằng vai trò nghị viên đã bị liệng vào sọt rác rồi sao.. mà động một tí là viện dẫn Luật sư ? Sau khi ông đã «hạ lý tự» phía bên kia là giả nhân giả nghĩa !

Hội trường liên tiếp... nổi sóng

Chúng tôi phải nhận rằng, Hội trường kỳ từ giờ phút nầy đã nóng máy. Các cụ «Nghị» phía bên trung bưng, mặc dù chỉ thảo luận đơn thuần về thể thức và ấn định ngày bầu cử lại vẫn phòng thủ trong trực. Nhưng các ông Nghị vẫn đã «vòng quanh thế giới», qua những luật lệ và sẽ chung cho những mình đăng...

XEM TIẾP 5 TRANG 3

TIN TỨC KHẮP NƠI

Hiệp Hội Thông tin viên ngoại quốc khoản đãi Ông Tổng Trưởng Thông Tin

SAIGON. — Ông Ngô Khắc Tỉnh, Tổng Trưởng Thông Tin, trưa nay là thượng khách đầu tiên của Hiệp hội Thông tin viên Ngoại quốc tại Việt Nam (Association des Correspondents étrangers au Vietnam) trong bữa tiệc tổ chức tại khá hàng Đại Lực, đường Tự Do Saigon. Bữa tiệc đã diễn ra trong bầu không khí cởi mở.

Ông đại diện xe Lam chống cự Cảnh Sát đòi tổ chức biểu tình để phản đối

(XEM M TIẾP TRANG 3)

III. — Cuộc xuống. đường đã diễn ra từ chiều hôm trước...

Vì quân Trà Cú ở cách xa Tỉnh lỵ Trà Vinh, cho nên Đoàn Sư Sãi Việt gốc Miên đã phái đi chuyển từ chiều hôm trước tức là chiều 10.2 để kéo về Thị Xã. (Theo Ủy ban Trung Đấu thì cách vài dòng nhiệt, có 2.500 vị).

Đêm đó, họ ngụ tại Chùa Chiêm ở phía ngoài Tỉnh lỵ chờ lệnh sáng hôm sau phát xuất.

Kéo vô thành phố

Đúng 7 giờ sáng 11-2, họ tiến lên Tỉnh, tức đến Trì Tân thì bị lực lượng nhân viên công lực chặn lại bằng giây kẽm gai. Quí vị sư sãi đã dậy lui và dùng kềm cắt hàng rào kẽm gai tiến lên và trận đánh bắt nhứt quân hai bên bắt đầu tiến, đã bùng nổ tại đây dữ dội với lựu đạn cay của cảnh sát và đá gạch, gậy gộc của cả đôi bên.

Quí vị Sư Sãi mà đa số là sư trẻ trục khoảng 20 tuổi đã tiến lên vô chung 3 ấp, sau cùng Cảnh sát phải chạy rút lui và đoàn Sư Sãi vây đã trên vào được tại trung tâm Tỉnh lỵ đi theo 2 ngõ.

— Một cảnh tiếu vô cạnh Hội Đồng Tỉnh tức trước Tòa Hành Chánh tỉnh Vĩnh Bình chung không vô trong được.

— Một cảnh tiếu vô mé sông, lại gần mương và xông vô bằng rào kẽm gai bao quanh Đại Đội Tuần Giang.

Anh lính gác hốt hoảng la lên :

—«Đây là phạm vi Quân sự, yêu cầu quí vị đừng xông vô. Nếu không tui bắn !»

Nhưng Đoàn Sư Sãi vẫn xông vô, dây hàng kẽm gai lấy dường tiến vô phía trong.

Lính gác hoảng quá đã bắn súng chỉ thiên làm tháo ba tên 1 Nhưng Quí vị Sư sãi vẫn tiến. Liền lập tức, những tiếng súng, tiếpnhau nổ ran trời. (Bên phía chánh quyền thì bảo là bắn chỉ thiên, cho bớt tranh đấu thì mới là bắn thẳng trước mặt).

Những thể vô tự do...

Tiếng súng, tiếng lựu đạn cay tiếp tục nổ lên làm vang động cả khu phố. Những tiếng hô reo xáp lá cả nhau vang lên dữ dội. Quí vị sư sãi Việt gốc Miên và nhân viên Cảnh Sát Dã chiến hề nhau đầu vô tự do mà khi giới là tay không, là đá, là gạch, là gậy, hòn đoạn Trong một trận ác chiến kinh hồn.

Trong khi 1 số Cảnh sát Dã chiến có một ấp, thì một số nhân viên công lực khác không có một ấp tự bị hơi cay của lựu đạn xông lên bên bờ chạy rút vô các đường hẻm.

Các vị Sư Sãi Việt gốc Miên đã thủ sẵn bao nylon cho nên đã kịp thời chotag bao ny lông lên mặt vì xua chánh vào, tiếp lực là xông hòn đốt lên ấm.

Vì hàng rào kẽm gai bề trí trước Đại Đội Tuần Giang tiếp tục bị sáu phạm cho nên viên Đại Đội Trưởng Đại đội này ra lệnh cho binh sĩ chuẩn bị sẵn sàng ứng phó và các binh sĩ vừa chạy ra thì toán thế các sư sãi đều nhứt loạt kéo chạy rút về con đường trước kêu chạy PhdVinh.

Sư sãi và con nít đầu với nhau

Tại đây, giữa cảnh hỗn loạn, cả trong con mắt bỗng lý kẻ đến xem,

XEM TIẾP 3 TRANG 3

2 tên khủng bố di xe Honda bắn chết 1 CSDC tại đường Cao Thắng

SAIGON (CT). — Khoảng 12 giờ trưa hôm qua, 17-2, hai tên khủng bố đi xe Honda đã dùng súng lục bắn người Cảnh sát DC đang gật thường trực ở lô cốt đầu đường hầm số 2 đi vào cư xá công chức cao cấp trên đường Cao Thắng.

Vì qua thành tích không kịp phản ứng, ông CSDC đã trúng đạn trong thương chết tại chỗ.

Bọn không tổ đầu thoát. Lực lượng an ninh ban quanh vùng đã đề lực sát nhưng không kết quả.

SAIGON 17-2-70 — Bạn đọc bắn cũng nhớ vào giữa năm người lính của Tòa án Đặc biệt, có đang đường xét xử vụ biểu thị cuộc quý vô 3 bị cạn gồm Thiếu Úy Nguyễn V Ý BÚ Vũ quý Binh và Trung Úy Phan V Nhã đều là sĩ quan thủ quý thuộc đại đội Hành Chánh tiếp vận Gia Định KBC 6.107. Số tiền biểu thị là 2.676.972.140.

Nhưng trong phiên nhóm đó, luật sư của các bị cáo có nêu ra khước biện về thẩm quyền xét hồ sơ vụ vụ đã được chuyển lên Tối cao Pháp viện của xét. Do vậy nội vụ đã định lại để chờ phán quyết của cơ quan Tối Cao nầy.

Người tin hành lang tha ân sáng nay cho biết sau khi đã có phán quyết của Tối cao pháp viện truyền giao hồ sơ vụ qua thẩm quyền của tòa án quân sự thường xét xử cho có bảo đảm pháp lý hơn, nên ngày 21-2-70 tới đây tòa quân sự Saigon sẽ xử vụ biển thủ nói trên.

Đại tá Ngô Mạnh Duyên sẽ ngồi ghế Chánh Thẩm Thiếu Tá Nguyễn-A-Anh, bên ghế Ủy Viên Chính Phủ để xử vụ nầy. Có tới 10 luật sư có tên tuổi bênh vực cho bị can trong vụ.

Sau hết, ĐT Đô Trưởng cũng đã cho biết là an ninh Thủ đô đã được bảo vệ chặt chẽ và sẽ cho tăng cường hành quân và mở chặn trên các đường phố để bắt gọn mưu đồ phá hoại của VC.

Nhân dịp nầy ĐT Đô Trưởng cũng đã kêu gọi đồng bào Thủ Đô hãy bình tĩnh trước những tin đồn vô căn cứ mà VC đã tung ra dụng để gây hoang mang cho đồng bào.

Thông Cáo của Bộ Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô và Tổng Trấn Saigon — Gia Định

Bộ Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô và Tổng Trấn Saigon GiaĐịnh trân trọng thông cáo :

1) Một số báo chí tại Thủ Đô suốt hôm ngày 16-2-70 đã loan tin bắt được Ủy Ban Đại Diện Trường công Việt Cộng tại Phú Hòa

(XEM TIẾP TRANG 3)

TIN TỨC TÒA ÁN

2 CẢNH SÁT DÃ CHIẾN

Hành quân dã chiến túi dân : sáu tháng tù

● Sau phán quyết của Tối Cao Pháp Viện Tòa án Quân Sự sẽ xử vụ 3 sĩ quan Đại Đội Hành Chánh Tiếp Vận Gia Định biển thủ công quỹ 2.676.972đ

SAIGON 17-2. — Xảm nhập gia cư bắt bọp phạm vi toan cường đoạt nhà ở Cảnh sát Đô chiến Nguyễn ngọc Chương và Đào minh Dành đã bị tòa Tiểu Hình ngày 11-4-69 lên án mỗi người 6 tháng tù ở.

Bị can Chương chống án nên tòa Thượng Thẩm đã xử lại vụ nầy. Bị can vẫn ngoan cố không nhận tội và quả quyết không hề vào nhà nhân chứng đọa đầm hay đòi hỏi gì ? Người lại bà Vương Tư ở đường Quán sự 5, vẫn chỉ một bị can mà khai rằng bà chỉ có 1 dưa con trai mới 15tuổi,nhưng bà can lại bảo bà có đưa con trốn quân dịch đã đi hai phái đến chống 10 ngày, nếu không chứng tỏ cho thì cả vợ chồng bà công bị bắt.

Trong lúc bị can vào trên buồng khám xét và hỏm đọa bà thì người nhà đã chạnh chạn đi tìm cảnh sát can nhân.

Sau lời trình bày của Công Tố Viện, Tòa Thượng Thẩm lại y xu Nguyễn ngọc Chương.

Ngày 21-2-70 Tòa án quân sự sẽ xử vụ 3 Sĩ quan Thủ quỹ Đại Đội Hành Chánh Tiếp Vận Gia Định biển thủ công quỹ 2.676.972đ.40.

VỤ KIỆN PHỈ BÁNG SỈ NHỤC SỈ NHỤC «QUI CHẾ BÁO CHÍ» RA ĐỜI

Nữ D.B. Kiều-Mộng-Thu sẽ trực tố 1 tờ báo

✻ vì loạt bài «tổng kết 1 năm chi m chuột tại Q.H. »

SAIGON. — Theo nguồn tin từ Hạ Viện, vì loạt bài «Tổng kết một năm chim chuột tại Nhà Hát Tây» đăng trong một tờ báo,nữ Dân Biểu Kiều mộng Thu sẽ kiện chủ báo Ký ra Tòa vì tội nhục mạ đối tư, danh dự cá nhơn và gia đình bà.

Cũng theo nguồn tin nầy, 6 Dân biểu Hạ viện sẽ đồng mời ra Tòa với tư cách nhơn chứng vụ phỉ báng nầy.

Sau đây là 1 đoạn trong bức thơ của D.B Kiều Mộng Thu gởi ông Đại nhiệm Phủ Cải Tiến Hạ Viện, giải bày vì sao phải có nhân chứng :

«Vì phần cá nhân tôi, Dân Biểu Kiều Mộng Thu, tôi sẽ thực thi tinh thần thượng tôn luật pháp bằng cách đưa nội vụ ra Tòa để tha phương xét-ở việc đúng cơ quan ngôn luận nhục mạ đời tư, danh dự cá nhân và gia đình tôi. Những lời đồng viện đã là a hàn chứng được đã cập trên loại báo trên nhơnnh ngưởiTrưởngKhối Thắng Nhất Đầu Biểu Ng. Mậu. khối viên Thống Nhất cả Vô vào Phát vì bài Dân biểu đồng viện, đồng ý mời thêm hiểu với tôi vì quan biết trong đoàn thể, mặt nhân hữu với tôi trong tên giáo đó là bà Dân biểu Nguyễn ngọc Nghĩa và Nguyễn ly Trường. Qui vị đó sẽ là

XEM TIẾP 7 TRANG 3

Lực lượng Dân Tộc Việt tán thành nhận xét của NGHỊ SĨ ĐÔN

SAIGON (17-2). — Trong cuộc tiếp xúc với chúng tôi, ông Phan Iu Cầu một lãnh tụ của LycLượng Dân Tộc Việt đã tuyên bố rằng Lực Lượng Dân Tộc Việt hoàntoàn tán thành nhận xét của TNS Trần văn Đôn về «Chánh phủ hiện tại chỉ biết đến 1 chiến dấu».

Theo ông thì muốn biết một chánh phủ có đại diện dân đã nổ quốc chăng hay không, người ta chỉ cần nhìn vào sự ủng hộ của các phái tử Đảng phái, Tôn giáo, đoàn thể chính trị đối với chánh quyền vì các tổ chức nầy mới thực sự có một lập thuyết quốc

XEM TIẾP 4 TRANG 3

SAU PHÁN QUYẾT CỦA TỐI CAO PHÁP VIỆN

Các cụ nghị ĐT xích lại gần nhau tạm bầu lại UB xử lý thường vụ

✻ Ông Đô đóng vai trò U-Thant đổ mồ hôi hột.

◑ Niên trưởng H.Đ.Đ.T. rên rỉ : «Yêu cầu anh em thông cảm, đừng để mất mặt quá !»

● của bbdpv LƯƠNG KHÊ ●

SAIGON 18-2 (LK). — Hội 9 giờ 45 sáng 18-2, một phiên họp đặc biệt do Đại Đô Đô trưởng Đô biểu Nhiều triệu tập để bầu lại Văn phòng thường trực của Hội đồng Đô thành đã khai mạc tại phòng họp HĐĐT. Đây là một phiên họp có một tức số nghị viên cao nhất từ 5 tháng nay, với sự hiện diện của 15 trên 17 nghị viên.

phòng họp. Vì vậy, ĐT ĐôTrưởng đã phải vội và đích chính là không có mới Thừa phái lại và cũng coi đó là việc làm không hợp lý nên chỉ xem vai trò của vị Thừa phái đó như 1 công dân ! Thế là ông Thừa phái lại tuyên bố xin rút lui nếu không được lợi ý hằng và đông nay đã rời khỏi phòng họp.

Các kỳ gió khác nhau và cho tăng phe ly khai đã bị «hạ» ngay mân đầu rồi !

ĐT Đô Trưởng kêu gọi các cụ Nghị «xích lại gần nhau tì-ra»

Kế tiếp, ĐT Đô Trưởng yêu cầu và thiết tha kêu gọi quí vị nghị viên hãy xích lại gần nhau thêm tí nữa, để giải quyết những quyền lợi chung cho dân chúng thủ đô mà đã tồn 5 tháng nay bị ngăng trệ. Sau hết, ĐT Đô Trưởng xin yêu cầu hội nghị đưa ra phương thức thảo luận nhưng liền sau đó ông Phan Ngọ và ông Bình lại quí trách nhiệm thi hành phán quyết của TCPV cho ĐT Đô Trưởng.

Vai trò Nghị viên đã bị liệng vào sọt rác

Sau khi ĐT Đô Trưởng minh xác về vai trò điều khiển phiên họp thì Hội trưởng đã xác nhận «với những dự công phá tuyệt đối giữa phe lưu chiếm và ly khai. Kết hội nghị đưa ra thảo luận về vai trò của luật sư sẵn Tôn Đa Chánh thì ông nghị Phan Ngọ đã trác giận gầm thét inh ỏi, cho rằng vai trò nghị viên đã bị liệng vào sọt rác rồi sao.. mà động một tí là viện dẫn Luật sư ? Sau khi ông đã «hạ lý tự» phía bên kia là giả nhân giả nghĩa !

Hội trường liên tiếp... nổi sóng

Chúng tôi phải nhận rằng, Hội trường kỳ từ giờ phút nầy đã nóng máy. Các cụ «Nghị» phía bên trung bưng,mặc dù chỉ thảo luận đơn thuần về thể thức và ấn định ngày bầu cử lại vẫn phòng thủ trong trực. Nhưng các ông Nghị vẫn đã «vòng quanh thế giới», qua những luật lệ và sẽ chung cho những mình đăng...

XEM TIẾP 5 TRANG 3

The Thao

● bbdpv HUYỀN VŨ

BÓNG RỔ Kiện Hoa (Ba Xuyên) đoạt giải Đoàn Kết tại Cần Thơ

Hội Bắc Ái Phong Dinh, với sự hỗ trợ của các ngành thương quản địa phương và thủ đô đã tổ chức từ mùng 4 đến mùng 10 Tết Canh Tuất giải bóng rổ DoanKet kỳ 4 tại Cần Thơ. Giải nầy quy tụ 11 bội thuộc 10 tỉnh miền Tây. Thể thức áp dụng là loại giải tiếp, nghĩa là tranh theo thể thức Hoa Kỳ và hội nào thua cả hội quân đó, vẽ mới bị loại hẳn.

Trận chung kết đã diễn ra giữa Kiện Hoa của Ba Xuyên và Bắc Ái của Phong Dinh tức là hội chủ, đông với đự đoán của mọi người. Ở quân đi, Bác Ái đã thắng Kiện Hoa. Trong số quan khách chiếu chung kết, người ta thấy có Ông Lãnh sự Trung Hoa Hòa thay Bình đại diện Đại Tướng Hồ Liên Đại sứ Trung Hoa tại Việtnam, ông Chánh đã hợp chiếu ông Thiều Tá quận trưởng quận Chau Thành. Buổi hợp đặt dưới quyền chủ tọa của ông Phó tỉnh trưởng đại diện Đại Tá Tỉnh trưởng.

Trước trận chung kết có trạnhiều điển giữa hai đội nữ mà thành phần là các đoàn Quân Triện (vì Tình VÔ nữ đã không ra sân). Trận chung kết đã diễn ra thật sôi động. Nếu Bác Ái thắng sẽ đoạt vô địch. Ngược lại nếu Hoa Hòa thắng,nhà bên đều một thắng,một thua sẽ đấu trận phân định. Nhưng Bác Ái là hội tổ chức đã có quyết định trước là nếu thua sẽ nhường giải cho Kiện Hoa vì không đủ thì giờ để đấu thêm trận thứ ba khi đã có chiếu chung kết.

Vì là trận quyết định nên đôi bên đã quá cố gắng và đã có chuyện lôi thôi giữa hai đấu thủ Kiện Hoa và Bác Ái và anh sau nầy đã bị đuổi dân nốt nông tình nên đánh dịch thủ. Trật tự được lập lại ngay sau đó và đấu thủ Bác Ái bị trục xuất: Chung cuộc KH thắng Bác Ái 61-47. Như đã trình trước, Bác Ái tuyển bố chưa đã Kiện Hoa đoạt giải.

Sau đó là lễ trao giải. Thứ tự sắp hạng :

nhất : Kiện Hoa (Ba Xuyên)

nhì — Bác Ái (Phong Dinh)

ba — Chí Lực (Bạc Liêu)

tư — Kiện Lực (Rạch Giá)

Đoàn Thanh Liêu (Châu Đốc) đoạt giải tinh thần thể thao. Các đấu thủ Lâm v Ngọc (Ba Xuyên) Trần tấn Long (TânChâu) và Ly chí Hòn (ChoronGTiên) đoạt giải đấu thủ xuất sắc và gương mẫu.

Ông Lưu Văn hội trưởng KH cho biết Ba Xuyên sẽ tổ chức giải Đoàn Kết kỳ 5 vào Tết Tân Hợi (1971).

BÓNG TRÒN Giải Tân niên tranh vào tuần nầy

Như chúng tôi đã loan tin, Tổng Cuộc tổ-chức đã hoạch thảo xây chương trình mới cho giảiTân niên. Giải nầy gồm 11 hội và chương trình sẽ như dưới đây, bắt đầu từ thứ năm tới :

THỨ NĂM 19-2.70

13g30 — Thương Cảng /N.S. Giadịnh đv Hải Quân

15g30 — Công Binh 1 đv Cảnh sát Đô thành.

16g30 — Quang Trung đv Quân Cụ.

THỨ BẢY 21-2.70

14g30 — Quan Thuế đv Cảnh Sát Quốc Gia

16g30 — Tổng Tham Mưu đv Địa phương quân

CHỦA NHỰT 22-2.70

14g30 — Hội thắng 1 đv Hội thắng 2

16g30 — Hội thắng 3 đv Không quân

Giá vé vào cửa : Khán đài Trung ương : 100đ

Khán đài Bình Dân : 50đ

KẾT QUẢ XỔ SỐ K.T

LOẠI 2C1-2C2-2C3-2C4-2C5-2C6 17-2-70

Trúng 300đ vé có số tận cùng	85
Trúng 1.500đ vé có số tận cùng	776
Trúng 3.000đ vé có số tận cùng	287
Trúng 15.000đ vé có số tận cùng	1675—3007

• Trúng 30.000đ vé có số tận cùng :

80519 79759 37570 13035 69458 47908

Trúng 150.000đ các vé có mang số :

001474 609143 893948 815016 419656

Trúng 300.000đ các vé có mang số :

199035 034894 158188 353716 931099

LÔ ĐỘC ĐẮC TRÚNG : 3.000.000đ, vé có số : 984.075

Trúng an ủi 10.000đ các vé số có mang số trùng lô độc đắc chỉ sai một con số ở bất cứ hàng nào và vé có mang số kế vé trúng lô độc đắc.

MỸ RÚT RA, CHỊ EM TA LÀM GÌ ?

NHỚ MỸ

Phóng sự tâm tình thời đại

của Huy - Trường

Lần đầu tiên, Phòng nầm chung với cô gái mang tên Đợt, cái tên sầu xi không phù hợp với thân hình cô mang nhiều đợt trên đầy nhựa sống của nàng, tại bờ tre lang ở Mỹ Tho vào một đêm trăng sanh sao ấy cũng có mùi hương Dạ Lý gợi ngày giống đêm xanh của cảm phòng bom nay,tuy hai gái hương có khác: một thiên nhiên, một nhân tạo.

Đêm hôm ấy, anh phá trinh cô gái quê mang tên Đợt...

Phong cho rằng việc ấy rất tầm thường như tất cả những chuyện tầm thường khác trong thời buổi chiến tranh cố những cô gái quê bị hãm hiếp ấm thầm và tất nhực để được sắt cho vài-ba hộp thực phẩm no lòng mà xử nào cũng cô. Phong nghĩ rằng mình lầm như thế cho cô phải «nhân đạo» hơn chăng kể khác vì anh đã xử lấy hành cô gái làm vợ sau cái đêm ấn ái ở bờ tre đầu là ạ.

I. — Anh là...thằng Mỹ thứ mấy ?

Qua ánh đèn xanh mờ ảo của gian phòng bày biện cách sang trọng. Phong chợt ngửi thấy mùi hương lầm anh mê mẩn tâm thần, mùi hương nước hoa đắt tiền và tang trong mà anh bết gặp trên thân thể người đàn bà ấy khi anh vào giết trí ở một xi-nét-ba đường Nguyễn Huệ.

Một lần nữa đây, Phong có dịp nằm chung với người đàn bà nây lần thứ nhì sau 12 năm xa cách đây đau thương và nước mắt.

Nhưng gia đình nàng đã tức chối chuyện vợ chồng của con Đợt và cái tên Phong nghèo nên sắp tăng quốc nhập ngũ. Đợt rồi bỏ đi, rồi Đợt đã bỏ quê, bỏ lũy tre Mỹ Tho, rồi Trung lâm cô gái giang hồ thời đại, rồi bỏ tên Đợt sầu xi, tự khoác vào mình tên Hằng đợt đi.

Thoại tiên kể hiểu tin nay từ nơi một tiền dân hèn lánh ở miền Tây, Phong nỗi lên lòng tự ái lần đau buồn muốn xách nón đi tìm người yêu xưa bất ngờ phải giữ cái tên Đợt ấy, bắt nếng phải lấy một thằng ông VN đó cho nó quê chán, cụt tay cũng được.

Tuy nhiên sau một cơn say rượu cùng bạn đồng-đội tại quán cốc miền quê, anh quên lên giọng đắng cay như vị rượu để đắng cay của nhà quê rồi chưởi đồng:

— Tụ cha nó, tội gì ta phải khổ vì con đàn bà vong quốc bạm tiền. Ôi đàn bà, đàn bà... Hết Tây, tới

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYỄN-TÁC KIM-DUNG

DỊCH-GIẢ HÀN-GIANG-NHẠN

(TIẾP THEO)

Chương II

Vi Tiểu Bảo trở tài ứng biến

Bảo người cố tiếng người đập lại, rồi một tiếng Thái giám bồng tiếng cung nữ Nhị Sơ vào phòng, thế đặt xuống đất. Hầu nhân Thái hậu cởi áo cẩu lai ra.

Lúc nãy bọn cung nữ bỗ cậu Thái hậu đều đã tính giết. Tên nào cầm đầu người phòng chăm sóc Thái hậu tuyên triệu, không đám thiện tiện tiến vào.

Thái hậu nghe bọn thị vệ cung thái giám đi ra đi ra rồi mới lên tiếng :

— Các ngươi vẫn ngồi đó, hãy tắt phải chăm hầu nữa.

Bọn cung nữ vâng dạ giải tán.

Nguyên Thái hậu mang vẻ cũng trong mình là một chuyện rất bimật. Cả chúng tên cung nữ hầu cận cũng không biết. Sớm hôm ngày nào bà cũng luyện công, nên bắt luận là cung nữ hay Thái giám mà không cải phận là không được bước qua cửa phòng vào nhà. Cả ngàn tay cũng không được đụng vào rèm vi đã có lệnh cấm.

Thái hậu điều hòa hơi thở một lúc rồi, Vi Tiểu Bảo cũng đầu đầu khái phục khí lực và ngồi dậy được.

Sau một lúc, gỗ chẳng tay đứng dậy.

Thái hậu thấy gỗ bị Hải lão công đã trúng ngực, bà nghĩ thầm phải đã kia mà trúng ngực mình thì đã chẳng chết ngay đương trường, bao nhiêu xương sườn cũng bị gẫy hết. Nhưng lão là chẳng nói tớ thân được hai ngày. Bây giờ bà thấy tên tiểu thái giám nầy hành động được như thường, bà cho thấy gỗ chạy vào phòng mình, thì không sao hiểu được gỗ đã luyện công phu gì mà sức chịu đựng bền bỉ đến thế ?

Bà liền cất tiếng hỏi :

— Ngươi Hải Đại Phúc, cho ai dạy võ công cho ngươi nên không ?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Nô tài học võ công của lão ác nhân kia được hơn nửa năm. Lão là người rất tốt bụng, ngày nào cũng muốn bụ sốt nô tài,

Thái hậu bỗ một tiếng nhỏ hỏi :

— Có phải ngươi lén đưa mất bức không ?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Lão thái giám khả ố đã ngày cũng như đêm không ngớt nguyền rủa Thái hậu, nhục mạ thánh hoàng. Nô tài tâm hậu không chịu nổi mà lại không đủ bản lĩnh bụ sát lão, nên đành... đành phải...

Thái hậu hỏi ngay :

— Hầu nguyên rủa ta thế nào? Nhục mạ Hoàng thượng làm sao?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Lão thái ta những lời cực kỳ vô phép vô thiên, nô tài không đám ghi vào lòng dạ nào, chỉ nghe qua rồi quên ngay tức khắc.

Thái hậu gật đầu phán hỏi :

— Ngươi là một đứa nhỏ rất khôn ngoan. Đêm nay ngươi tới đây làm chi ?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Nô tài đang nằm ngủ trên giường, bỗng nghe tiếng lão mở cửa xa ngoài. Nô tài chỉ sợ lão dùng cách gì để tài bụ mình nên lẻn bò dậy theo hầu rồi vén tới đây.

Thái hậu chợm rất hỏi :

— Hầu nói những nói chu với ta một hồi, người ngôn nói rõ hết mọi câu rồi chứ ?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Lão ác nhân đã nói gì thì trước nay nô tài cũng đã xuống đít ngồi Xin... Thái hậu tha thứ cho nô tài đã thất lời thô tục, chỉ vì... chỉ vì nô tài cảm hậu lão đến cực điểm. Hàng ngày lão thóa mạ nô tài là quân của đem, phường chó đẻ. Lão còn chửi bới tổ tiên nhà nô tài. Nô tài biết những lời lão vừa nói đây chẳng một câu nào đúng sự thực.

Thái hậu lạnh lùng hỏi lại :

— Ta chỉ hỏi ngươi những câu Hải Đại Phúc nói với ta, có phải ngươi đã nghe rõ cả rồi không ?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Nô tài kẻ tiện đồng xa ngoài cổng, không dám tới gần, vì lẽ hai lão ác ma rất thính. Nên nô tài vẫn gần thêm một chút là bị lão phát giác liền. Nô tài phòng phải thấy tiếng Thái hậu chẳng lão nói chuyện cùng muốn nghe lóm mấy câu, nhưng ở xa quá không nghe được câu nào. Sau nô tài thấy lão lớn mặt đến nhẹ phạm Thái hậu, thật là quân đại nghịch vô đạo, nô tài phải liều mạng chạy vào cứu giá. Lão đã tâu không gì với Thái hậu, nô tài không biết. Chắc là... chắc là... lão tố cáo những điều tội lỗi của nô tài tỷ như làm đui mắt lão, Vụ nầy tuy đúng sự thực, nhưng cho người ta bắt luận câu gì, nô tài thiết nghĩ Thái hậu không nên tin lão.

Thái hậu ban khen :

— Chà! Thằng nhỏ nầy tính khôn quá ! Những lời của Hải Đại Phúc thiệt tình ngươi chưa nghe rõ hoặc là giả vờ không nghe rõ cũng hay. Sau nầy chỉ nói câu đầu đại lợi đầu tai ta, ngươi cũ biết kết quả thế nào không?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Thái hậu đối với nô tài ơn nặng tầy non, nếu một tên ác đã nào lớn mặt đem phá bàng sau lưng Thái hậu cũng Hoàng thượng nô tài quyết liều mạng với nó.

Thái hậu nói :

— Ngươi có đi tập trung như vậy, ta rất đỗi vui mừng ! Hôm trước nay ta đã có ơn gì với ngươi đâu ?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Trước kia Hoàng thượng cùng nô tài vật nhau để luyện võ. Dĩ nhiên nô tài không biết ngài là đức Vạn tuế, nên tớ cần nói cho đến cử động thường có sự bất xược. Vậy mà Thái hậu cũng Hoàng thượng không làm tội. Nguyên một điều nầy đã đủ khiến cho nô tài ơn nặng tầy non rồi. Không thì nô tài đang thì động cước, tôn lưng khác chăn ngủ thì đã có đến tiếng cái đầu phòng phải vụng bắt. Hiện giờ lão ác nhân bằng ngày đập giết nô tài, may được Thái hậu cứu mạng. Nô tài cảm kích vô đáng đã gan ác lấy đức cũng không thể báo đền trong muôn một.

Thái hậu phán :

— Ngươi biết nhớ ơn thế thì hay lắm! Ngươi lấy thắp nguyn nên trên bàn lên.

Thái Hậu muốn giết Vi Tiểu Bảo

Vi Tiểu Bảo vâng lịnh bật lửa thắp vào ngọn nến.

Những cây nến trong phòng Thái hậu rất lớn, thắp lên sáng rực. Thái hậu nói :

— Ngươi lại đây ! Để ta coi xem thế nào.

Vi Tiểu Bảo đi một tiếng rồi từ từ bước tới trước giường Thái hậu thì thấy bà sắc mặt lạt lạt, không còn chút huyết sắc. Cặp lông mày nhíu lại, mục quang lấp lóáng.

Vi Tiểu Bảo tiếng ngực đình thình thình, tự hỏi :

— Hay là... mụ giết ta để bịt miệng? Bây giờ mà ta bỏ chạy tất mụ truyền theo bắt được lại càng nguy nữa !

Cả chỉ muốn chạy đi. Nhưng tức khắc, nhưng lại không đám quyết tâm. Cả ngẩn ngơ một chút, Thái hậu đã vươn tay trái ra nắm lấy tay mặt gỗ.

Vi Tiểu Bảo giật mình kinh hãi la lên một tiếng :

— Trời ơi !

Thái hậu hỏi :

— Ngươi sợ gì vậy ?

Vi Tiểu Bảo ấp úng đáp :

— Tại bà không sợ... có điều... có điều...

Thái hậu hỏi :

— Có điều làm sao ?

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Thái hậu đối với nô tài ơn nặng tầy non, nếu tài được làm sao như lão sao ?

Gả ngẩn người ta nói được sang nói như bên ngực, nhưng gả quên mất chánh ra lớp đáng.

Thái hậu không hiểu gả nói, gỉ lại hỏi :

— Lão sao ngươi lại run bần bật ?

Vi Tiểu Bảo ấp úng :

— Nô tài... không... không có...

Thái hậu muốn vận khí lực vào trái đã phòng chưởng đánh chết Vi Tiểu Bảo cho tuyệt hậu bọa. Vì bà vốn sợ gả tiết lộ việc cơ mật.

Nhưng bà không dễ tự chân khí được nữa. Bà công Hải lão công đã tỷ đấu một phen, tuy thời gian ngắn ngủi, song đã thấy là một tay khắc phục chưa từng thấy, thành ra tinh lực biệt quá. Bà nhờ được tay Vi Tiểu Bảo mà ngồn tay không chn một chút khí lực. Gả chỉ khẽ cựa một cái là thước ra được ngay.

Thái Hậu nghĩ thầm trong bụng :

— Vừa rồi lão giám thị ác độc đã trúng gả một cước mà gắbbông chết. Phải chăng tên tiểu Thái giám nầy đã luyện được công phu thần diệu gì để hộ thân ? Bây giờ ta vận khí lực không được. Đành để gả cầm thêm mấy ngày nữa rồi sẽ liệu.

Bà liền nhẹ cười nói :

— Đêm nay ngươi đã lập được công lớn, ta sẽ trọng thưởng cho.

Vi Tiểu Bảo tâu :

— Lão ác nhân kia muốn giết nô tài, may Thái hậu giải cứu tính mạng, chớ nô tài chẳng có chút công lao gì.

Gả nói mấy câu nầy khiến cho Thái hậu rất hoan hỉ trong lòng. Bà nói :

— Ngươi đã biết điều phải lẽ trái, sau nầy ta sẽ đối với ngươi tốt tế Bây giờ ngươi về đi.

Bà nói rồi từ từ buông tay ra.

Vi Tiểu Bảo cả mừng sụp lạy mấy lạy rồi rút lui.

Thái hậu thấy vợi ấo Vi Tiểu Bảo nầu tươi đầm đìa. Hiển nhiên gả đã thở nên nhiều, Thế mà lão gả qui xuống đập đầu, hành động vẫn nhanh nhẹn thì không khỏi ngẩn ngẩm lo lắng.

Lúc Vi Tiểu Bảo ra khỏi phòng, gả cảm liền mắt nhìn Nhị Sơ nầm sáng sượt dưới đất. Ngực thì nhô lên bớp xuống, hơi thở điều hoà như người ngủ say. Sắc mặt hồng hào không có trạng thái gì khác lạ thì nghĩ bụng :

— Mấy bữa nầu ta sẽ ra chơi mua bánh bọn gả cho y Ân.

Gả rẩo bước tớ rồ phòng mình, khép cửa cài then rồi thở phào một cái thở nhẹ nhõm, như người cất được gánh nặng.

Hơn nửa năm nay, ngày đêm gả phải ở với Hải lão, công cả ngày lẫn đêm, lúc nào cũng lo ngay ngáy, phải phòng khỏi tính thần đã để phòng lão ra tay sát hại. Gả lâm bẩm :

— Bây giờ lão coi như chết rồi, không còn sợ ai gia hại mình nữa.

Đột nhiên gả nhớ tới nét mặt Thái hậu dưới ánh đèn nến thì gả lại run lên nghĩ bụng :

— Ở nơi Hoàng cung nầy chẳng được an ninh chút nào, Lão gia cho phải... cho phải... ba ba ! Cho phải lấy được bốn mươi lăm vạn lượng bạc kia cũng đã trở về Dương Châu ở với mẹ mà hay hơn.

Gả nghĩ tới mình cho giữ được mạng sống, bốn mươi lăm vạn lượng bạc qui như nắt rất mà lại lấy được, gả vương quả, không nhịn được. Bất giác khóe chân mầu tay.

Vi Tiểu Bảo cao hứng một hồi, đầu đầu mỗi mệt, gả nằm lên mường giường rồi ngủ say lúc nào không biết.

Sáng sớm hôm sau gả thình dậy thấy trước ngực ngâm đau và trong mình nóng, lão biết quay đầu qua bị Hải lão công đánh một chưởng và đã một cước hóa ra nông nổi nầy.

Gả chống tay vượn giường ngồi nhổm dậy, chỉ thấy trước ngực nầu đây lem luốc, liền cởi áo trường bào, đăng vào thùng nước mà kỳ cọ.

Đột nhiên gả thấy vạt áo nhàu nát như giấy, đớt tăng mùng mặt.

Gả giật mình kinh hãi, kéo áo ra khỏi thùng nước. Gả ngồi lại thấy vạt áo trước ngực bị thủng hai chỗ lớn, một chỗ như bình bên tay vả một chỗ như kinh bên chân. Gả rất lấy làm lạ tự hỏi :

— Sao áo mình... lại qui quá thế nầy ?

Vừa nghĩ đến chỗ qui, Vi Tiểu Bảo sợ hết hồn lăng tố ở đông đụng cả lên.

(Còn nữa)

CÁO THỊ ĐẤU THẦU

MỤC ĐÍCH : Đấu thầu cung cấp vật liệu và chữ in theo Điều Kiện Sách số 3975.

ĐỊA ĐIỂM VÀ NGÀY, GIỜ MỞ THẦU : 15 giờ, ngày 10-03-1970 tại: Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương 140, đường Hồng Thập Tự SAIGON.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH : Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 13 tháng 2 năm 1970

CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

MẪU SỐ 5

Cáo Thị Đấu Thầu

(LẦN THỨ III)

I.— Ngày giờ và nơi mở thầu :
Ngày 26-2-70 hồi 09.00 giờ tại :
— Cục Mãi Dịch, 163 Đại lộ Chi Lăng—Phú Nhuận (Gia Định)

II.— Mục tiêu việc thầu :
Cung cấp thực phẩm (ăn) và cải đốt (ăn 8 ở) cho Tổng Y Viện Cộng Hòa kỳ đệ II/LCN/70 trị giá ước lượng chung : 5.395.000đ.00
CLS số 03/MD/MUII ngày 1-12-69).

III.— Nơi tham khảo điều lệ sách :
Trong những ngày giờ làm việc tại :
— Cục Mãi Dịch, 163 Đại lộ Chi Lăng—Phú Nhuận (Gia Định)
Phòng Mãi Ước 1)ị

Gia Định, ngày 10 tháng 2-1970
Cục Mãi Dịch

CUNG CHÚC TÂN NIÊN

✱ TIỆC HỌP MẶT, TIỀN BẠN ✱
✱ TIỆC TẤT NIÊN — TÂN NIÊN
✱ TIỆC CƯỚI HỎI

Xin mời tới :

TÂN BĂNG KỲ QUÁN

Mở cửa tiếp khách thường trực từ mồng 2 TẾT
Qua đầu cầu Băng Kỳ đường Nguyễn văn Học GIADỊNH

Giây in báo

rượu bia nước ngọt và thuốc hút

sẽ tăng giá êm rơ ?

SAIGÒN 17-2 (MTY).— Trong cuộc tiếp xúc báo chí sáng nay, Ủy Ban Kinh Tế Hạ Viện cho biết khi nào đã thuế xuất, thuế hiệu nước sẽ có một số các loại hàng hóa sẽ tăng giá. mà trong số đáng chú ý gồm các loại : giấy in báo, la de nước ngọt và thuốc lá.

Mức đầu việc tăng giá các loại hàng được cho đăng tiêu thụ chiếu như kỉ trên chưa được xác định đúng khoát nhưng cũng được biết là sẽ tăng giá từ 20 đến 40% các loại kể trên.

Giấy in báo thì chưng tôi đã có nói rồi, thuốc hút thì bao chế kéo ra rầm rầm, ông Kinh Tế vẫn cố lo đi, hay giờ vẫn giao qua Hạ Viện thì ai... kêu ca cũ kéo, ông Kinh Tế vẫn phay phảy, vì... trách nhiệm đã thuộc về Hạ Viện rồi kia mà !

Nhớ Mỹ

TIẾP THEO 2 TRANG 2

sỉ nếc ba đường Nguyễn Huệ và đến nay anh vẫn phẩy nắng để rồi ngồi xem 12 năm xa cách. Trong cuộc sống hôm nay, anh tự cho mình là thằng trai giỏi bỏ cùng gái giang hồ, anh quên đi 12 năm bài bông nơi trận mạc chăng như người quên đi 12 năm qui thì trên giường nệm với Mỹ đã làm lại cuộc đời. Nhưng hoàn lương mà anh cũng hoàn lương nếu người cho rằng tay anh đầm máu 12 năm trường là điều cần chấm dứt, cần hoàn lương.

Tiếng nước đội vào người ở nhà sau chấm dứt, chúng tôi Hồng đã đầm ướt. Phòng nằm trên giường nệm chỗ đợi: Hồng với cầm giác của 12 năm trước anh đã đợi nắng vàn một đêm trăng ở buội tre đầu làng.

Một chốc sau nàng trở lên với bộ y phục ngủ mỏng như giấy kiểng dục có thể thấy được bên trong mà chúng không có thể...

Nàng ôm chầm lấy Phong, thà thiết như là cố gắng mới vẻ nhà chồng, với nét bên lên... giả đận như có đôi đôm đông phòng bacchée. Phong say ưa nghệ tăng «buội tre» đầu lăng» ngày xưa và chiếc giường nêm ngày nay có khác nhỉ không giao và thời gian nhưng nó lại giống nhau ở điểm gặp nhau giữa trai và gái đó là gái cần mỹ lau đôi.

Phong quyện lấy thân thể Hồng với sự nhớ nhung bương vị ngày xưa. Bất ngờ anh gỡ tay Hồng vùng thoát ra giống như có đau vùng thoát khỏi tay chết vì trong giấy phút quan trọng đầu tiên với sự e ngại...

Phong đang e sợ và hơi ghê tởm. Thấy thế cũng Hồng bày giờ không giống như của Đợt 12 năm về trước. Sau 12 năm, người đàn bà nhìn chiếc xe đã «ro» mãy. Bằng nhiều những đanh tử mới và các chứng bịnh ba liêu thời đại cũ hồi hồng cho bọn đàn ông đa ngoại quốc mang sang đây lòng vừa trong đc khiến Phong xuất nổi hồi... và Hồng cũng ngạc nhiên ngẫu chiều đây...

(Còn tiếp)

NỮ DB KIỀU MỘNG THU

TIẾP THEO 7 TRANG 2

nhân chứng trước Tòa khi kẻ những gì thược về đời tư của loại bài báo trên, và sẽ đưa ra bằng chứng những điều bự kể đó là thật trước tòa.

Nghĩa là tôi chỉ biết phía pháp luật và công lý để phân xét đối với những kẻ đã thò ghét tị hiềm, nhục mạ, phỉ báng và chụp đầu cả nhân, tôn giáo, đoàn thể và gia đình tôi vì tôi là người công trung vàng pháp luật...»

Về danh dự và uy tín tập thể đàn biểu Hạ Viện, nữ Dân biểu Kiều mộng Thu viết thêm :

«... Nhưng cầu vì phương diện danh dự, uy tín và tập thể Dân biểu tại Hạ Nghị Viện. (Xin đừng nghĩ đến cá nhân một con người đau cả tâm không ăn cả) tôi xin được phép bài :

«Thái độ của Quí vị Đại diện cho toàn thể Dân biểu trong Văn phòng quí vị sẽ ra sao? Vì Đang kết một năm chim chuột tại nhà Hát Tây?»

Chúng tôi chỉ xin được phép hỏi một câu đó thôi và không cần thiết vy binh vực nào về mặt đoàn loại bài trên khi nhục mạ Quốc Hội mà đã cập đến trường hợp tôi ? »...»

Cũ thể vụ phỉ báng này sẽ ra tòa đuổi hình thức trực tố trong một ngày gần đây.

✱

Bà Trần ngọc Châu nói về sự liên hệ giữa chồng bà và nữ DB Kiều mộng Thu

SAIGON 17-2.— Bà Trần ngọc Châu, nhà danh Hồ thị Bích Nhạn vợ của DB Trần ngọc Châu vừa cho phổ biến 1 bức thư minh xác về trường hợp của DB Châu bị tố cáo là CIA, là tình nhân của DB Kiều Mộng Thu đại để như sau :

— « Tôi và chồng tôi đã chung sống với nhau từ 20 năm nay. Tuy trong gia đình đôi khi có xảy ra bất hòa như trong mọi gia đình khác, nhưng không tôi luôn luôn vẫn là người trung thủy và thương yêu vợ con.

Tôi biết rõ sự liên hệ giữa chồng tôi và bà Kiều Mộng Thu. Đó chỉ là một sự thân hữu về những trường đồng vẽ cả tính chính trị và Tôn Giáo...»

Lực lượng

TIẾP THEO 4 TRANG 2

chống mạnh mẽ chớ chúng ta không thể cần, cứ vào lá thăm bầu cử, mà cho lăng đã nằm được đại đa số quần chúng. Chánh phủ đương thời đã thiếu bằn yếu tố ủng hộ của đảng phái. Tìm giảo và đoàn thể chính trị trong nước.

Ông đưa ra nhận xét nhồng lý thiếu trong các cuộc bầu cử tại VN thiếu bằn giải trị số cử tri bỏ thăm được phân thành 4 loại sau :

1) Lá thăm uy quyền.
2) Lá thăm tình cảm.
3) Lá thăm tiền bạc.
4) Lá thăm xét số

Người ra thiếu bằn lá thăm ý thức chính trị.

Được bài vẻ hiệu tình chính trị, ông tả ý không bằng lòng với những vị lãnh đạo Quốc gia, mà cứ tuyên bố sẵng «không lâm chính trị», như vậy sẽ không có một chính sách, đường lối lãnh đạo quốc gia sẽ xảy ra lầm tình trạng :

— Quân uy : ảnh hưởng tình thần chiến đấu của binh sĩ.

— Chính trị : nền Hành chánh biểu thành bộ máy thư lại thời Pháp thuộc.

— Kinh tế : Hiểu động, vật giá tự do leo thang, lâm nạn trộn đời sống dân chúng.

— Xã Hội: thất nát, cờ bạc, trộm cướp, di điểm công khai.

— Văn hóa : suy đồi, khinh ánh nhà chương khiêu đàm trắng trợn.

Cuộc tiến quân

TIẾP THEO 3 TRANG 2

và bằng giữa các thiếu nhi công với Đoàn sư sải hiểu tình đã diễn ra một trận đấu chiến rất hồi hồng đã và gạch và la ó vang rầy dậy đất. Phía Tranh đấu thì nói là con nít đã chống quyền tổ chức để «bàn chiến». Còn phía chánh quyền lại bảo là các Thiếu nhi vì bị đánh lấy, cho nên nó tức có chọi đá nó các nhà sư.

Sau đó, các vị Sư sải chạy bộ lên bên ... đến tại Ngã tư Phạm Hồng Thái và Nguyễn văn Thinh tức trước trường Đặp Thanh thì dừng lại.

(CÒN TIẾP)

(GHI CHÚ.— Trong số báo hôm qua, ta đăng tiếp tin «Tại Vinh Bình hiện nay có 2 Giáo phái Phật giáo Thêravada». Kỳ thật : hiện nay tại VB hiện nay có 2 Giáo phái Phật giáo «Theravada và Nguyên Thủy». Vậy xin nói lại cho rõ).

Tin tức khắp nơi

(TIẾP THEO TRANG 2)

GIA ĐỊNH (T Đ) — Ngày 14-2, nhà chức trách có mời anh Lê văn Chưởi số xe Lam chạy đường Saigon-Thị Nghè đề mở cước điều tra, vì nhà chức trách có nhận được đơn đề khiếu nại năng lý Lem chạy đường xây lấy tiền quá giá ấn định.

Hôm ấy nhà chức trách đến điều tra và kiểm soát thì bị anh Chưởi cho và chống cự. Anh Cả còn hăm dọa nhơn viên an ninh rằng sẽ tố chức biểu tình để phản đối việc đáng tiền bắn toàn thất thiệt và vô cần cứ.

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Thứ Tư 18-2-1970 từ 19g đến 6 giờ sáng Thứ Năm)
(Trưa Thứ Năm 19-2-1970 từ 13 giờ đến 14g30)

BS. Đặng-Ngọc-Tùng 86-A Khổng-Tử CHOLON
— Lê-Thanh-Cảnh 90-C Nguyễn-Đ.-Chiểu, T. Định SAIGON
— Phạm-Cửu 315 Lý-Thái-Tổ SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ TƯ 18-2-1970

Đài Việt Nam	Đài Mỹ
18g30 Đài hiệu—Quốc kỳ	12g00 Jimmy Nabors
18g33 Tin ngắn	13g00 Bonanza
18g36 Thời sự Quốc tế	14g00 Ironside
18g46 Chương trình Chiêu Hồi	15g00 Mid-Afternoon Report
19g35 Thông cáo	15g15 Mann-Bermuda Mystery
19g40 Thời sự Quân đội	16g30 Beverly Hillbillies
20g00 Tin tức	17g00 Wrestling
20g10 Quốc Trường Vui Học	18g00 Information
21g10 Bình luận-Chương trình hàm sau	18g30 High Chaparral
21g20 Sinh hoạt Thanh niên	19g30 Evening News
21g30 Kịch «Mùa xuân của chúng ta» Ban Lê Văn	20g00 Sports
21g30 Tin cuối cùng	22g00 Glen Campbell
22g33 Kịch (tiếp)	23g00 11Th Hour News
	23g21 Tonight Show

Đài hiệu—Quốc kỳ

Vấn đề học phí

TIẾP THEO 1 TRANG 2

II.— VỀ VẤN ĐỀ DỤ HỌC SANH BỊ NGĂN CHẶN : Tôi đã phát biểu ý kiến rằng: Với tư cách Tổng Thư Ký Hội Phụ huynh Sinh viên Du học, và Hội viên Hội đồng Du học, tôi đã tìm hiểu nhiều nơi mà chưa biết lý do. Tôi tưởng Chánh phủ cần thông cáo rõ ràng về việc nầy để tránh hoang mang và xúc động trong quần chúng vì ai cũng cho rằng không thể có một việc lầm vì luật như vậy. Các học sanh nầy có đầy đủ giấy tờ hợp lệ để xuất ngoại du học lại bị chào ngang tại Phi trường Tân sơn Nhất mà không biết vì lý do gì ? Hỏi sẽ được lên đường hay bị bắt nên tha cũng luôn ?

Tôi xin chân thành cảm ơn Ông Chủ Nhiệm.

Kính thư

— Hội Trưởng Hội Phụ Huynh Học sanh trường Gia Long

— Tổng Thư Ký Hội Phụ Huynh sinh viên Du học.

LÊ NGỌC DIỆP

Thông cáo...

(tiếp theo trang 2)

Đồng, Bình Dương và theo lời khai của đương sự thì đã có 04 Tiểu Đoàn đặc công VC vô trang toàn súng Mỹ xâm nhập Saigon để tìm sát phá hoại.

2) Sau khi phỏi kiểm với các cơ quan hữu trách địa phương BTL/BKTĐ và Tòa Tổng Trấn Saigon Gia Định được biết trong mấy ngày gần đây, không có một Đại Đội Trường đặc công VC nào bị bắt tại Phú Hòa Đông Bình Dương. Do đó các tin tức đăng trên báo toàn thất thiệt và vô căn cứ.

Các cụ nghị

TIẾP THEO 5 TRANG 2

Hôm cho nên đứng trước bao nhiêu cái sự «đúng» nay, ĐT Đi Trưởng bị quá đành chấp thuận ý kiến của ông Nhơ thay Gia cho xã hội ?

phút !

Thông cảm đi.. đừng để mất một quá

Không thời gian xả hơ5 phút nay các cụ Nghị đã tìm cách thông cảm nhau để bầu ngay Ban xử lý và chống tiêu nhân thấy ông Phó trưởng Gia (phe lưu nhiệm) đã đến chỗ ngồi của ông Nguyễn qui Bảo (phe lý khai) yêu cầu anh em nên thông cảm và đừng để mất một quá. Ông Bảo cũng có vẻ chấp vẻ để nghị xây.

Nên sau khi tái nhóm, Hội nghị đã bớt vẻ căng nẻ khi thảo luận về phương thức bầu Ban Xử Lý,để điều hành văn phòng và bắc lại văn phòng.

Đặ sau cùng các cụ Nghị đã biểu quyết bầu Uỷ Ban Xử Lý Thường Vụ để điều hành với thành phần như sau :

— Trưởng ban : Nguyễn qui Bảo
— Phó trưởng ban Phó Thái Gia

— 5 Ủy viên : Nguyễn văn Nam, Nguyễn văn Phấn và Trần Sen Hanh

Riêng về thể thức bầu cử chưa đã được các cụ Nghị chấp thuận nguyên tắc thương lượng của bầu nội qui và chọn ngày 23-2 để tiếp tục văn phòng.

Đặ sau cùng các cụ Nghị đã biểu quyết bầu Uỷ Ban Xử Lý Thường Vụ để điều hành với thành phần như sau :

Đọc trang 6

TRANG SINH VIÊN HỌC SINH

Dồn đưa của giới trẻ học đường

GLUTASCORBINE

BỔ ÓC VÀ BẮP THỊT

GLUTASCORBINE

BỔ DƯỠNG ÓC VÀ BẮP THỊT
TĂNG CƯỜNG TRÍ NHỚ
CHỐNG LẠI SỰ MỆT MỎI

VIỆN BÀO CHẾ SIFAPP SAIGON
BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

TẶNG CHO QUÍ BÀ

Xuân đến, rồi Xuân lại đi, nhưng mùa Xuân trong lòng người không bao giờ mất. Mùa Xuân sẽ bắt diệt, gia đình sẽ ấm vui, nếu qui Bà, qui Cô thường giữ gìn sức khỏe, bảo vệ sự cười duyên đáng của mình. Nụ cười duyên dáng, sức khỏe của qui Bà qui Cô sẽ tạo hạnh phúc gia đình. Và đó là CÁ MỘT MÙA XUÂN.

Qui bà, Qui cô hãy dùng thứ : **Phụ Nữ Trường Xuân Thảo** (nhãn hiệu Cá Bay)

PHỤ NỮ TRƯỜNG XUÂN THẢO bào chế rất công phu, không kém thuốc ngoại quốc, đánh riêng qui Bà qui Cô 33 ĐIỀU KINH, BỔ HUYẾT, BẢO VỆ DUNG NHAN, và chuyên trị BẠCH ĐẠI, NƯỚC DA VÀNG MẶT, ĂN NGỦ KHÔNG NGON, HIỂM MUỘN... Dược Dược sĩ TRẦN NGƯƠN (nhà thuốc SÚNG NGUYỆN) 157 Đường lộ 14 Cầu Tre Chợ Lớn bào chế

Cả bán khắp các nhà thuốc Việt Hoa và các gian hàng chợ Tết.

thuốc bổ ?

CALCIUM CORBIERE

✱ Bổ xương
✱ Bổ phổi
✱ Trẻ em mau lớn
✱ Thêm sức mạnh

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY.

VIỆN BÀO-CHẾ SIFAPP SAIGON

LẬP TRƯỜNG

(Tiếp theo trang 1)

Sau hiệp định Genève 1954, Cộng sản Việt Nam đã chiếm được Bắc Việt, Ở miền Nam Việt Nam, họ có một cái vỏn vẹt chất và tinh thần khá lớn, Họ đã chỉ đạo giữ được nhiều khí quyển trước khi tập kết. Họ cũng lưu lại được một số khá đông cán bộ có kinh nghiệm tổ chức và sách động quần chúng.

Vì trong thời kỳ kháng chiến chống Pháp, Cộng sản ở miền Nam Việt Nam chưa lộ diện áp dụng chánh sách Cộng sản nên dân miền Nam nhiều người vẫn lầm tưởng Hồ chí Minh là một người quốc gia yêu nước. Nhờ đó, cán bộ Cộng sản đã dùng tên Hồ Chí Minh làm một chiêu bài để lôi cuốn quần chúng, cũng để lôi cuốn quần chúng vì ông Ngô Đình Diệm rất thật nhạy tâm với chánh sách độc tài phong kiến gia đình trị của ông.

Với những điều kiện vật chất và tinh thần như thế, Cộng sản Việt Nam có nhiều hy vọng thành công trong cuộc xâm đoạn và chánh phục miền Nam.

Sự thành công của họ có giá trị như là một tiền đề những mình tranh cho Việt sau khi chiến tranh nhơn dân do Mao Trạch Đông đề xướng. Việc tranh nhơn dân do Mao Trạch Đông đề xướng. Việc Cộng sản Việt Nam chiếm được miền Nam, uy tín và thế lực của Mao Trạch Đông sẽ càng gia tăng và Mao Trạch Đông chắc chắn sẽ nắm chính quyền trong cuộc cạnh tranh với Nga để lôi cuốn dân quần chúng bắt mãn bên ngoài mãn sắt.

Vì những lý do trên đây, Trung cộng có lợi mà thấy Cộng sản Việt Nam chính phục miền Nam. Cho đến ngày nay, Trung cộng vẫn thực đây Cộng sản Việt Nam tiến tới, và có lẽ chỉ khi nào họ thỏa thuận được với Mỹ để giải quyết các vấn đề Đông Nam Á Châu, họ mới chấp nhận cho Cộng sản Bắc Việt chấm dứt cuộc xâm lược miền Nam.

KỲ TỚI : Chánh sách Ngô đối với Việt Nam.

THIÊN CƠ BẤT KHẢ LẬU

(Tiếp theo trang 1)

Vô mội sự êm ru bề rủ. Quan con nguyên quan, dân nguyên dân, cho đến con nguyên... hắc ít, được bàng nhứt tiền, nhưng gì rồi cũng trovi đẹp thơm tho như... Đồng rắc chủ ở đầu đường hiểm gian nhà thông Thiên Rừu.

Nhưng BB tui thì lo lắm. Lo vì cách đây không lâu đã có hai tin nầy :

— Một vụ tố cáo quan quyền ngoài Trung bán gạo, cho... VC.

Trung tá quân ăn khác cho biết rằng sau việc trở cáo, phe ta, hàng biết ai khuân ai vác mà xuất hiện tại Long-Sơn, Cao Bằng.

Nhưng rồi sáng êm quốc mất nước.

Thăng Vi Xi tin qua Mỹ quốc thắng Quốc gia, ai nhớ rằng chưa, lực nước bảo cũ, tiền thầy bỏ túi.

Sự thật như thế nào ? Ai đã thạt tay thọt chưa vào vụ nầy ? Ngoại Hoàng biết đi nữa, cũng hàng dám nói ra. Kẻ gì gì nhau ?

Giám Sát Viên. — *B.B.*

TIẾP THEO **O** TRANG 1

tổ ở các Quốc hội trên thế giới, Nhứt là Hội Liên Hiệp Nghị sĩ Quốc tế tại Monaco, Mà ông sẽ có mặt tại đó vào ngày chúa nhựt, 4/10.

D.B. Hồ văn Minh lên tiếng

D.B. Hồ văn Minh đã Nhứt Phó Chủ Tịch Hạ Viện vừa lên tiếng về vụng nợ D.B. Đặc như sau :

«Đặt vấn đề giao nhận số chức an ninh Quốc Gia thì có thể lạm bổ cho việc ấy, nhưng giao nhận hàng đã bao đang rất quan trọng Nhựt là vụ cố y phơi bày hành động mình ra, như chúng ta đang đe dọa D.B. tức là đe dọa gia tri hiến pháp ?

Đã là một vụ vi phạm rõ rệt đến tự do dân chủ vì phạm tiếu phạm nếu ông Đức phải đối xử đúng...

D.B. Minh cũng cái thêm, đúng trên sương vì của một khối viên Xã Hội, mà hoàn toàn không bị lập trường trên của ông Đức.

46 Dân biểu đề nghị cho Tối Cao Pháp Viện giải thích hiến pháp về việc truy tố 3 Dân Biểu Hồ, Châu, Trức

SAIGON (17-2). — Đặc Biểu Hồ văn Minh Đệ Nhứt Phó Chủ tịch Hạ Viện vừa cho chúng tôi biết chiều 16-2 là ông vừa tư vấn các một Dân Biểu và Nghị sĩ đề nghị một khối viên, khối Xã Hội sẽ chuyển lên Tối Cao Pháp Viện.

Bản kiến nghị 46 chữ ký của Dân Biểu, đề đài hỏi Tối Cao Pháp Viện giải thích về trường hợp của 3 DB. Châu, Hồ, Trức, bị tố là hành động hoặc thân công.

3 câu hỏi mà Tối Cao Pháp Viện phải giải thích cho Lập Pháp

TIẾP THEO **V** TRANG 1

ông vào lúc 11 giờ sáng hôm qua.

Giải thích tiếp ông Bộ Trưởng Cao văn Thông nói :

Cái bản nầy là «Quyết Nghị» đưa ra Tòa, cho không phải là «Kiến Nghị» và Quyết Nghị nầy là do đã lấy chữ ký của Quốc Hội Bộ Trưởng cũng cho biết là trong việc kiểm kê các chữ ký trong bản «Quyết Nghị» có một cái «Erreur matériel» như sau :

Một Dân biểu ký trèo...

Một số các Dân biểu chưa quên nghị về đánh máy hai tên 103 Dân biểu vào đề đem đến tòa nhà lấy chữ ký ; trong đó, có tên ông Trương Gia Kỳ Sanh đã đánh máy hai lần. Ông Trương Gia Kỳ Sanh không chịu ký, nhưng ông Dân Biểu ở đưới ông Trương Gia Kỳ Sanh đã trèo lên cái tên của ông Kỳ Sanh thành thử ngó như ông Kỳ Sanh đã ký.

Cho nên khi người thư ký HV kiểm các số chữ ký thì... kiểm lộn cho rằng có chữ ký ông Kỳ Sanh. Mặc khác trong bản Quyết nghị có 3 Ông DB của Nguyễn Công Ái, Nguyễn Văn An và Nguyễn Ái đã ký vào những Viện Thư Ký Hạ Viện cũng phải đến tên Nguyễn công Ái và Nguyễn văn Ái, cho đến tên Nguyễn Ái thì không đến. Thế mà cũng đến tên Nguyễn Ái, còn đến ra tên Trương Gia Kỳ Sanh Nhưng vì qua chế lại vào đó tên số 102 Dân biểu đã ký vào bản Quyết nghị, do vậy nên không có các sự mu mơ gì như dư luận đã thắc mắc cả.

Trước kia 102, mà nay còn 99 vậy thì...

Trả lời câu hỏi của báo chí trước kia có đủ 102 chữ ký tức là 3 phần tư tổng số DB Hạ Viện, nhưng nay các DB Nguyễn Thiện Thuật, Đoàn Cường và Thạch Phen đã rút tên ra chỉ còn có 99 chữ ký, vậy thì việc truy tố 3 ông Châu, Hồ và Trức đây đủ giá trị hay không ? Ông Bộ Trưởng nói : Khi Tổng Thống quyết định truy tố là hợp hiến Nay các Vị trên đã rút tên, nhưng không thấy có vấn thư nào của Hạ Viện cho biết vấn đề trên. Và vì thế nếu có vấn thư của Lưỡng Viện Hạ Viện cho đủ đình truy tố thì lúc bấy giờ chắc có lẽ phải đưa ra Tối Cao Pháp Viện quyết định.

Nhưng tôi nghĩ rằng một khi công tố quyền đã được phát động thì không thể ngưng được nữa. Tôi không hiểu rằng khi đã thả bắt kỳ ai thì sẽ có lập trường vậy không hiểu vì sao Quí Vị ký bảy giờ lại rút ra.

Có Chữ ký giả mạo không ?

Một kỳ giả khác hỏi rằng có thể có trường hợp giả mạo chữ ký không thể ông Đức phải đối xử với việc làm đó là của Quí Vị Dân Biểu tôi làm sao xác nhận được ? Nhưng theo tôi nghĩ thì việc nầy đã thành thiệu bịch nhà, khó có thể có giả mạo.

— «Như vậy thì tui quyền hàn quá rồi»

Một kỳ giả khác lại hỏi ông Trương Gia Kỳ Sanh nói sáng nay đã Hồ Văn Minh cho biết thêm là chỉ nại tiếng là ông và chuyển bản kiến nghị 46 chữ ký qua Tối Cao Pháp Viện. Bản kiến nghị nầy, có 3 Dân biểu thì Tối Cao Pháp Viện phải giải thích như sau :

1) Sự chấp thuận của 3/4 tổng số Dân Biểu phải là 3/4 của 137 Hiến pháp phải được hiểu hiểu và thành ra với giá trị như thế nào ?

2) Sự chấp thuận nầy phải chấp là tiếp gồm của một cuộc thảo luận và biểu quyết trong một phiên họp không đặt có giá trị hiến pháh không ?

DB Mai văn Bộ nhớ có 3/4 Tổng số DB kỳ trên mà không đưa vấn đề ra thảo luận và biểu quyết trong một cuộc họp không đặt có giá trị hiến pháh không ?

DB Mai văn Bộ cho biết thêm là 46 chữ ký trên, người là chữ ký của 16 khối viên khối Xã Hội cho có 30 chữ ký của 30 DB khác.

Một bản văn không đủ để Hành phạp trong tố 3 Dân biểu

DB Hồ văn Minh Đệ nhứt Phó Chủ tịch Hạ Viện vừa tuyên bố vừa tư vấn cách của 1 DB và 1 khối viên Khối Xã Hội rằng :

«Theo hiến pháp và tại liệu của Quốc Hội Lập Hiến, ông không định đăng với một bản văn có bao nhiêu chữ ký cũng vậy, không đủ giá trị để Hành Pháp truy tố 3 Dân Biểu đó...

Ông nhấn mạnh rằng, ông tuyên bố đó không phải là ý kiến ông Hồ văn Minh, ông Trức mà là bảo vệ giá trị của Hiến Pháp.

Ông cũng nói thêm, việc chuyển bản kiến nghị 46 chữ ký qua Tối Cao Pháp Viện để giải thích Hiến Pháp, ông mong rằng không có, tức một cái là lập Kiến nghị để Dân Biểu ký tên mà không đưa ra không đại hội nghị.

TIẾP THEO **E** TRANG 1

sự Chủ tịch phong trào Cấp Tiến Nguyễn văn Bông, Toàn sự nguyên Phó Thủ Tướng Trần văn Lương Chủ tịch ngoài đoàn kỳ vọng Việt Nam Chủ tịch hội trường Nguyễn kim Giang vừa rất khách khác, thì tiếng chỉ trích và phê phán hành động các Dân biểu đã biểu quyết ngày 31-12-69 tại Hạ Nghị Viện và tự quyết sự, cho phép truy tố tại và các Dân biểu Trức, Hồ là phi lý và bất hợp hiến.

2. cho đến khi có một cuộc điều tra quyết khai tại Hạ nghị Viện hoặc một phán quyết của Tối Cao pháp viện xác nhận giá trị hợp hiến bác quyết nghị của Dân biểu kể trên, tôi cương quyết không đáp ứng lại hành động của bất cứ một sự quan sát không thuộc thẩm quyền của quốc hội tuy rằng ai ai cũng nhận thấy từ trước đến nay Tối Cao pháp viện chưa có thể bác một quyết nghị nào của Hành pháp (Đầu tiên cố bày tỏ sự bất đồng ý kiến về một số quyết định và) vì vậy tôi đề nghị Quốc hội (đặc biệt là nữa bác Tăng mới đây) và bác đề quốc nội (đặc biệt là tuần bác Cao Văn Thông) cố gắng để cập đến hành hướng tiếp bực của ông Nguyễn cao Thăng trong các cuộc biểu quyết và bác bác tại Hạ Nghị Viện.

3) Với danh dự của một chiến sĩ tự gia tôi đã không chạy theo Cộng sản hoặc bất cứ một ngày quốc đã ; đang đưa cũng thể chai và chính trị của tôi đang thực sự làm người ấy đã những người đã đặt điện cho hợp tác với Trần Ngọc Hiền.

4) Mặc vì tôi bao đã phản ánh sai lạc nội dung lời tuyên bố của Thượng nghị sĩ Nguyễn văn Bông với báo chí Thượng nghị viện và Hạ nghị viện và trường hợp tôi bị tố.

Thượng nghị sĩ chỉ đề cập đến hành động của tôi và Ông Trần Ngọc Hiền và thiết lập các chương trình hành động và sáp dụng đồng thời chỉ trích tôi hiểu biết và như vậy đã gây nên thiệt hại Hoa Kỳ không thể tin cậy tôi (Trần Ngọc Châu) thân cộng.

Thượng Nghị sĩ Fulbright cho rằng có tôi bị Tổng Thống Thiệu truy tố vì thái độ chống đối của tôi đối với Tổng Thống Thiệu đặc biệt trong việc gây áp lực và mua chuộc Quốc Hội. Sự thực thì tôi đã tiếp cộng tác với C.I.A. thông trong cương vị Tình Trưởng và Giám Đốc cương tình Cần bộ Xây Dựng Nông thôn Hoa Kỳ.

Cả các hoạt động đề đều nằm trong khuôn khổ tổ chức chính thức được quyền tồn tại hay vô hiệu hóa của chính phủ. Người sự cộng tác chính thức đó, tôi chưa bao giờ là nhân viên hay cán bộ của CIA.

Cho nên những lời cáo buộc tôi là nhân viên của CIA chỉ hiện nay toàn bộ chương trình hành động Xây dựng nông thôn Hoa Kỳ CIA và trong và người cán đầu chương trình nay là Đại sự Colby nguyên chủ tịch Ủy ban Trung Ương.

Như vậy thì phải chăng tôi cả các giới chức cao cấp VN từ Tổng Thống đến những nhân viên của CIA Chăng.

TIẾP THEO **D** TRANG 1

ANH QUỐC

Cách sát Anh đã hay động một lực lượng hơn 500 người, có trực thăng và trang bị đầy đủ kiểu mới tên sát nhau. Trên nay đã đám chết 1 gác đau và bao chết một cách sát viên.

PHÁP

Cuốn sách «Le manifeste Radicale của nhà văn viết khoản Jean-Jacques Servan Schreiber, tác giả cuốn Le Defi Americanu, đã được Đăng Dân Chủ Pháp chọn làm cẩm nang hành động cho Đảng. Đảng Dân Chủ yêu trong sách nầy là đòi hỏi bỏ quyền thừa kế tập phiếu các phương tiện sản xuất lớn, thiết lập chế độ cộng đồng lao động.

TRUNG ĐÔNG

TT Phép Pompidou trong một bài phỏng vấn của báo NewYork Times, đã các dân lập trường của Pháp đối với vấn đề Trung Đông : Do Thái cần được bảo đảm quyền sống hòa bình trong lãnh thổ của Do Thái. Đây là lần đầu tiên tôi kín nên nghe quyền TT Pompidou phát biểu ý kiến có vẻ lợi cho Do Thái !

Tuy nhiên chính vì lý do bất đồng quan điểm với CIA vẫ xảy đúng nông thôn mà tôi đã bất từ bỏ các chức vụ quan trọng trong chương trình nầy.

Vì chính bản trường trong tham hoạt quan trọng Xây dựng Nông thôn Vùng Lân đã bị tổ quan điểm bộ đang ta tranh cãi Tổng Thống Thiệu đã tiết lộ cho tôi biết là đại bộ đang ta tranh cãi Tổng Thống.

Và vì vậy khi Đại tướng westmoreland đích thân đến tư thất yêu cầu ông Trung ta tranh cãi ông Thiệu đã quyng quyết từ chối lời yêu cầu đó.

Với tư cách là người trung cuối tôi xin đưa ra đây những nhận xét về các yếu nhân Việt Nam đã đóng đưa đến «Vụ án 3Dân Biểu».

a) Đồng lúc với chương trình VN hóa chiến tranh, TT Thiệu đang bành động để chứng tỏ với phe CS lập trường và thái độ cứng rắn, cương quyết tiêu diệt CS của chánh quyền VN.

Thái độ nầy được xem như đã đạp ứng lại thái độ «không nói chuyện trực tiếp với VNCH» của phe CS từ bấn hội nghị Ba Lê (Ba Lê) điều đưa cớ được Hiến Pháp bảo đảm cho có thể bị truy tố...truất quyền vì những liên hệ rất tế mỏ với Cộng sản thì những người thân Cộng và Cộng sản cho hy vọng gì sống chung với chánh quyền nầy).

b) Tổng Thống Thiệu đang sẵn lực ngăn chặn sự phát triển và mua chuộc liên kết giữa các nhân vật và khuynh hướng chính trị đối lập mà nếu mở hành trương mạnh mẽ trong cả người Quốc Hội.

Cũng với ý đó 3 Dân Biểu Tổng Thống Thiệu cũng đã liên tiếp tấn công mạt sát các lãnh tụ và lực lượng đối lập thật sự khác.

c) Riêng về trường hợp của tôi thì chính các giới chức Hoa Kỳ đã chỉ trương trong đó hầu là để vẽ sự nghi ngờ của họ đối với Tổng Thống Thiệu trong những tiếp xúc riêng giữa tôi với Trần Ngọc Hiền. Của Tổng Thống Thiệu thì mà hành động quyết liệt với tôi để chứng minh sự «vô liên hệ» của Tổng Thống.

B — Tôi nhận thấy TT Thiệu vẫ nhiều nhân vật chống cộng tại miền Nam đang bị Đại sự Bunker lôi qua để sa lầy vào một mưu toan hết sức hiểm độc để thực hiện chính sách mới của HK tại VN chính sách đã có thể diễn ra như sau :

a) Thiết lập và củng cố một chính quyền đại diện thiểu số tại Miền Nam. Sự vững chắc và bằng mạnh của chính quyền đó phải dựa trên các lực lượng vũ trang và của bộ được huấn luyện tại Trung Tâm Cao bộ XDNT Vũng Tàu (đa CIA sáng tạo và tài ơn.)

b) Một chính quyền với sự hàng mạnh như vậy bắt buộc phải tuy thuộc chặt chẽ vào sự viện trợ của Hoa Kỳ. Nhưng vì Hoa Kỳ sẽ từ từ cắt giảm phần quyền hơn được biệt trong những vấn đề điều chiến trong tranh cũng như tại lập chính.

c) Với một chính quyền đại diện cho thiểu số đó chống và với sự chống đối những vấn đề HK bắt đầu thuyết phục CS liên hiệp với VNCH (hiện nhóm Cộng Sản đang bắt đầu thuyết phục chống Cộng Sản và không đồi bắt điều nầy nơi khi họ thấy Chính quyền sẽ được sự ủng hộ của Đại sự Bunker và Hoa Kỳ và sẽ được thương lượng đại đến điều kiện thích hợp với quyền lợi của Hoa Kỳ khi thấy chắc chắn Hoa Kỳ sẽ dùng đến hành động viện trợ để áp buộc chính quyền ta phải nghe theo (quốc chính quyền ta hay mạnh với hậu thuẫn của đám không không cần đến quá nhiều viện trợ Hoa Kỳ sẽ gây khó khăn cho Hoa Kỳ trong những bước sau).

d) Quốc Hội và các phe nhóm đối lập phải được ngăn chặn hẳn thời để hàng trở thành những cản trở quan trọng cho việc thực thi chính sách và diễn tả.

Những lời tuyên bố của các nhân vật thuộc Hành Pháp Hoa Kỳ đó hầu Tổng Thống Thiệu mở rộng cản bản chính trị chỉ nhằm mục đích thân mân đối hoà với giới chính trị Hoa Kỳ cho không có dụng ý thành thật. Xác thuật nầy đã được xử dụng trong Thắng) tôi nhận thấy TT đặt lập tin tưởng vào chánh sách Hoa Kỳ và Đại sự Bunker đặc biệt trong cả tất cả lập hòa bình. Chính TT Thiệu đã tiết lộ cho tôi biết là đại sự Bunker đã hứa hẹn trật-đặt-bộ đang ta tranh cãi Tổng Thống.

Và vì vậy khi Đại tướng westmoreland đích thân đến tư thất yêu cầu ông Trung ta tranh cãi ông Thiệu đã quyng quyết từ chối lời yêu cầu đó.

Với tư cách là người trung cuối tôi xin đưa ra đây những nhận xét về các yếu nhân Việt Nam đã đóng đưa đến «Vụ án 3Dân Biểu».

a) Đồng lúc với chương trình VN hóa chiến tranh, TT Thiệu đang bành động để chứng tỏ với phe CS lập trường và thái độ cứng rắn, cương quyết tiêu diệt CS của chánh quyền VN.

Thái độ nầy được xem như đã đạp ứng lại thái độ «không nói chuyện trực tiếp với VNCH» của phe CS từ bấn hội nghị Ba Lê (Ba Lê) điều đưa cớ được Hiến Pháp bảo đảm cho có thể bị truy tố...truất quyền vì những liên hệ rất tế mỏ với Cộng sản thì những người thân Cộng và Cộng sản cho hy vọng gì sống chung với chánh quyền nầy).

b) Tổng Thống Thiệu đang sẵn lực ngăn chặn sự phát triển và mua chuộc liên kết giữa các nhân vật và khuynh hướng chính trị đối lập mà nếu mở hành trương mạnh mẽ trong cả người Quốc Hội.

Cũng với ý đó 3 Dân Biểu Tổng Thống Thiệu cũng đã liên tiếp tấn công mạt sát các lãnh tụ và lực lượng đối lập thật sự khác.

c) Riêng về trường hợp của tôi thì chính các giới chức Hoa Kỳ đã chỉ trương trong đó hầu là để vẽ sự nghi ngờ của họ đối với Tổng Thống Thiệu trong những tiếp xúc riêng giữa tôi với Trần Ngọc Hiền. Của Tổng Thống Thiệu thì mà hành động quyết liệt với tôi để chứng minh sự «vô liên hệ» của Tổng Thống.

B — Tôi nhận thấy TT Thiệu vẫ nhiều nhân vật chống cộng tại miền Nam đang bị Đại sự Bunker lôi qua để sa lầy vào một mưu toan hết sức hiểm độc để thực hiện chính sách mới của HK tại VN chính sách đã có thể diễn ra như sau :

a) Thiết lập và củng cố một chính quyền đại diện thiểu số tại Miền Nam. Sự vững chắc và bằng mạnh của chính quyền đó phải dựa trên các lực lượng vũ trang và của bộ được huấn luyện tại Trung Tâm Cao bộ XDNT Vũng Tàu (đa CIA sáng tạo và tài ơn.)

b) Một chính quyền với sự hàng mạnh như vậy bắt buộc phải tuy thuộc chặt chẽ vào sự viện trợ của Hoa Kỳ. Nhưng vì Hoa Kỳ sẽ từ từ cắt giảm phần quyền hơn được biệt trong những vấn đề điều chiến trong tranh cũng như tại lập chính.

c) Với một chính quyền đại diện cho thiểu số đó chống và với sự chống đối những vấn đề HK bắt đầu thuyết phục CS liên hiệp với VNCH (hiện nhóm Cộng Sản đang bắt đầu thuyết phục chống Cộng Sản và không đồi bắt điều nầy nơi khi họ thấy Chính quyền sẽ được sự ủng hộ của Đại sự Bunker và Hoa Kỳ và sẽ được thương lượng đại đến điều kiện thích hợp với quyền lợi của Hoa Kỳ khi thấy chắc chắn Hoa Kỳ sẽ dùng đến hành động viện trợ để áp buộc chính quyền ta phải nghe theo (quốc chính quyền ta hay mạnh với hậu thuẫn của đám không không cần đến quá nhiều viện trợ Hoa Kỳ sẽ gây khó khăn cho Hoa Kỳ trong những bước sau).

d) Quốc Hội và các phe nhóm đối lập phải được ngăn chặn hẳn thời để hàng trở thành những cản trở quan trọng cho việc thực thi chính sách và diễn tả.

Những lời tuyên bố của các nhân vật thuộc Hành Pháp Hoa Kỳ đó hầu Tổng Thống Thiệu mở rộng cản bản chính trị chỉ nhằm mục đích thân mân đối hoà với giới chính trị Hoa Kỳ cho không có dụng ý thành thật. Xác thuật nầy đã được xử dụng trong

CẤP TIẾN

hy thay thế Thủ... Trần văn Hương (tức hầy giờ nhân vật cho Hoa Kỳ đối hầi sau Phó Tổng Thống).

Tất nhiên mà mong vào cũng Tổng Thống Thiệu và các nhơn vật chống Cộng tại Miền Nam sẽ có đủ sáng suốt để đóng bì ra lấy vào các mưu toan trên các giới chức Hoa Kỳ.

Một mưu toan như sự thay thế Quốc gia bằng chính quyền trung thuộc mãi mãi của Hoa Kỳ. Trong đó nhân dân ta phải nhìn sống thương trực đối sự bóp nát chánh thi và sự chế ngự, của Ngoại hoàng. Miền Nam sẽ tiếp tục chịu chánh đô của thế lực.

Để thoát khỏi mưu toan trên chính quyền ta cần phải bảo giải, thêm hiệp và chung cũng với qui người, mọi lực lượng đối lập Tổng Thống Thiệu phải kết lại với các đảng Phái Khác Sôu, Đương và Miền, Trên Nguyễn Liêng, Trần văn Đôn, Phan bá Cầm...v...v.

Người Cộng Sản đang ở sự thế Chính quyền phải chết phải cực đi tận thiêu hiệp với người Phật giáo, Cao Đài...v...v.

Có hành động như vậy thì Chính Quyền và Quốc Gia ta mới nhận được sự ủng hộ nồng nhiệt tích cực và thành thật của Thế giới Tự do của nhân dân và Chính phủ Hoa Kỳ. Cho ngược lại chúng ta chỉ nhận được một sự ủng hộ nhạt nhẽo và hờ hững mà thôi là một sự bành động nhu vậy thì chúng ta mới có thể chiến thắng CS được.

9 — Đề kết luận, tôi xin đưa ra những lời kêu gọi chân thành sau đây :

a) Tôi xin kêu gọi các chiến hữu cha tôi trong hàng ngũ quân đội, trong hàng ngũ cán bộ xây dựng Nông Thôn đang bảo vệ cho tôi và cho tôi trong những bảo trong toàn quốc hãy đặt các hồi vọng những người kết tội tôi là Cộng sản. Chúng mà tôi là C.I.A. hãy đều cố tôi bao nhiêu người trong bao bộ đã bành động xây dựng hơn thì đã chống Cộng, đã bảo vệ cho tôi quốc. Kẻ quý vị hãy nhớ bao những vẻ lợi dụng xuống mà mỗi hồi nước mắt của qui vị đã lên nhiều trong chiến trành bảo vệ hành động thực hành lệnh và thể lực của tôi hãy để lâm lay sao cho người hoàng và đã bàn hại những người Quốc gia. Chính hoàng người nầy mới thật sự đang dọa đường cho Cộng sản.

b) Tôi xin kêu gọi những người Quốc gia hãy đoán kết để tự vinh tin lấy lấi thật cho chính mình thay vì quê tin tưởng vào các giới chức Hoa Kỳ.

Tôi đã cộng tác mật thiết với giới chức Hoa Kỳ từ năm 1955 đến nay (trong Quốc Hội, trong Hành Chánh và trong Chính trị) tôi hiểu rõ điều đó hơn ai hết.

Tôi có có nhiều bạn hữu rất trung thành và thân tín. Họ đã cố xét sử ứng đang nhưng hy phải chấm phục trước chính sách Hoa Kỳ trong các lãnh vực tôn giáo và chính và quyền lợi và nước gia khác.

Những gương sáng của Mossadegh tại Iran, Ly Kuan Yang tại Đại Hàn, Ngô đình Diệm và Dương văn Minh tại Việt Nam đã chứng minh cho nhận xét của tôi.

Tôi tha thiết với Hòa Bình Tự Do và chính nghĩa của Nam Á Đông chẳng quyền tiếc gì cả, gương trên đã tôi mà đã mất thiết cộng tác với Hoa Kỳ.

Tôi hoàng bảo gia bất hàn vì những kẻ xét sử đã tôi chỉ nên lên một sự kiện đã người Quốc gia sự nghiệm.

Sự đi theo chân lực sự công ... mặt thiết trên cùng vì một ý do khác nữa là những cấp lãnh đạo của ta đã tập thuyết quá nhiều sự ở lại phối của Hoa Kỳ làm tôi mất tin tưởng vào khả năng của qui vị quốc gia của các cấp lãnh đạo.

Tôi biết trước là tôi sẽ chịu cảnh tự đây lầu đài hoặc bị xử tử vì những lý lẽ trên đây.

Nhưng tôi rất lấy làm hân hoan vì đã đi vinh dự cho cho các nhà sự con tôi vì thân hồn qua thế lên hy vọng hoàn thiện cho tôi mà đã một

NĂM THỨ 2 ● SỐ 262 ● NGÀY 18-2-1970

Cấp tiến

TỔ QUỐC ★ TỰ DO ★ TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242 tạc Phan-đình-Phùng SAIGON—Đ.T.: 25.275

NGA-SÔ: MIỀN ĐẤT CỦA LO ÂU VÀ SỢ HÃI

★ của NGUYỄN-VĂN-NHUẬN ★

(phỏng dịch từ New York Time News Service)

(TIẾP THEO)

Đoạn 6 : Họ làm gì với những tiểu thuyết của tôi

Cuốn tiểu thuyết đầu tay của tôi, «The continuation of a legend» bị rút khỏi đăng một cách tự nhiên bởi sự kiện tạp chí Yunost. Bên người bình luận ở năm tuy tôi và nói «Một chuyện tuyệt hảo, nhưng anh biểu dương lối là như thế...»

Sau một vài cố gắng đến độ tuyệt vọng để sửa đổi một số ý tưởng (Lời phê bình chính thức về cuốn tiểu thuyết là mô tả đời sống ở Nga và bằng những mâu sắc quá u buồn ảm đạm) tôi hiểu như bị hoàn toàn không thông hiểu kinh. Tôi rời Moscou trong một trạng thái hoàn toàn thất vọng khi đang ở Kiev với mẹ, thì thấy cuốn tiểu thuyết của tôi, đã được đăng ở một tạp chí bằng một hình thức rất ngắn buồn thảm. Tôi đến được một rồi 2, 10,20 đoạn bị cắt xén. Những câu văn đã bị xóa đối với một ý khác ý chính của cuốn truyện đã mất rồi. Hình đã là người người buồn thảm đối với tôi.

Rồi tôi được biết chủ bút Valentin Katayev mới nhận đăng tiếc đó sao, để là 1 cuốn tiểu thuyết hay». Thích hay ... tôi cũng xuất bản. Nhưng khi xuất bản bọ đã cắt xén 50 lần mà không có sự đồng ý hay kiểu biết của tác giả, bọ xuất bản như thế đó!

Rồi một ngày bọ bảo tôi «Tôi là «gendé» không ngờ gây sự chú ý của nhật báo Komsomolskaya pravda của bọ Ilyichev và Adzubei (con rể Khrushchev Tổng thư ký đảng cộng sản). Để là một tiểu truyện quan trọng : Những nhật báo khác bắt chước Adzubei «Yunost» văn không bị đồng cửa.

Trong khi tiếp tục tuyệt đối đường nói mỗi vẻ ngăn không tiểu ngăn cuốn tiểu thuyết hay bắc có tên tôi trên đó Tôi làm gì bây giờ ? Phản đối công khai ư ? Nhưng không ai chịu đăng lời phản đối của tôi cả. một hành động tự sát của một nhà văn. Nếu giả sử tôi đã làm một cuộc phản đối như thế, đâu tiên sẽ gây một xao động sự khi rất tốt sẽ bị đưa tới một nơi thích hợp để thăm lại thái kinh và sức khỏe của tôi. Và cũng để bắt và chống đối bọ sẽ tăng tôi vào nhà thương điên và không một đồng

3) CHÁNH TRỊ

ƯỚC VỌNG NÔNG DÂN

III THÙY SƠ

Chánh phủ của Đại Tướng Trần Thiện Khiêm thay thế Chánh phủ Trần văn Hương với một trong những mục tiêu chính yếu là thực hiện Hòa bình nhưng từ tháng 9-1969 đến nay chúng ta nào thấy Chánh phủ đưa ra một sáng kiến nào liên hệ đến chiều hướng đề đạt Hòa bình đâu ? Nên với sự hứa hẹn ấy, kẻ như Nhân dân đang trông chờ khả năng của Chánh phủ trong việc thực hiện Hòa bình vậy ?

Nêu đạt được Hòa bình do chính ở sáng kiến của Chánh phủ VNCH thì đó mới kể là một đầu tranh Chánh trị thắng lợi, chứ việc Cấp Rượng Cho Người Cày cũng thật là một Chánh sách hay nhưng chưa phải là việc cần trước tiên trong giai đoạn hiện tại. Bởi khi giải đáp thắc mắc của Đoàn viên trước các thiệt thòi vì thiếu An ninh nói trên, Cấp Lãnh đạo Nghiệp đoàn đã có nhận định rằng nhu cầu của Đồng bào Nông thôn về An ninh quả là cấp thiết và đó là mục tiêu tranh đấu ngắn hạn, còn việc cấp rượng cho Người Cày là mục tiêu tranh đấu dài hạn trong trường kỳ, bởi khi mà An ninh chưa bảo đảm được thì dầu làm chủ 5, 10 mẫu ruộng nhưng hàng ngày vẫn sống trong lo âu và sợ đạn lạc, bom rơi, tanh mạng phủ mặc cho rồi may, tài sản, hoa màu không biết về bị tàn phá ngày giờ nào, thì quả là không có gì cần thiết hơn là sự an toàn nay, và do đó mà chúng ta thấy biết bao người vì phải bảo vệ mạng sống đã bỏ tất cả tài sản ruộng, vườn để ra thành thị lánh nạn và tạm mưu sinh với ước mong ngày Hòa bình sớm đến hầu trở lại với mảnh ruộng, lịp vườn, nơi quê nhà thân mến.

Nhìn rõ thực trạng Nông thôn trong thời chiến hiện tại, chúng ta mới thấy cần sức bền dẻo chịu đựng của những người Nông Dân đang phải bám sát với Hoa màu, Cây trái để sống và cung cấp vào sự sống cho cả những Người Dân Thành thị chúng ta nữa. Như vậy chúng tôi hy vọng những nhà lãnh đạo Quốc gia nhìn rõ được các vấn đề thực tế mong ước của Ngư Dân để có giải pháp đáp ứng, mà nguyện vọng cấp thiết của Ngư dân Việt Nam nói chung và Người Dân Nông thôn nói riêng là An ninh và Hòa bình và các thiết bị về tanh mạng, tài sản, hoa màu, cần được đền bù trợ cấp thỏa đáng, chứ đã khi người dân Nông thôn vì chân ngân, phần uất sự bất công mà ngả về phía Đối phương thì chừng đó Chánh phủ có kêu gào thật to rằng Đồng bào hãy về đây sẽ được cấp Ruộng cho Cây thì ● rằng đã quá muộn !!

Sưu khảo và Nghị luận

NÓI CHUYỆN VĂN NGHỆ VỚI C.S.

của PHẠM-THÁI

(TIẾP THEO)

Một nói khác, chính Lênine đã nói rằng : « Đảng bết cứ phương diện nào miễn đạt được kết quả thì thôi». Đã chủ trương như thế, cộng sản không nề hà gì trong việc triệt để lợi dụng nghệ thuật trong công cuộc tranh đấu của họ.

Cộng sản, hơn ai hết, cần lợi dụng nghệ thuật vì những lý do này :

B.— Cộng sản cần dùng một dụng cụ tuyên truyền hữu hiệu

Vì phải nói đến tuyên truyền cộng sản, mà đâu đoạn này, chúng tôi xin phép đưa ra vài nhận xét có tính cách chính trị bao lo nghệ thuật.

— Ý thức gia đình, dân tộc, quốc gia là một ý thức thiên nhiên sẵn trong lòng người, không phải cần giáo dục mới có được ý thức thiên nhiên ấy khi là mở học nhược lúc sáng tỏ mành liệt những khi sáng cũng có vẻ trong khác cảnh nào cũng thu tại mắt mà Người lãnh chính trị đã không nung đúc phát huy tăng cường nó đi nữa mà cũng đánh vào trong lòng người Trái lại vì ý thức ấy là một bản năng thiên nhiên đã có tính xử dụng phương tiện nào đi nữa chưa chắc gì đã hiểu diệt được nó. Nên đưa cũ dùng đây vào hàng đường.

— Mọi đưa tay Việt Nam mới lên ba chưa có thể giáo dục chính trị ; cả những tự niên nó vẫn hiểt Người là người Việt và khác người Pháp.

— Sau mấy chục năm tranh đấu, năm 45 thành công, đảng Cộng sản Việt nam lại thủ đoạn tuyên bố sự giải tán vì bọ biết rằng bọ không làm đúng ý thức quốc gia đâu tộc thì khó mà lôi thôn bọ theo mình.

"Riêng về ý thức gia đình cần bảo phát sinh ý thức quốc gia, mấy năm gần đây, giới khoa học Mỹ đã hoàn thành một cuộc thí nghiệm vĩ đại đầy bọc bổ : Cho rằng xá bội Mỹ đạy đưc bọi hoại chỉ vinsfi liên bệ gia đình quá lỏng lẻo, mới nhâm bắc học ở hai đại học đường Maryland và Columbia đã để bọn ba năm trời để chứng minh sự quan trọng của gia đình cần cho người người sự nuôi dưỡng và giáo dục hài nhi. Hệ đã tin thấy hai điều đáng chú ý này ?

a) Đứa bài nhi khi con bồng cũng mau lớn và khỏe mạnh mặt phần là nhờ hàng ngày nghe tiếng dịp dầu của tháái tìm người mẹ.

b) Giữa sự có mặt của mẹ và thực phẩm thì hài nhi đã có đôi đi nữa cũng thích mẹ hơn thích ăn.

Chả nghĩa Cộng Sản chủ trương ý thức gia đình quốc gia, dân tộc đã thay thế vào đó ý thức giai cấp quốc tế, mà bọ không giải vàng hợp với nhân tính hơn. Thế mà nguồn mối đến ngày nay sau khi thành công ở Nga hơn 40 năm trời, lãnh tụ Nga Sô vẫn tiếp tục lợi dụng ý thức dân tộc quốc gia của người dân Nga để cũng cố chính quyền giai cấp của mình. Ở VN Cộng sản cũng đã từng làm như thế. Hết tự giải tán để dùng khẩu hiệu quốc gia, từ sau Genève đến giờ bọ lại nêu cao khẩu hiệu chống nhà Tây Độ quốc, không ngày nào đàm nói chuyện giai cấp.

Chúng ta có thể kết luận không làm rằng ý thức quốc gia đâu tộc là thiên nhiên và trường cửu với con người ! Nó không cần nhờ giáo dục mới có nó, mà muốn dùng giáo dục để tiêu diệt nó vì rất cần thiết được. Trong khi ấy, ý thức giai cấp quốc tế mà Cộng sản chủ trương hợp với khoa học hơn hẳn tích lợi chỉ là một ý thức con để của một bộ không tự trường, nghĩa là một ý thức giả tạo cần nhờ giáo dục nhất sự. thắc bách lâu ngày mới nhét là nhiều vào đầu đc con người được. Nếu không phải thế thì sao Cộng sản cần chủ trương giáo dục nhiều sách vở tuyên truyền cho vậy ?

Nếu ta hỏi một người, bọ thuộc vào đâu tộc nào, bọ có thể trả lời ngay khác phải suy nghĩ. Trái lại, nếu hỏi bọ thuộc thành phần giai cấp nào nhớt định bọ phải suy nghĩ đến do cán nhắc kỹ lưỡng rồi mới nói được mà chưa chắc nói gì đã đúng. Bao nhiêu do dự chứng tỏ đúng.

— Ý thức giai cấp đã không RỐ RỆT và phải nhờ giáo dục mới có được vì nó chỉ là GIẢ TẠO.

Muốn thành công Cộng Sản phải làm sao cho mọi người thấm nhiễm ý thức giai cấp giả tạo. Muốn vậy, nhớt định phải tuyên truyền, huấn luyện, giáo dục nhồi sọ đã có nhớt ý thức giai cấp vào đầu óc thiên hạ. Để thực hiện mục đích ấy, Cộng sản cần khí giới văn chương nghệ thuật hơn ai hết.

TRƯỜNG CHINH, người đề giáo điều bình cho CS đã nói «Cuộc cách mạng văn hóa tổ chức mọi lực lượng văn học, khoa học nghệ thuật để thực hiện một mặt trận quét sạch tư tưởng Đế quốc và phong kiến ở miền Bắc phêphaetse tưởngtư văn và khắc phục ảnhhưởng ấy ở quảnchúng nhân dân. Đặc điểm của giai cấp tế vô sản giáo dục lý tưởng và đạo đức xã hộ chủ nghĩa, giáo dục lòng căm hờn đối quốc phong kiến và các phần tử phản động khác.

Một câu nói ấy thiết tưởng đã đủ chứng minh rằng lợi dụng khí giới nghệ thuật để «giáo dục», nhồi sọ con người theo chiều hướng mình là một sản đề trọng tâm của Cộng sản vậy. Lẽ tự nhiên để nhồi sọ đụng thì phải thâm nhiễm, phải trong đầu mới lợi dụng được. Nghệ sĩ thích được trong đầu chân nhồi sọ có tích thì bị lợi dụng hay không ?

B.— Cộng sản lợi dụng nghệ thuật vì bọ độc tài

Trong các nước dân chủ thực sự như Anh, Pháp chẳng bao chính phủ nào được hay không, do quyền của dân mà quốc hội là đại diện. Do chính phủ có bổ trên nước cả đạo hành sẽ viết bảo, làm thơ, vẽ tranh, tiểu nhạc suy tôn ông hộ minh quanh năm đi nữa, mà quốc hội hoàn toàn đã nhiệm cũng không nào ngăn lại phút nào.

(MẠI TIẾP)

CÁO LỖI

Vì tác giả bận việc, xin gác tài liệu «5 cuộc Đảo chánh» 1 kỳ.

C.T.

VẤN-ĐỀ KIẾN THIẾT QUỐC GIA

huỳnh minh hải

(TIẾP THEO)

CamRanh là một thị xã được thành lập từ năm 1965 với diện tích 338 cây số vuông. Theo dự định Cam Ranh sẽ là một đô thị tối tân và hoàn hảo nhất Việt Nam vì Cam Ranh là một thành phố tân lập trên một vùng đất trống.

Đô án chính trang đầu tiên là của Ngô Viết Thụ. Đồ án này bị bỏ. Và đồ án đem ra thi hành là của Lê Văn Lâm. Về phía Hoa Kỳ thì họ cũng có một dự án chỉnh trang nghiên cứu tốn kém cả triệu Mỹ Kim Sự nghiên cứu đề thiết lập hoạ đồ cho Cam Ranh có thể nói là công phu và rất kỹ lưỡng.

Cùng từ đó dư luận đã xôn nhiều về thị xã này. Nhiều người đã tỏ ra rất hành diện về một Cam Ranh tân tiến trong tương lai. Nhưng thực tế đã bắt đầu phủ nhận sự lạc quan này.

Thứ nhất đồ án chỉnh trang đem ra thi hành quá trễ cho nên khi thực hiện gặp rất nhiều khó khăn do thực tế đặt ra. Đó là vấn đề giải tỏa.

Trước năm 1965 hầu hết thị xã Cam Ranh là một vùng đất trống nhưng khi có nhiều cơ sở của quân đội Mỹ được xây dựng ở đây thì số người từ các nơi trên về như thắc đô Dân số từ 100 ngàn bây giờ có gần 400 ngàn người. Nhà cửa mọc lên như nấm. Mặc dầu lúc đầu cấm xây cất bằng vật liệu nặng nhưng trên thực tế thì điều này không được tôn trọng.

Trong điều kiện đó thì muốn thi hành nghiêm chỉnh hoạ đồ chỉnh trang bắt buộc phải giải tỏa nhà cửa quá nhiều. Đây là một vấn đề khó khăn!

Tình trạng thiếu Đô thị gia cũng là một trở ngại cho việc chỉnh trang các đô thị ở Việt nam.

Thứ hai là không có sự phối hợp chặt chẽ giữa quân đội Mỹ và chánh quyền Việt Nam. Đây là một sự kiện đáng lưu ý hơn cả.

Vì thiếu sự phối hợp nầy cho nên mới để ra một khu cư xá tối tệ là khu cư xá Đoàn Kết Cam Ranh.

Cư xá này do nhà thầu Đại Hên xây cất với sự tài trợ của Mỹ. Tổn phí gần 8 triệu Mỹ kim, cho 1.500 căn nhà. Tính ra mỗi căn nhà trị giá gần 700.000 đồng Việt Nam theo hối xuất 118đ VN ăn một Mỹ kim.

Với phí tổn như thế nhưng thật ra giá trị của mỗi căn nhà xấy cất xong chỉ đáng chừng 300.000 đồng mà thôi. Những đầu sao cũng rẻ vì giá bán lẻ cho đồng chủ có 240.000 đồng một căn.

Nhà của xây cất rất là bề bề cho nên muốn ở được mỗi chủ nhà phải bỏ ra 5.7, chục ngàn để sửa chữa lại.

Màu sắc của cư xá sơn y như là đồ chơi của trẻ em, xem rất chướng mắt. Cầu tiêu thì từ ngoài đường nhìn vào cũng có thể thấy rõ ràng. Điện nước bắt rất bề bối đến đỗi đụng vào đâu cũng bị điện giựt. Rớ vào cũng tắc bị giật (vì cũng tắc bằng kim khí) rớ vào ống nước cũng bị giật. Nước cũng chảy tiếp cũng có điện Tất cả mọi người ở cư xá nầy điều bị điện giật. Một ông hiệu trưởng tiểu học bị điện giật chết khi rửa mặt ở lavabo. Và vô số người khác bị điện giật đến ngất xỉu vì điện ở đây là điện 220 volt. Nước thì thiếu luôn luôn.

Nhà thì không có suvent hay không ba cho nên mùa nắng thì rất nóng còn mùa mưa thì nước vào nhà. Nhà đặt không đúng hướng nên nắng chiếu tràn ngập trong nhà. Đường sá không có, chỉ có vài con đường chánh nên khi mưa nước tràn vào nhà, khi nắng thì bụi bặm bao trùm khắp nơi.

Cam Ranh là nơi đặt rồng mênh mông thế mà họ làm như không có đất. Nhà cất theo kiểu liên kế (maisons en bande) tiếp đất rồng như Cam Ranh thế mà mặt tiền đây nầy cách đây chừng có 4 cây số. Điều nầy gây những làm cho giá mất khó vào nhà mà còn làm cho sự sinh hoạt trong cư xá rất phiền phức. Các đây nhà cất được theo các con đường rất hẹp cho nên rất nguy hiểm cho tính mệnh của trẻ em. Với đất Cam Ranh đáng lẽ người ta có thể xây cất những nhà cao mà một vườn hoa nho nhỏ ở phía trước. Ở xứ không có một bóng cây thì làm sao sống nổi nhất là màu sơn toàn là màu nóng. Vườn cây rất cần thiết để điều hòa đời sống con người không những về phương diện sinh lý mà cả về phương diện tinh thần tinh cảm nữa.

Hơn nữa sự sắp xếp mặt tiền các nhà quá gần nhau gây ra nhiều vấn đề xã hội phức tạp và khó hợp cho sự phát triển những tình cảm tốt đẹp giữa các gia đình.

Trường hợp chợ bỏa công viên xếp đặt bừa bãi không theo một nguyên tắc nào cả, mặt đầu trong bản trường trình về Chương Trình Phát Triển Trường Kỳ của Việt Nam Cộng Hòa có đề cập đến thuyết đơn vị lăng giềng (Unité de Voisinage) như là căn bản cho các chương trình chỉnh trang ở Việt Nam.

Có lẽ vì mọi người đều thấy rõ các khuyết điểm như thế cho nên ban đầu không mấy ai muốn ở cả nhưng vì không có nhà nên rồi cũng đành chịu.

Trước những bề bối đó, cũng như trước cái chết của ông Hiệu Trưởng, chánh quyền Việt Nam hoàn toàn làm ngơ không có một thứ độ nào cả đối với nhà thầu Đại Hân.

Đây là kinh nghiệm đắng cay về sự trợ giúp của người Mỹ cũng như về việc để cho Đại Hân thực hiện các công tác tại Việt Nam.

Đây cũng là một kinh nghiệm đắng giá cho các chương trình hậu chiến. Trong đó sự đóng góp của người quốc tế quan trọng.

Cư xá Đoàn Kết Cam Ranh làm hỏng cả chương trình chỉnh trang tại thành phố nầy và là một sĩ nhục cho thị xã khiến cho Cam Ranh sau nầy không thể hãnh diện là một thành phố kiểu mẫu từa mặc dầu trước kia người ta tưởng nó sẽ là 1 Brasilia của Việt Nam.

Qua phân tích bày ở trên chúng ta thấy rõ là không nên quá lạc quan ở tương lai.

Trong các chương trình tương lai sự đóng góp của người ngoại quốc rất là quan trọng nhất là của người Mỹ. Những kinh nghiệm quá khứ cho chúng ta thấy rằng chúng ta không nên quá tin ở họ, vì họ có thể bỏ cuộc rất dễ dàng như chương trình cấp thủy cho các Đô thị ở Việt Nam là một bằng chứng. Và đừng kể nhất là chúng ta phải chủ động trong các công trình xây cất ở Việt Nam để tránh cái cảnh Cư xá Đoàn Kết Cam Ranh Chúng ta không thể phó mặc cho người ngoại quốc muốn làm gì thì làm trên đất nước nầy để rồi chúng ta không có cái gì để sửa chữa cả.

Chúng tôi, còn nghĩ rằng sự kiến thiết quốc gia phải đem lại cho quốc gia sự tiến bộ thực sự và đồng đều khắp lãnh thổ. Sự tiến bộ không phải chỉ hiểu là đạt được một mục tiêu nào đó trong việc gia tăng sản lượng quốc gia mà còn phải làm sao đạt được những mục tiêu quí báu hơn, đó là xây dựng là của cả tinh thần dân tộc. Gia tăng mực sống của dân chúng là điều cần thiết, nhưng nếu việc gia tăng nầy không đồng đều gây ra nhiều bất công từ nơi nầy đến nơi khác thì đồng thời cũng giết chết lý tưởng dân chủ, tự do gây chia rẽ và bất mãn trong dân chúng. Sự tiến bộ về gia tăng mực sống được nâng cao làm cho mọi người gần nhau hơn, gần nhau nhưng cũng có thể xa cách nhau nếu chánh quyền vẫn tạo ra bất công. Sự bất công là một nguy hiểm cho sự tồn tại của chế độ Cộng hòa, nó là nguồn gốc của mọi thứ chia rẽ. Cho nên chúng ta phải làm sao sự kiến thiết quốc gia của đến sự đoàn kết quốc gia, sự thống nhất quốc gia. Và trong mục tiêu tối hậu của sự kiến thiết sự thống nhất phải được quan niệm từ mũi Cà Mau đến Ải Nam Quan.

●●●

TIN TỨC VÀ SINH HOẠT PHONG TRÀO QUỐC GIA CẤP TIẾN

THÔNG BÁO số 19/70

Yêu cầu Ban Chấp Hành Tỉnh Bộ Hậu Nghĩa và Thị Bộ Đà Nẵng, và các Tỉnh Bộ khác tiếp tục gửi Giấy chứng nhận có trên 500 Đảng viên do Tòa Hành Chánh Tỉnh cấp về Trung Ương trước ngày Đại Hội Toàn quốc dự tính vào tháng 4/70.

TỔNG BỘ TỔ CHỨC

THÔNG BÁO số 20/70

A.— Cho đến hôm nay, Tổng Bộ tổ chức đã nhận được hồ sơ nhơn viên Ban Chấp hành các Tỉnh bộ sau đây :

1.— Quảng Ngãi
2.— Định Tường
3.— Châu Đốc
4.— Quảng Trị
5.— Thừa Thiên
6.— Bình Định

Tổng Bộ tổ chức yêu cầu các Tỉnh bộ còn lại gởi gấp hồ sơ Ban Chấp hành về Tổng Bộ để Tổng Bộ hoàn tất việc thực hóa, đặc biệt là :

1.— Đô Thành bộ
2.— Tỉnh bộ Gia Định
3.— Tỉnh bộ Long An
4.— Tỉnh bộ Vĩnh Long
5.— Tỉnh bộ An Giang
6.— Tỉnh bộ Long Khánh
7.— Tỉnh bộ Hậu Nghĩa
8.— Tỉnh bộ Sa Đéc
9.— Tỉnh bộ Phong Dinh

B.— Riêng Tỉnh bộ Kontum và Tỉnh Thị bộ Tuyên Đức Đà Lạt, Tổng Bộ tổ chức cũng đã nhận hồ sơ, nhưng chưa được đầy đủ. Tổng Bộ yêu cầu 2 Tỉnh bộ trên nên gởi gấp về Tổng Bộ những hồ sơ còn thiếu sót.

TỔNG BỘ TỔ CHỨC

Mời họp Tổng Bộ Văn Hóa Giáo Dục và Tổng Đoàn Giáo chức Tiểu học

Trân trọng mời tất cả các chiến hữu trong Tổng Bộ Văn Hóa Giáo Dục và Tổng Đoàn Giáo chức Tiểu học họp tại Trụ Sở Trung ương Phong Trào, số 242 tạc Phan đình Phùng, ngày thứ Năm 19-9-70 vào lúc 18 giờ đúng. Phiên họp sẽ được đặt dưới sự chủ tọa danh dự của Giáo sư Nguyễn ngọc Huy, Tổng thư ký Phong Trào.

Yêu cầu các Quản đốc Trung tâm Bà Triệu, Ngô tùng Châu và Gia Định thông báo quý vị Giáo sư chiến hữu không có giờ dự đến họp đông đủ.

Saigon ngày 14 tháng 2 năm 1970

TỔNG BỘ VHGD

giới trẻ suy tư

Sinh Viên tranh đấu

★ THÙY-KÍNH ★

Sinh viên không đấu tranh chính trị. Sinh viên không đấu tranh để kiếm tì quyền lợi do chính quyền hay đảng phái thi cho. Nhưng ít nhất, sinh viên cũng phải nói lên những vọng của mình về tương lai của mình trong tương lai của dân tộc.

Con số hơn mười ngàn sinh viên Luật khoa chen chúc nhau trong một ngôi trường nhỏ bằng nửa lớp! Vẫn để nầy đã được những người có thẩm quyền biết đến chưa? Và nếu biết thì họ đã có chương trình, giải để chấm dứt tình trạng nầy hay chưa?

Hàng năm, hàng chục ngàn sinh viên chen chúc nhau xô đẩy nhau, dẫy xéo chả lạp lên nhau để tranh cho được một chỗ học ở các ngành chuyên khoa. Trong khi ấy, chỗ học giảnh cho các sinh viên ở các ngành nầy là bao nhiêu? Một vài trăm ở Y khoa, Dược khoa; hai, ba chục ở *các trường* cao đẳng Công chánh, Hóa học, Nông lâm súc, Điện học, Kiến trúc v.v...

«Đến bao giờ thì chính phủ mở rộng các trường, nhất là các cao đẳng chuyên khoa và nâng cao con số sinh viên để đáp ứng với nhu cầu quốc gia, nhất là nhu cầu quốc gia sau chiến tranh?

Cho đến bây giờ, đoàn thể sinh viên, đoàn thể biểu tượng cho sức mạnh của quốc gia mai sau, vẫn chưa có một tự sử, thay thế cho trụ sở đã bị chính quyền lấy lại để làm công ốc. Bao giờ thì chính quyền, trả lời sự đòi hỏi nầy của sinh viên?...

oOo

Đất nước *chúng ta đang ở* trong tình trạng chiến tranh điều nầy ai cũng biết. Người ta có thể giải thích tất cả *mọi* sự việc: chậm trễ, hư hỏng, bất công, thối nát, xấu xa... đựa vào cần bản chiến tranh.

Người ta đã lợi dụng tình trạng chiến tranh nhiều quá!

Người ta đã nhân danh xương máu để biện minh cho hành động của mình nhiều quá!

Đã dành rằng, trong hoàn cảnh *chiến tranh* của *đất nước*, chiến tranh với thù, chiến tranh với bạn, tất cả mọi người đều phải chấp nhận sự hy sinh. Nhưng kiểm điểm lại, từ ngày khởi chiến đến nay, ai là người hy sinh nhiều nhất? Những cựu Thủ tướng, cựu Tổng *trưởng*, Bộ trưởng, cựu Tướng lãnh đang sống một cuộc đời vương giả ở ngoại quốc? Những tỷ đang phè phỡn ở Saigon? Những chính giả phất cờ theo giỏ? *Hay* là ai?

Phải ngăm ngăm mà nói rằng chỉ có tuổi trẻ là phải hy sinh nhiều nhất! ở chiến trường tuổi trẻ hy sinh xương máu. *Ở hậu phương*, tuổi trẻ phải hy sinh rất nhiều *tự do! tự* do được học ngành mà mình thích, tự do phụng sự đất nước theo ý thích...

Tuổi trẻ hy sinh, nhưng từ xưa đến nay, tuổi trẻ không đòi hỏi điều gì cho riêng mình cả. Tuổi trẻ chỉ ước mơ rằng những hy sinh của mình có thể đem đến lợi ích cho quốc gia. Tuổi trẻ chỉ ước mơ rằng đừng có ai nhân danh sự hy sinh của mình để xây dựng danh vọng.

Quốc gia tiến bộ, quốc gia vinh quang với những xương và những máu đã đổ ra từ bao nhiêu thế hệ, Đồng thời, quốc gia cũng tiến bộ, cũng vinh quang với bao nhiêu sự xây dựng, sự cùng cố của những bàn tay, những khối óc...

Tuổi trẻ *nói* chung, và sinh viên *nói riêng đắp* xây mộng ước làm đẹp non sông. Tuổi trẻ không đòi hỏi gì hết chỉ mong *ước* mộng ước của mình thành sự thật... Nhưng, biết đến bao giờ...

Ngày bầu cử cuối năm tại trường Luật

(TIẾP THEO)

Thế là *lần lượt* liên danh 3, 2, 1 số 4. Thời thì mỗi giọng điệu, vang bi, năng cần, vân hóa, hay bướm nhảm được tung ra ào ào.

— Chúng tôi gởi lời chúc mừng nồng nhiệt nhất đến các bạn...

— Chúng tôi kêu bạn... Thân chào các bạn.

— Chúng tôi xin cầu ơn tấm thạnh tình ưu ái của các bạn.

Ôi sao mà lịch sự *ấy*, nếu lịch sự Giáo Chủ nhỏ quí đang ung cố phát ngôn lên tay phải *sự*. *Có Ly* tui biết chắc tổng giá nhất làm lý đó mà bất mấy đồng kêu sinh viên là cha, mẹ mấy đồng cũng xin vâng.

—Dạ chúng con,chúng con xin thưa với mấy cha, mấy mẹ sinh viên.

Ấy chớ ngày thường, sức mấy các đàn đại diện nói chuyện mà nhau gọi sinh viên bạn là cha mẹ là tụi nó, là thằng, mấy thằng sinh viên mà biết cái chi, đây đây, giọng lưỡi của quí đang đầy, lâm như sinh viên là 21yui-nô» chứ mấy bố là là gì đó vậy.

Sau cái màn lịch sự Tây đã, quí vị hên phát ngôn tái đức bằng cái là đa của mình ra.

Anh em sinh viên cũng chịu khó, gần mấy tiếng con người, ngồi trong giảng đường 5 thước bề ngang, 15 thước bề dài, đoàn người của số, là là lắp lắm tác giả nghệ lại hình ảnh bàn để cho chăm đọng.

◐ Ký sự dzui của CỬ-TẠ ◐

Sinh Viên chịu khó vẽ tay cha nó khoái, lo cái lịch sự thì cũng phải lịch sự lại, chứ cha là gì tái cáo tụi nó, tái quí cho nên ngày nay. Sinh viên học 3 giờ chiều thì phải ở lại trường vào lúc 11 giờ, ăn trưa, repas gồm 1 ở bánh mì mềm đến độ phang con chó Canh Tuất ! cái chắc nó lỗ đầu chết tiệt, uống 1 ly nước chanh, thứ nước phèn phèng lên, vẫn nhớ chanh lên bằng hạt tiêu thêm vài đám đường mà giá bao 3fo 15 ji (mừng thay cho nhà thương mại Trường Luật đã nghị giáo sư Nguyễn văn Ngôn mới bà chủ quán lên phụ giúp cho món Quán Tri Tài Chánh và sự nghiệp).

Ôi ! khổ thân cho Sinh Viên Luật khoa VNCH. Ôi ! thân các vẻ học đường. đại Giáo sư Nguyễn văn Trung ơi ! Ngài ca tụng thân các lắm chỉ thưa ngài, cái thân các khổn lắm như thế nầy vậy Hồng Bàng nó tồn bề mặt. Ôi ! ngài Giáo Sư Khoa Trường ơi, chúng con ngồi bà ! ngồi thà... Trung ngày như cho mẹ, cha mẹ lo lắm cho con cái thế nầy thì thật đang là trường thông gia đình Đông Phương Ôi ngài Đức sĩ Nguyễn Lưu viên ơi, phu mẫu chi đâu, giờ mà chúng con ngồi ngoài sáng ăn bánh mì đau, uống nước phòng tên đại giờ học thì chương trình cái 10 giáo đực, chương trình phát triển học đường, mọi cái thưchowm trình sôn tối tân hơn Mỹ Quốc viện trợ, có ở đâu thưa ngài. Nếu nước hay Moscou, Bến Hải hay Cả Mau...

Thầy chưa các đăng mặt bự, các đăng nói hươu, nói vượn, các đăng tiếng bố con Nôm của hơn cái mở lăng, thế mà cuộc đời đi học chúng con cần cực hơn con chó khé các quan lới An Nam.

Chúng con vâng nghe, quí đăng nói, nói đã mà nghe, nghe đã mà nói... Xang cái mão gài ngôn nước răng của quí chức xác, ung cứ đến mão chết vân, ngày chết vân nói nói nhất là ngày 6 năm CN ngày 29-1.1970 tức là trước ngày đại Tết chân Trời, hơn cả ngàn con người trong cái hợp giảng đường 2 đã xin thắc mắc thắc mắc cho các đăng mặt bự trở lôi, có chúng ông tão. ông ghi lên cho Ngọc Hoàng xem, nếu cả năm mà so nói, vẫn không lâm, và chạy nước thì xin Ngọc Hoang sai ông Thần lôi phang cho nó 1 bưa cho rồi cái đời nói lão-ba tiếu.

(Còn tiếp)

VỪA PHẠNG... VỪA CƯỜI

Theo nguồn tin đã loan, Bt Hiệu trưởng trường T.V.. tuyên bố là sẵn sàng dạy môn sinh lý... trong trường nếu cụ Phó Lưu Viên không thấy gì trở ngại.

Ối cha mợ ơi ! Cụ Phó có thấy gì trở ngại không chứ giới choai choai, VN không thấy chi là trở ngại, trái lại khoái là đằng khác, nhất là mấy em T. V. chắc chắn sẽ không bao giờ thèm cặp con bạp qua cô thầy xem khỉ điều trò. Mấy bạn VTT lại càng khó chịu vì ở gần bên mà người ta được biết lịch sử đời sống tình ái của mình thì ngờ ngạo ngộn.

Vậy thì nếu muốn dạy đề thao Thuy Điển được áp dụng vào An nam thì nếu đệ quách cái trường dạy của mấy ông C.S Đạo cho rảnh, đầuđầng dạy nhângđạycụqui trong lúc chả biết cái việc kia ra răng, mà thong thường thế nào mà cứ đại ngôn, đại khái là ...

Một số anh em trẻ trước kia mão cho C.P.S Saigon than van quá cỡ rồng.

Từ khi cụ Tô văn Quế và ngài Nguyễn Hữu Nhạc chấp chánh chương trình C.P. nhất nhất anh em trẻ C.P.S SaiGon trong mớn con mắt vẻ vụ lương thường từ tháng 9 cho đến tháng 1. Hai cụ lớn vẫn lờ tịt. Tuy chiến anh em vẫn trông chờ cơn mưa móc không đến kêu là vì sợ bị phiền a la poóc. Nhưng đến đầu tháng hai thì các cụ ra một cái quyết định bắt bẻ cái C.P.S. Saigon và cũng miễn trả tiền cho anh em thành viên học sinh trẻ.

Ối cụ ơi ! có lẽ đã con chào, cét cụ có thương không thì thôi cũng nên đã dưỡi cho không trả tiền 4 tháng lâm việc, xao cụ xão nước đục làng cũ con thì bỏ cụ lớn

●●●

Sinh hoạt trong làng

★★★

Nguyên tác: NGÔ LÂU CƯ-SĨ

Cô Gái KỲ BẮC

Dịch thuật: HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 30

Liễu Phiêu Hương trổ tài quyền rũ

(TIẾP THEO)

Con người đã vô dụng như thế thì đem xử tử là phải. Bây giờ Dư huynh đã xin tha mạng cho thì cũng có chỗ hơn người.

My đã đem việc riêng của người ta ra nói công khai của bình luận thêm vào khiến A Liệt nghe càng chết tai. Người ta chẳng còn nghĩ tới giọng lưỡi bẹ xin tha cho hai ả thị nữ là chuyện tất nhiên khó vì thế hai lão Quán, Dư quanh co mãi mới đám lên tiếng.

Giết tỳ là việc để đàng thì bọ đã chẳng cần gì. Dù là đàn ông chẳng ai chê mỹ nữ' trừ phi bọ sợ giữa lúc đụng đến mình.

Thực ra những người sẩy tay cũng trong một tập đoàn mà vẫn e dè nhau.

Bỗng nghe giáo chủ đáp :

— Hay lắm ! Trước kia đã có trường hợp tương tự, bà giáo chủ nhường cho người bênh vực thì hành. Hai tên thị nữ này đã lo là chức vụ, mà không tưởng tới thì tội trọng đó sang người khác. Thế là không chẳng bằng.

Hắn đứng lại một chút rồi tiếp :

— Vì thế mà bàn tên tiếp tục đùng biện pháp khác...

Hắn lại ngẩt lời khiến cho mọi người đều nóng ruột

Giáo chủ đã mấy người lộ vẻ khác trương mới nói tiếp :

— Bàn tên thì triển một loại thể pháp tân kỳ phá hủy đung mạo của hai thị nữ khiến cho toàn thân cùng mũi miệng chẳng đều có mũi mắt, nhưng hai vị cùng phương nên đừng tiếc bằng sang với chúng.

Mọi người trong đại sảnh đều kinh hãi thất sắc.

Liễu Phiêu Hương đau lòng cho hai tên thị tì phải chịu tai hại, lão Quán, Dư vì sao mà tái mặt tưởng không cần phải giải thích.

Thanh Nang và Linh Chi cũng thấy hình dạng quá nặng nề không bằng chết. Dĩ nhiên chẳng không đáng lên tiếng vì buồng lòi phạm thượng vì lẽ thao luật lệ bản cung phải chịu thêm hình không ai chịu nổi.

Liễu Phiêu Hương hết đắc dĩ phải theo hầu :

— Tài trí của giáo chủ thật là quán thế, nghĩ ra được biện pháp này đã giữ cho công bằng mà cho khiến cho người ta não nề cũng phải chịu phần đau xót.

Giáo chủ nói :

— Bàn tên chỉ nói đại khái cho những chi tiết thực khiến cho người ta phải kinh dị. Các vị hãy lắng tai nghe, đừng có lầm lộn.

Lúc giáo chủ nói những câu này, A Liệt không nhìn rõ mặt bàn nhưng chẳng cũng đoán ra được là hắn nở một sự cười tự mãn và tàn nhẫn

Giáo chủ từ từ nói tiếp :

— Nghệ thuật phá hủy dung nhan của bàn tên cần kim chưa từng có. Dù y không phải là phù hiệu toàn thể dung nhan mà chỉ hủy phần nửa. Mũi xô về cùng hai thớ cùng không nặng lắm, trừ trường hợp gian hoan với đàn hay bị đàn đùa tơn vào lòng mà ngã mới thấy nặng nề.

Dĩ nhiên chỉ có một thời hạn mà thôi. Nếu không thể thì các vị nên đoán không chịu nổi chung với chúng. Kỳ hạn này là ít ra bảy ngày các vị tha hồ xét mặt không thấy gian hoa lá để làm cho xung việc. Vậy kỳ hạn đo các vị tự định lấy. Nếu ngân quá e cũng sẽ bị thất hạn mà lâu quá bão tha chưa chắc đã phê chuẩn.

Quán Dư đồng thanh xin một thời hạn bảy ngày là đủ.

Bọn họ đều là người quyết đoán. Thà chẳng cho công việc mau kết thúc còn hơn nếu mũi đau khó lâu dài.

Đây thật là một chủ ý rất ghê gớm. Thanh Nang chẳng Linh Chi nghĩ tới đúng mạo bị phá hủy lại toàn thân tiết ra mùi xú khí đều bận mình chẳng được quay đương trường.

Giáo chủ lấy bao viên thuốc cho hai ả thị nữ uống lại vung chưởng đập vào mặt hai thị. Chỉ trong chớp mắt mặt mũi chẳng đều nát nhỏ, mũi dày ra gấp đôi. Thương thay cho những tên đung nhan người theo hoa nhường biến thành cô gái cực kỳ xấu xa !

A Liệt vừa kinh hãi vừa thương xót bụng bảo dạ :

— Hiện giờ thế nào cũng đã khó cho hai thị nữ. Không biến dung mạo hoàn toàn bị phá hủy thì hình thù sẽ ra sao ? Giả tỷ mình là một trong hai cô gái này thì quyết tự sát chẳng sống lâm chi nữa.

Bỗng nghe giáo chủ lớn tiếng :

— Hai vị cung phụng cần phải chú ý đến bọn chúng nếu ra ý định tự sát. Nếu các vị không đề phòng thì rồi đây phải gánh lấy hậu quả.

A Liệt hãm bụng :

— Không biểu lão giáo chủ một mũi ra sao mà thì đoạn tên ác đầu độ cám cả người ta tự sát nữa ?

Bỗng thấy Quán đại sư và Dư Thái Can phóng tay ra điểm huyệt tạo hai ả thị nữ đã ba lạnh cho hai tráng hán vào tơn hai thị ả ngồi.

Liễu Phiêu Hương đứng dậy, nói :

— Bây giờ tệ nhân đem Chiêu Thái An vào đây.

Bỗng mọi dạy hai áo xanh tiến vào khom lưng thi lễ nói lớn :

— Khải hầm giáo chủ. Đầu bây giờ vào chưa tìm ra được mạch mối về hai người trốn chạy.

Quán Dư sự hỏi ngay :

— Không hiểu chúng có ẩn nấp trong hàn cung chăng ?

Đại hán áo xanh đáp :

— Đã sục tìm khắp nơi mà chẳng thấy gì.

Dư Thái Can nói :

— Thế thì chỉ còn điện Tiêu hồn nay là chưa điều tra.

Liễu Phiêu Hương nói :

— Cặp nam nữ đó không vào điện chẳng nói làm chi, nếu chúng vào đây tất đã ngăn thấy Hoan Hỉ tiên nhân. Theo nhận xét của bản tên thì chưa một ai qua được cửa ải đây. Nếu chúng ở trong điện gian hoan thì khó nào chúng ta lại không phát giác ?

Dư Thái Can đáp :

— Tại bọ cũng đã nghĩ tới điểm nầy, nhưng sự thực bọn chúng tuyệt vô tông tích thì chẳng lẽ chúng đã mọc cánh mà bay lên trời rồi ư ?

Giáo chủ nói :

— Người bọ lệnh tiếp tục cuộc điều tra.

Đại hán áo xanh khom lưng đã vật tiếng rồi chạy đi ngay.

Liễu Phiêu Hương cũng lên đi tới chào tường mà tả. Quán, Dư đều theo sau hắn.

Bỗng thấy giáo chủ sở tay vào tường. Bức tường liền hở ra một cửa. Nhưng bản chưa vào ngay, đứng lại hỏi:

★ ★ CÒN NỮA

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

80

PHẦN THỨ HAI

CHƯƠNG 17

Khen nói rồi thì bánh lời hứa ngay. Nàng ngồi dậy đi vô buồng đã lấy 10 tiền đó, số tiền mà nàng đã tách riêng ra khỏi số tiền lớn, bơ [illegible] không muốn cho thầy Paul biết chỗ nàng giấu tiền.

Thấy Paul rất ít tỏ mở, cái tủ đựng cũng đã dưới bếp lại là tủ bơ [illegible] không đũng nên không lo thấy lục lạo trong đó. Nhưng vẫn [illegible] đồng thầy chỉ ý đến nó.

Thầy Paul cầm gối bọc, không buồn kiềm soát rồi hỏi :

Nhưng vẫn liếng của em đâu dưới chỉ có bấy nhiêu đây thôi, em đưa anh xài hết, chu gì lấm vốn để mầu ăn theo như em dự tính.

— Em thừa tài mầu ăn không vốn.

— Tốt, nhưng em cũ đạnh lợi dụng anh lâm bình phong để đi nhảy đã tự do hay không ?

Khen vẻ vào mà thầy Paul mặt cái thật mạnh rồi nàng :

— Qui I Anh vẻ nhà bắt thân để kiểm soát coi em có đi đâu hay không thì biết. Cho như có con với nhau, em cũng không bắt anh nuôi đàn mà phải lo cái con quỷ cuối tu bổ.

— Nhưng em cần cái gì thật sự, cứ thẳng thắn nói ra, anh mới nhận điều kiện của em.

— Đã nói cho chồng.

— Nhưng lâm em gái của anh, cũng chẳng ai đâm rỡ tới.

— Đừng có tưởng. Họ không dám làm gì, nhưng bọ chọc ghẹo hoài, cũng khó chịu lắm. Với lại em cũng cần chồng.

— Đã nói rồi.

— Không, chẳng biết là ai.

— Chồng khác ? À, cái đó thì không anh không thích lắm ông tạo.

— Không, em nói chồng khác là chồng như thế nầy...

Nói rồi, nàng hôn vào má của thầy Paul một cái thật mạnh.

— Hiểu rồi. Nhưng em đưa tiền cho anh chơi bời thà cứ thì anh đưa của được người không đó.

— Nè em cần xi lắm, chắc anh không khoái, em biết vậy nên cam chịu lép vế. Dầu sao thành thoảng anh cũng bố thí cho em một lần ăn đi chớ.

Thầy Paul không nói gì hết, vì thật sự thì thầy khoái Khen và sẽ ban cơ hội đưc cho nàng nhiều hơn là uổng mong mỏi.

Anh đưng có lo số tiền đó sẽ hết. Em sẽ lâm ăn, vẻ mỗi tháng sẽ tặng anh mười ngàn, hứa chắc như vậy. Anh đem mèo vẻ nhà, em cũng chẳng đâm nói gì, rồi giả bộ như là chị bếp của anh để hai người đỡ khó chịu.

Lần đầu tiên thầy Paul vuốt tóc Khen, tỏ lòng cảm mến và nói.

— Nói thế chớ anh nào có lâm chuyện kỳ cực như vậy được.

— Cái đó tùy anh. Nhưng anh không đưa em nhà thì sẽ nhà ai? Hiện giờ anh mà em cần rồng thì ngày bỏ anh cũ có tiền ăn chơi hoài. Chỉ sợ em chết nay chết mai gì đây thôi.

— Sao em lại sự chuyện không thể xảy ra như vậy ?

— Anh không biết chớ em đã lâm quen từ lâu rồi.

— Gì đó ?

— Đã thăng thiah sẽ nói. Nói chuyện tụi mình trước cái đã. Em đã trót xưng là em của anh với người trong xóm, cũng anh thì lại nói em là chị bếp. Như vậy mình ra mặt lâm vợ chồng thì không ổn.

Đăng hèn bên kia có hai cái nhà gạch liền vách với nhau, bọ cho vô ở không mà không đòi tiền nước.

— Sao có chuyện là như vậy ?

— Có gì đâu mà lạ. Họ cho mướn mắc thì cũng vô đó. Em đã dặn họ rồi. Vậy dọn lại đăng ấy anh nhé. Mặt cần ta ở mặt của em buồn bán. Vẻ ta sẽ ra mặt lâm vợ chồng với nhau

— Cũng được.

Khen nói đức chỗ nàng không biết hai cái nhà nào như vậy hết. Nếu biết, nàng đã dọn đi rồi đi trốn Sanh. Cái lẽ cho có chuyện mà nói để cho câu chuyện thành, cho chuyện quan trọng vào bực như không nói ra ngay tức thì mà có vẻ khả nghi đối với thầy Paul. Thầy ta mà thấy được rằng cuộc luyến ái nầy đã liên với chuyện kia là thầy ta sẽ ý thức ngay rằng Khen mượn tay thầy ta.

Với lại Khen cũng một mục đích như thế !

— Để rồi anh sẽ thấy em buồn bán. Giàu thì không giàu, nhưng bão đâm với anh mười ngàn mỗi tháng nên cũng phải như [illegible]

Cái vụ 10 ngàn mỗi tháng sẽ đã lập lại nhiều lần [illegible] phải trở nên quí giá vô song đối với thầy Paul thì thầy ta mới đem [illegible] mạng vì nàng.

Tới đây thì tính thế đã chín muồi rồi, nên Khen lại [illegible] đưa mà than :

— Nhưng không biết em sẽ sống hay không để mà lo [illegible] anh Chợt nhớ lại vụ đó, thầy Paul hỏi :

— Nhưng cái gì mới được chỗ đã ăn ở với nhau rồi, sau em chưa thật bụng với anh.

— Em sự anh không sẵn lòng cứu em lần thứ.

— Được, cứ nói thử xem.

— Thằng Sanh !

— Thằng Sanh làm sao ?

— Nó muốn em, em từ khước, nó hăm giết em.

Thầy Paul cười ha hả rồi nói :

— Ngộ ghê ! Nó là tay sai của anh. Để anh mắng nó một trăng là gỡ trên lưng.

★ ★ CÒN NỮA

(261) ● của AN KHÊ

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

CHƯƠNG MƯỜI MỐT

Ai mở nỗi dây oan trái ?

— Phải. Ai hỏi gì tôi vậy ?... Ủa, mà hình như là cuối gian của nhà cô Kim Hoa !

Gõ lên đến gần. Người đứng trước mũi ghe vì rọi đèn mà đồng là người quản gia của họ Mã. Y bảo ghé tàu bên vào bên ghe của Lành và chấp tay chào hỏi nàng :

— Mừng cho cô được duyên lành. Cô Hai tôi biết cô và dượng sẽ đi qua đây nên biểu tôi đem lễ vật chúc mừng. Trong lúc cấp bách, cô tôi không kịp mua sắm gì cả nên chỉ gởi cho cô được một ít hàng lụa, tiền bạc và nữ trang...

Nói xong, viên quản gia lấy một chiếc va ly nhỏ trao cho Lành. Biết không từ chối được, Lành đành cầm lấy và nói :

— Chủ vì thưa lại cô Kim Hoa là chúng tôi cảm ơn cô không biết lấy gì mà nói cho hết.

Viên quản gia nói vài lời xã giao rồi lui ghe. Ghe vừa khuất bóng thì lại có một tam bản ngược chiều đến. Trong Đức nhìn người chèo ghe và nói :

— O kìa, cô Út tới rồi !

Người chèo ghe nọ là Năm Cón, người tôi tớ thân tín của cô Mười Bốn. Năm Cón trông thấy Trọng Đức và Lành, liền gọi tay vẫy và bảo :

— Hai người khoan đi đã nha, cô cô Út và cô Tư Hạnh muốn gặp đây.

Lành biết ý, tìm cách tạm thời lánh mặt :

— Trọng Đức à, anh tiếp chuyện với hai cô một chút nghen, để em vào mui cất chiếc va ly nầy đã. Hai người đó tới đã tiền chân tụi mình đó...

Trọng Đức cũng hiểu cô Út và Hạnh có chuyện riêng cần nói với chàng, liền gật đầu và bảo với Lành :

— Được rồi. Em cứ vào trong đi.

Chàng rời thuyền bước lên bờ. Khi ấy, ghe tam bản của cô Út cũng vừa tới nơi. Cô Mười Bốn chờ Năm Cón ghé ghe vào bến rồi mới từ trong mui bước ra và bảo với Trọng Đức :

— Trước khi anh tôi đi Saigon, anh tôi có ủy thác cho tôi việc đến ơn cho anh sao cho xứng đáng...

— Ồ, ơn nghĩa gì chuyện nhỏ nhít ấy. Cô Mười Bốn nhìn người yêu, cảm động nói :

— Tôi hiểu anh lắm ơn không cần bảo đáp, nhưng anh cũng vui lòng mà đề cho tôi hành động đúng theo lời cầu đặn của anh tôi chớ. Thêm nữa, chính Hạnh tôi cũng cần phải trả ơn với Lành là người đã giúp Hạnh nhiều điều quan trọng và hữu ích...

Cô Mười Bốn vừa nói vừa đi đến ra xa. Trọng Đức cũng bước theo nàng. Hai người trăm ngàm trong giây lát rồi cô Mười Bốn mới cất tiếng hỏi chàng :

— Anh định đi về đâu ?

Trọng Đức thở dài :

— Cô lẽ anh đưa Lành lên Sàigòn.

MAI TIẾP

Truyện dài KIẾP LÀM THÂN sắp chấm dứt. Nhà văn AN KHÊ sẽ biến cho quý bạn đọc, cũng nơi mục sáng, một tiểu thuyết mới :

Đi trọn đường tình

Sôi bỏng, hồi hộp và thích hợp bao bao giờ hết với mọi người đã có yêu, đã từng đau khổ vì yêu, hay đang trong thời kỳ mưa yêu, đầu phải đợc.

Bí Quyết Tình Yêu như thế nào ? Làm sao yêu và được hạnh phúc mãi mãi ? Đó là câu hỏi chung của mọi người, và tác giả cũng nói quý bạn đọc sẽ đầu đã khám phá ra trong :

ĐI TRỌN ĐƯỜNG TÌNH sẽ đăng nay mai.

Truyện dài
Trình thám — Gián điệp — Tình cảm
của TRỌNG NGUYÊN

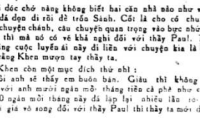

91

CHƯƠNG 16

XUẤT HIỆN BẤT NGỜ

Chàng bảo gì thì xế tắc xi dừng xe lại, mốc tờ giấy một trăm đồng ra trả cho gã mà không cần chờ thối lại, rồi cùng Mộng Lan xuống xe, bảng qua bên kia đường đi đến nơi chiếc Chevrolet đang đậu.

Ngay khi chàng và nàng vừa qua đến bên kia đường thì chiếc xe Trắc xông máu đen cũng vừa chạy tới nơi. Gã tài xế nhấn mạnh ga cho xe rú lên và chạy vụt qua ngang trước mặt hai người rồi lao thẳng luôn.

Mặc dù gã tài xế chiếc xe ấy có tính vụt thật nhanh, nhưng Trần Kiệt vẫn nhìn thấy được gương mặt của hắn ta. Đó là một gã đàn ông có mái tóc bạch kim, mắt đeo kính đen thật to một loại kính cận có phe màu.

Trần Kiệt vẫn thử thế thì không khỏi thở phào một tiếng, nhẹ lo phần nào. Trước đây, chàng chưa biết kẻ thù đang theo dõi chàng là ai, nên chàng rất hoang mang, không biết phải đề phòng đến mức độ nào. Giờ đây, chàng đã biết rõ kẻ thù là người Tây Phương tức phe tên Hàng Ri chứ chẳng còn sỉ nữa. Mà bọn Hàng Ri thì chàng coi thường, bởi đủ sao chúng cũng có nhiều điểm khác hẳn người Á Đông. Nếu chúng đến gần chàng đã giờ trở ám sát thì chàng nhận ra được bọn chúng ngay, khiến chẳng không đề gì thì hành thủ đoạn bất lương của chúng.

Trần Kiệt nhìn theo cho đến khi chiếc xe Trắc xông đen Ký đức khuất đàng bên ở đầu đường, chàng mới tiến lại chiếc xe Chevrolet mở thứ cánh cửa thì thấy không hề có khóa.

Chàng lên xe, ngồi vào bàng trước thì thấy chiếc chìa khóa đang cắm sẵn vào công tắc, không cần phải tìm đâu cả.

Chàng mở máy vừa xong thì Mộng Lan cũng vừa [illegible] ngồi bên cạnh chàng. Tuy là chẳng cần [illegible] gì nữa, chàng lấy tức sang số, cho xe vọt đi ngay.

★

CHƯƠNG 17

GÃ HUNG THỦ NGƯỜI PHÁP

Khi xe chạy được một quãng ngắn, Mộng Lan liền cất tiếng hỏi chàng :

— Anh, chiếc xe nầy của ai lại đậu sẵn nơi ấy cho chúng ta như thế ?

Trần Kiệt mỉm cười, đáp :

— Em không đoán ra được sao ? Chính ông Lê Hoàng đã cho anh mượn đấy.

Mộng Lan gật gù :

— Thảo nào ! Em không ngờ anh lại sắp đặt mọi việc một cách thật chu đáo như thế. Hiện gì người ta cứ tưng anh là tay điệp viên hàng nhất nhất đi lắm. Trước kia em vẫn không tin, nhưng đến bây giờ thì em thấy rõ những lời khen tặng ấy quả không ngoa chút nào !

Rồi như sực nhớ ra điều gì, nàng lại hỏi tiếp nữa :

— À, còn một điều nầy nữa. Tại sao bọn người đi trên chiếc Trắc xông đen vừa rồi đã từng theo dõi chúng ta nhưng lúc nầy [illegible] ngừng lại để chạm trán với chúng ta, [illegible] cho xe chạy thẳng luôn đi ?

Trần Kiệt thản nhiên trả lời :

— Điều đó cũng chẳng có gì là khó hiểu, em ạ ! Số đi chúng cho xe chạy thẳng luôn là vì chúng đã lỡ bỏ rơi, mà chúng thì không muốn cho ta biết chúng là ai. Do đó chúng bắt buộc phải chạy luôn để giấu mặt, không cho ta thấy chúng. Vả lại, chúng chẳng đại gì chạy luôn đâu. Thế nào rồi chúng cũng sẽ quay trở lại để theo dõi ta một lần nữa.

MAI TIẾP

(155)

CHƯƠNG VII

Nghe cha nói, Thây thấy không cần cách nào khác hơn được sửa nên đành phải trở lên Saigon.

Ông Tuấn đã tìm đến tìm Tâm. Ông nhờ vả người quen có con em đã lớn khôn ở cấc cở đó tìm dùm. Cuối cùng, ông được biết chắc chắn Tâm đã đi Phú Hòa rồi.

Đầu tiên, ông tính lên tiếng đến đó. Nhưng cũng việc của sở không thể dứt bỏ được nên ông vẫn nó, đợi Thây về để bàn định.

Chiều thứ Bảy, Thây về tới nhà, nàng hỏi ông Tuấn ngay câu nói đầu tiên :

— Sao Ba ?

Câu hỏi thật gọn thật vẫn tắc, nhưng bao hàm nhiều ý nghĩa lo lắng trông đợi.

Ông Tuấn nhìn con gật đầu đáp :

— Ba hỏi thăm được rồi, hiện giờ nó đóng trên đồn Phú Hòa.

Thây vội hỏi :

— Phú Hòa ở đâu ba ? [illegible] không ba ?

Ông Tuấn lắc đầu :

— Không xa lắm, nhưng không có đường xe. Nhà bình bộ lên trên đó hàng ngày ba [illegible]

— Con đến [illegible] lắm sao đi ?

— Đâu thường [illegible] đó mấy. Đó từ bến chợ, chạy lên chín giờ sáng tới cô nước [illegible] Phú Hòa.

Thây nói ngay :

— Vậy mai con đi.

Ông Tuấn can ngăn :

— Không đến cô cái đường xa xa ra đó. Đường như không yên lắm đâu. Nghe nói vụ nổ hay vụ ghe máy vô đề khám xét, tuyên truyền hay thu thuế. Con đi lớ nó biết là thân nhân của Tâm, nó dám bắt đi luôn đó.

Nghe cha nói, Thây lo sự hỏi :

— Vậy thày giờ lên sao ba ?

Ông Tuấn trả lời con :

— Theo ý ba, con nên viết thư gởi cho Tâm, giải thích kết đâu đuôi câu chuyện cho nó hay.

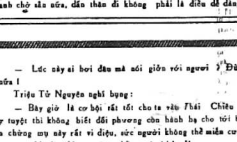

TRẦN THANH

Thây tỏ vẻ suy nghĩ :

— Lớ... Anh không trả lời con rồi sao ?

Ông Tuấn lắc đầu :

— Ba chắc thế nào nó cũng trả lời. Con cứ ghi trong thư nếu nó không trả lời, con sẽ tìm lên tới đó, không kể nguy hiểm. Hoặc hơn nữa con bảo dì nói rõ câu chuyện cho ba và bà sẽ lên. Như vậy chắc chắn nó phải trả lời thư con.

Thây bứt rứt :

— Hay con cứ đi, có người cô ta. Con cô lấm gì đâu mà tụi nó bắt chấp ?

Ông Tuấn gạt đi :

— Đừng làm như vậy không được. Dù tụi nó không làm khó, nhưng con đi rồi lấm sao rồi. Người ta đi con, ăng lên đó, chiếm đóa đó rồi. Đăng sáy mình cho phải trách đến cô vô hiệu trong ngày. Mà đợi tới thứ hai thứ tư để việc bọc của con rồi. Lúc nó [illegible] của em Ái nữa. Con cứ thư cho nó như ba bảo đi.

Thây không biết làm sao hơn. Nàng nóng lòng muốn đi, nhưng thật ra, nàng cũ biết Phú Hòa là nơi nào đâu.

Đường xá đã không hay, cho bao nhiêu nguy hiểm của chiến tranh chỗ xẩn nữa, đến thân đi không phải là điều dễ dàng như mong muốn. Hơn nữa, thứ hai tuần tới đã bắt đầu vào các môn thi mãn khóa học.

Rồi nàng vẻ tra, không có mặt ở kỳ thi thì công lao bọ hành nó năm tới đều hư hỏng hết cả.

Nàng thở dài :

— Thực khó hết sức. Khi không lại gặp những chuyện không đâu đưa đẩy tới. Phải con có tội gì cũng cam. Đang [illegible]

— Giờ than thở cũng vô ích. Con cứ nghe lời ba, viết thư đi. Mai ba cần qua bên cho người ta mang lên cho nó, vừa mang ra vừa bảo đến hơi không ?

Ái vẫn đang yên nghe câu chuyện giữa cha và chị nãy giờ. Lúc gãy nó mới lên tiếng hỏi :

★ ★ CÒN NỮA

GIỚI THIỆU SÁCH MỚI

C.T. nhận được hai quyển :

— TƯ MÃ BÌNH PHẠM

— BÌNH THƠ YẾU LƯỢC (của Đạo Trần hương Đạo)

Đây là hai quyển mới [illegible] trong loại sách dịch [illegible] chủ Cổ văn của nhóm GS Lê Xuân Mai, Mã Quang Hoa và Nguyễn Phước Hải.

Sách dịch chính xác. Binh chú phân minh sáng sủa. Ấn loát kỹ lưỡng rành mạch. Giá tiền có thể nói là [illegible] tâm không lấy lời. Do nhà Khai Trí phát hành.

Người thích Cổ học mà không rành Hán văn, nên đọc.

Xin nhiệt thành giới thiệu với bạn đọc vì nghĩ rằng sẽ có bất thành kim. đọc Cổ văn là một cái thú thanh nhã thường... ít tiếc với hai quyển sách này.

P. TH.

Nguyên tác TÀN HỒNG

Dịch thuật THỨ LANG

49

HỒI 12

NỖI LÒNG U ẨN CỦA VÕ BĂNG HÂM

(TIẾP THEO)

Sau trên chịu giang hồ lại có tin đến Kiều Như Sáu bị chết vì lưỡi kiếm của Chức nghiệp kiếm thế ở Thủy Hồ. Tư đó Nhị Lan sống chết thế nào không ai hiểu rõ...

Triệu Tử Nguyên nghe tới đây cảm thấy bâu mâu nóng trong ngực rồi lên cùng tực. Chẳng không nhận nại được, giơ tay lên nắm gốc mà giựt thật mạnh. Mặt chàng lộ vẻ đau khổ vô cùng !

Võ Băng Hâm thấy vậy lấy làm kỳ lấy hỏi :

— Người làm sao thế ?

Triệu Tử Nguyên hỏi lâu mới đáp :

— Không sao cả. Cô sương nói nữa đi !

Võ Băng Hâm tuy sinh lòng ngờ vực về cử động của chàng nhưng ông không tiện hỏi chiều.

Đoạn nàng kể tiếp :

— Thái Chiêu Bảo đang ở tình trạng hoang phế thì bà năm trước đây [illegible] mới. Theo chỉ ta biết thì chỉ mới nay bọ Yến, con tên gọi [illegible]

Triệu Tử Nguyên [illegible] đến đây tâm nghĩ thầm :

— Họ Yến ư ? Đêm qua lão mặc áo đoạn tía vào Mạch Phủ lão bạch hiu [illegible] Lão Yến chẳng bọ Yến đó ?...

Cô [illegible] Võ Băng Hâm lại nói tiếp :

— [illegible] Nhưng [illegible] dầu có liên quan đến hành động của người ở trong vô [illegible] nay người cũng chẳng khó cho kỷ.

Triệu Tử Nguyên gật đầu hỏi :

— Cô sương vừa chưa nói rõ công việc mà tại bọ phải làm cho cô sương là việc gì ?

Võ Băng Hâm cúi đầu xuống trầm ngâm một lát dường như đã quyết định có nên nói ra hay không. Lâu lâu nàng bỗng thấp giọng xuống nói dần rằng tiếng :

— Người trên trên vào cô bảo rồi thì việc đầu tiên là tìm cách thân mật với vị tiểu thư con bảo chúa và phải tăng gây bão cảm với nàng...

Nàng nói tới đây liền phát giác ra trong nội tâm cô điều mâu thuẫn và ngăn ngăn bự vụng. Triệu Tử Nguyên cự tuyệt lời yêu cầu của mình nói thật là kỳ

Triệu Tử Nguyên ngơ ngác hỏi :

— Tại bọ đã tưởng cô sương sai đi làm việc thì nguy hiểm đến tính mạng nên rồi tính ép uổng. Chẳng ngờ cô sương lại bảo làm công việc hoàng đường.

Võ Băng Hâm [illegible] một tiếng rồi hỏi :

— Sao ? Người không chịu nghe lời ta chăng ?

Triệu Tử Nguyên hỏi gì :

— Cô sương không nói giờ chứ ?

Võ Băng Hâm hạn hực đáp :

— Lúc nầy ai bơi đâu mà nói giỡn với người ? Đừng rườm lời nữa !

Triệu Tử Nguyên nghĩ bụng :

— Bây giờ là cơ hội rất tốt cho ta yêu Thái Chiêu Bảo, nếu ta cự tuyệt thì không biết đến phương cho hành ha cho tới bao giờ ? Xem chừng mụ này rất vi điệu, sức người không thể miễn cưỡng được. Dù ta ưng chịu hay không cũng chẳng có gì bảo đảm.

Chàng nghĩ tới đây liền đáp :

— Tại bọ không có ý kiến, vậy cô sương bảo sao tại bọ cũng ưng chịu.

Võ Băng Hâm đặt nhiên trong lòng nầy ra mối cảm giác khó hiểu. Nàng thấy khó chịu trong lòng mà không phân tố được đó là hay vì mối tình cảm nào khác.

Triệu Tử Nguyên lại hỏi :

— Rồi sau tại bọ phải làm gì ?

Võ Băng Hâm mặt lạnh như tiền đáp :

— Sau mười ngày ta trở lại đây rồi sẽ chỉ thị cho người phải làm gì.

Nàng nghĩ thầm phương nghìn kế yêu cầu Triệu Tử Nguyên làm cho việc nầy. Bây giờ Triệu Tử Nguyên đã ưng chịu đăng lý nàng phải lấy làm thỏa mãn và hoan hỉ, ngờ đâu nàng lại có cảm giác khó chịu thì cho trời nào hiểu được ?

Triệu Tử Nguyên hỏi :

— Bây giờ tại bọ đi được chưa ?

Võ Băng Hâm đáp :

— Khoan đã !

Nàng buông tay một cái. Đột nhiên một bóng đen ở bên mình nàng bay vọt lên.

Triệu Tử Nguyên vừa nhận ra là cái roi da, đã cảm thấy luồng kình phong lướt vào.

Thân roi tựa hồ con trường xà quấn lấy đầu và cổ bọng chàng. Chàng liền cảm thấy rực ngực cơ hồ nghẹt thở. Nhưng chàng vẫn lộ vẻ thản nhiên chẳng sự hãi gì, trầm giọng hỏi :

— Cô sương lại hành hạ tại bọ là có dụng ý gì ?

Võ Băng Hâm thử mặt ra vẻ tay thu roi da về, nghỉ thầm trong bụng :

— Ta muốn cảnh cho gã không được dám sinh mối bão cảm với cô gái bọ Yến, nhưng câu nầy ở miệng mình nói ra lâm sao cho tiện ?

Triệu Tử Nguyên không phải giác ra mối tâm sự biến bên trong lòng đối phương mà chỉ ngẫm ngầm cảm thấy hơi lấy lạ thôi thông, yêu ghét không nhất định khiến người ta chẳng biết thế nào mà lường.

HỒI 13

TRIỆU TỬ NGUYÊN VÀO THÁI CHIÊU BẢO

Triệu Tử Nguyên xoay mình đi ngay, lòng chẳng tâm sự chẳng chất. Vừa bước đi được hơn trượng, bỗng chẳng cảm thấy bên mình có luồng gió nhẹ lướt qua. Võ Băng Hâm đã vượt lên trước tránh đường.

Triệu Tử Nguyên hỏi :

— Cô sương còn điều chi muốn nói ?

Võ Băng Hâm lạnh lùng đáp :

— Ta quên nhắc người một điều.

Triệu Tử Nguyên hỏi :

— Điều gì ?

Võ Băng Hâm đáp :

— Con gái bảo chưa tên gọi Yến Lăng Thanh. Cái đó chắc người biết rồi.

Triệu Tử Nguyên đáp :

— Tại bọ có biết. Cảm ơn cô sương nhắc lại cho nghe.

Võ Băng Hâm tránh sang bên đường. Triệu tử Nguyên lại vào bước tiến về phía trước.

(CÒN NỮA)

MIỀN TRUNG « ĐÁNH » VÀ « ĐÀM » !

CLXXVII. — Giọt lệ người yêu

Hôm nay 12 tháng giêng Âm Lịch. Sau hơn nửa tháng rời xa Tết vui gia đình, cô Nữ Sinh viên ái nữ Quan Phủ Tỉnh-lỵ giã ba mẹ tiếp tục lên đường du học trường thuốc tại xứ-sở-vàng. Trước khi ra đi, Nàng đã cầu thăm qua tự đình Quan Tỉnh để chiêm phu nhân nhưng kỳ thực là đến từ giã người yêu. Phu nhân phác hiệu cách gì, chạy liền vô phòng ngủ anh-ái lấy đem ra một xấp 20 tờ giấy 500 đồng và đưi vào tay tình nhân của chồng :

— Đây, chị lấy đi mà em đầu nhơn đây nghe. Em vâng bạc, cho vàng cuối năm ni, thì ra trường đọc lourdat cho chị nghe.

Rồi chăm vô tai Nàng, phu nhân nguy cơ bảo :

— Đặn được sĩ xong, chị lâm mui ông ni cho nghe, ông ni giàu lắm mà... to phết lắm nghen.

Nói xong, phu nhân mỉm miệng cười thân tiếc, khiến cho hai bên mà bên có hai cái con đồng tiền trên vô xuống và tuyệt vời.

Nàng rạp lại không chịu cầm một vụn bạnnol vượngrộp phu lí xiếm sau vì cái tâm trạng của Nàng hiện nay là cái tâm trạng nửa yêu đương nửa giữ thế, vì Nàng quý người yêu và quý người yêu thành Nàng.

Nhưng Nàng chẳng thể vượng cách chi, thì nghĩ lên tầng đời Nàng thiệt là bết cức xét duyên.

Trong những ngày gần đây, lúc Nàng đang học ở Saigon thì được người yêu tiếp ở gần không nandar. Cách bây giờ vô thăm ba mẹ ngày Tết thì lại được vợ người yêu fi ni một cách vô cùng yêu thương nhau như thế nầy.

Bỗng Nàng thân nghĩ tiếp :

— Tại chị Tình chỉ chưa kiếm cái chuyện tình cho mình với cái Tình bảo ban của chỉ, cho nên chỉ mới thêm thiết vô đa đương như vậy. Cho nên như chỉ mà khâm phá và được thì mai mốt chỉ đâm mới mình vô nhơn học ôn bài vở trong khu người thương của Trung Tâm V Tế Tuân Khám lập tức, chẳng lại mà ít ít nữa !

Hai Nàng đang đầy quan đầy lại ở bên mặt vượngrộp phu lí xiếm sau vì cái tâm trạng của Nàng hiện nay là cái tâm trạng nửa yêu đương nửa giữ thế, vì Nàng quý người yêu và quý người yêu thành Nàng.

Nhưng Nàng chẳng thể vượng cách chi, thì nghĩ lên tầng đời Nàng thiệt là bết cức xét duyên.

Trong những ngày gần đây, lúc Nàng đang học ở Saigon thì được người yêu tiếp ở gần không nandar. Cách bây giờ vô thăm ba mẹ ngày Tết thì lại được vợ người yêu fi ni một cách vô cùng yêu thương nhau như thế nầy.

Bỗng Nàng thân nghĩ tiếp :

— Tại chị Tình chỉ chưa kiếm cái chuyện tình cho mình với cái Tình bảo ban của chỉ, cho nên chỉ mới thêm thiết vô đa đương như vậy. Cho nên như chỉ mà khâm phá và được thì mai mốt chỉ đâm mới mình vô nhơn học ôn bài vở trong khu người thương của Trung Tâm V Tế Tuân Khám lập tức, chẳng lại mà ít ít nữa !

Nàng rạp lại không chịu cầm một vụn bạnnol vượngrộp phu lí xiếm sau vì cái tâm trạng của Nàng hiện nay là cái tâm trạng nửa yêu đương nửa giữ thế, vì Nàng quý người yêu và quý người yêu thành Nàng.

— Ainh ơi, cô ni đâm nằm mơ khó biểu ghê đi. Bốn ni cô đi Saigon, em lì xì mà cô bỗng chịu... lấy.

— Cũndi em, ả ả...cầm đi chơi ni đi... Cô Năng học cho giỏi vô nằm đi thì đặn nghe. Năng, đi Saigon chỉ xôn xôn không ở chơi với bên nớa rồi hả đi ?

Cô lẻ cũng chẳng ni sang nằm mới vô chơi đi gì cả, cô nằm bà mà vô... ngồi ni không ?

Nàng đâm đuối cả linh hồn, biết là Quan Tỉnh bắt trồng như vậy đã nhắc nhở cho Nàng vô cái lẽ phải của Nàng là ở trong nước Saigon thì đang có quân-người yêu yêu đậm. Nàng chẳng chẳng có thấy nhơn nhơn bên mình mà vô... bên mình.

Nàng bắn cố chống chọi lại giây phút nhìn lũng ngay hiểu nhy vì lẽ mà xi ra thì ấn đâu là cái chắc. Bu mu Nàng sẽ thật Nàng. Chị Tình nhắn định sẽ phát hiện Nàng mà rồi ti nữa !

Hai Nàng đang đầy quan đầy lại ở bên mặt vượngrộp phu lí xiếm sau vì cái tâm trạng của Nàng hiện nay là cái tâm trạng nửa yêu đương nửa giữ thế, vì Nàng quý người yêu và quý người yêu thành Nàng.

— Anh ơi, cô ni đâm nằm mơ khó biểu ghê đi. Bốn ni cô đi Saigon, em lì xì mà cô bỗng chịu... lấy.

— Cũndi em, ả ả...cầm đi chơi ni đi... Cô Năng học cho giỏi vô nằm đi thì đặn nghe. Năng, đi Saigon chỉ xôn xôn không ở chơi với bên nớa rồi hả đi ?

Cô lẻ cũng chẳng ni sang nằm mới vô chơi đi gì cả, cô nằm bà mà vô... ngồi ni không ?

Nàng đâm đuối cả linh hồn, biết là Quan Tỉnh bắt trồng như vậy đã nhắc nhở cho Nàng vô cái lẽ phải của Nàng là ở trong nước Saigon thì đang có quân-người yêu yêu đậm. Nàng chẳng chẳng có thấy nhơn nhơn bên mình mà vô... bên mình.

Nàng bắn cố chống chọi lại giây phút nhìn lũng ngay hiểu nhy vì lẽ mà xi ra thì ấn đâu là cái chắc. Bu mu Nàng sẽ thật Nàng. Chị Tình nhắn định sẽ phát hiện Nàng mà rồi ti nữa !

★ CỦA CHÍ LINH ★

Nhưng thằng kịp nín khóc nín rồi. Nàng con gái xứ Huế bịn rịn thương nhớ người yêu lúc chia tay không kìm hãm được con cảm xúc thân tiên và những giọt nước mắt Kim Cương cứ-cứ tứ tuôn lâm. Trong khi đó thì phu nhân Tình Trưởng vướng cách chi. Phu nhân nghĩ rằng tại sẽ cô bé thương nhớ bịn rịn phu nhân cho nên cô bé khóc.

Thế là phu nhân cầm động lòng cặp mắt đỏ hoe. Thấy Bà lớn vì Bà chưa có con-cháu, Nguyên luyến thương trong buồn cùng tay. Quan Chánh Tình khoái không thể tả, bèn thân cầm cơ thương cấp đã bổ nhiệm Quan Phủ Tỉnh về làm việc dưới quyền của Quan, đem phu mi về đây, cho nên người hân vô Quan mới được dự một bữa tiệc nước mắt thân tiên và vướng nhớt thế giới như vậy, thưa các cụ ạ !

(CÒN NỮA)

VẤN ĐỀ CHÚNG TA

Đắp nóng — Đắp lạnh

(TIẾP THEO)

● B.S. LÊ-THIỆN-ĐIỀN

Những hiệu quả của đắp lạnh

Khi đắn lạnh phân ứng ta thấy đầu tiên là các mạch máu co lại, trở nên lạnh và tái. Các cơ của nhận lạnh được kích thích, các sức tác được đưa đến hạ tăng thành-giác và đến vô-cảm hẳn, và cơ thể phản ứng để giữ nhiệt. Các mạch máu teo lại làm giảm sự tuần hoàn ở da khu nhiệt được giữ không mất ra ngoài.

Sự biến hóa của mô giảm đi ở vùng đắp. Dưỡng thì ít được tiêu dùng và các độ thừa thải tích tụ thêm. Lạnh cản lâm tê da, mà ta cần phải nhớ khi đắp, vì người được đắp có thể tiết nhiệt không biết các sức tác tử da thường dùng để bảo động sự ngay hại xảy ra cho da.

Người ta thường đắp lạnh ngay sau khi bị chấp, bị trợ gân xương và bị cảm để ngăn chặt nước tích tụ trong mô (thang) Nếu đã bị thũng, đắp lạnh sẽ làm chậm thũng lại vì co lại nhỏ đi vùng đã giảm đến nước thấp và phân nước thừa có không bị hút lại.

Đắp lạnh để làm giảm sự xuất huyết vì làm cho các mạch máu teo lại. Người ta thường làm tê bằng cách đắp lạnh, vì dự đã mê ở vùng đắp để người bịnh khỏi cảm thấy đau. Đắp lạnh cần được dùng đánh chỉ tánh viêm và sự làm mất máu cách làm giảm lượng máu chảy lại vùng đó.

Lạnh cũng có ảnh hưởng đến các vùng xa khi đắp : Lượng máu cần các vùng xa được giảm đi. Khi cơ thể rưa rẩy, người ta nhận thấy ở đường mắt các mạch máu teo lại. Vì vậy khi bị bệnh đường hô hấp người ta chịu lạnh kém khó chịu trong người.

Khi đắp lạnh ở bắp chân chúng ta thấy :

— Bên trong bịch nước đá 32°F

— Ngoài khăn bọc bịch nước đá 40°F

(CÒN NỮA)

KINH TẾ

Thành quả trong tầm tay

● HERBERT N. CASSON

● Bản dịch THANH NHÂN

(TIẾP THEO)

NHỮNG MẪI TÓC CHỚ BỊ.. CHỤP MŨ ?

Một dịch vụ thương mại hay một ngành kỹ nghệ chẳng phải là một sự-việc sống động hay sao ? Một sự tiến triển nhiều khác nữa mà chúng ta không thể phủ nhận là luôn luôn có những thay đổi liên tục về nguyên liệu, tân vật và thị hiếu của khách hàng.

Con số những chất liệu mới đã các nhà hóa học chế tạo ra trong vòng 10 năm trở lại đây thật là quá sức tưởng tượng. Ngày nay người ta chế ra hàng trăm thứ hàng lụa nhân tạo. Kỹ nghệ gỗ bị làm suy vì sự cạnh tranh của kỹ nghệ nhựa, nhưng nhờ có khả năng thay thế gỗ. Vì những nhà sản xuất nước đá phải chặt vật với kỹ thuật làm đông nước bằng điện.

Sau thế chiến, các bà đã nhiều quyết định của các ngân quỹ, quyết định để làm đầu tư ngành buôn bán tác-xi rất-mau. Những nỗ lực làm phát triển mặt hàng kỹ thuật mới trong ngành chế tạo mũ. Bây giờ thì... vâng vâng trở lại cần đuôi, mái tóc các bà lại bắt đầu dài ra và các nhà làm mũ bắt đầu bắt trên tự hỏi mình phải xoay trở làm sao đây ?

Trong khi đó thì các ông khởi sự... đề đầu trần. Đã cho mũ, hay đã chỗ trống chỗ người ta... chụp mũ cho, không nói. Chỉ biết là các nhà làm nón, suốt năm phải tuân khá nhiều bằng đi động ra chạy bên nón ! Vì không ai có thể tiên đoán được năm tới, các bà các ông sẽ thích đội kiểu nón gì !

Thời trang hay giờ có mặt tầm ảnh hưởng rất lớn hơn ngày xưa nhiều. Nó không còn là một đặc quyền dành cho sự hưởng thụ của nhóm giàu nữa. Cả tới cái gì bền vững cũng nói chuyện thời trang. Năm 69 chưa... chiếc cờ, người ta đã thấy xuất hiện nhan nhản những mẫu hàng liều... !!

Cho nên với tất cả khối kỹ sĩ, nhà sáng chế và nhà hóa gia đang tạo nên ra những hàng hóa mới, với nội thất hệ khách hàng lúc nào cũng đòi cho được cái gì mới mẻ, thật lẻ và cung ngày hiểm cho những con người bảo thủ.

Không một cơ sở buôn bán, kinh doanh nào có thể tự cho mình cái quyền tuyệt đối trong ngành thời trang. Nó là sự-việc vậy, tỏ chối không biết tới những chiều hướng của thời trang và tiền hóa.

Quan sát ! Học hỏi ! Sáng kiến ! Đó là những đức tính cần thiết cho thế giới thương mại và kinh doanh. Quý xí đừng ngờ vực, đừng do dự gì cả ! Đó chẳng chẳng là 3 đức tính cần thiết để hoạch định và cứu sống vì thuật khái ngỗ bất tiết.

Có một khác biệt lớn giữa việc cai quản một nhà ga và cai quản một xí nghiệp. Trong một nhà ga, phải duy trì tính chất tự động. Nhưng trong một xí nghiệp, chính sáng kiến cần phải được khuyến khích. Một xí nghiệp mà thiếu sáng kiến thì chẳng khác gì chiếc xe chết máy tuột dốc.

Quý vị hãy phi nhận 10 việc bất lợi trong dịch vụ của quý vị, và thử tìm cách khắc phục những thói khác đó. Đó là phương pháp giản dị nhất để phát huy sáng kiến.

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN KINH ĐÔ

CỦA TRẦN-V-DÌNH

Những cuộc quật mồ ghê rợn

(TIẾP THEO)

• Thu bây 12-10, trong lúc bà sơ của hoàng hậu Marie Antoinette được cùng cô vô ra lịch quật mồ dòng Bombons, và quan tài của Henri IV được đưa lên trước. Vị vua nầy bị ám sát chết ngày 14-5-1610, hưởng thọ được 57 tuổi.

• Thì thể các vua Henri IV cho quyện-quyn. Nói mặt cầu ông cho khỏi được và hiểu lộ một tình thương yêu bao la.

Vừa thấy quan tài ông, đám chứng tỏ vô cùng yêu người ta có cảm giác như của ngày vàng tiếng la «Vạn tuế Henri IV» Kết thấy những câu hiệu tên kính kỳ, tôi bỗ những người thy đã vô Henri IV đồng đưa vào trường cho mỗi người có thể chiêm ngưỡng ông.

Ông vẫn mặc áo ngắn nhung đen như lúc còn sống, mang giầy nhung và vớ tơ. Tóc hoa tóm của ông thật thành ông quanh đầu, và